

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

27.3.4A
~~27~~
~~F~~
~~E~~
~~42~~

13-23.d.51

EPITOME IVRIS VIARVM ET FLVMINVM PRAXIM

Rei Aedilis compræhendens & aliquid
de Immunitate

OPVSCVLVM

D. ALEXANDRI BRUGIOTTI FLORENTINI
Romani Archigymnasij Pub. Lector

&

Romanæ Curiae Aduocati.

R O M A E;

TYPIS MICHAELIS HERCVLIS. M. DC. LXIX.

SVPERIORVM PERMISSV.

THE
JOURNAL OF THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE

VOL. LXXV. PART I.
1945.

Published by the Royal Society of London
at the Royal Society's Office, 1, BEDFORD SQUARE, W.C.1.

Printed by the Royal Society of London
at the Royal Society's Office, 1, BEDFORD SQUARE, W.C.1.

Subscription price, 10s. 6d. per volume, in advance.
Single parts, 5s. 6d. each, in advance.

Orders, which must be accompanied by payment,
may be sent to any bookseller or to the Royal Society.

Advertisements in this Journal are accepted
on the understanding that they are not to be
regarded as endorsing the views of the Royal Society.
The Royal Society is not responsible for the
accuracy of the information contained in
any advertisement.

Advertisements in this Journal are accepted
on the understanding that they are not to be
regarded as endorsing the views of the Royal Society.
The Royal Society is not responsible for the
accuracy of the information contained in
any advertisement.

Advertisements in this Journal are accepted
on the understanding that they are not to be
regarded as endorsing the views of the Royal Society.
The Royal Society is not responsible for the
accuracy of the information contained in
any advertisement.

OPTIMO VIRO

ILLVSTRISS. ET EXCELLENTISS. DOMINO
D. MAPHAEO BARBERINO
PRINCIPI PRÆNESTIS &c.

Alexander Brugiottus I. C. Florentinus F. I.

PES Tuæ admirandæ (Excellentiss. Princeps) acu non feriunt, sed stimulis salutaribus animum excitant ad virtutem, & melle beneficentiæ confouent: Hinc ego inclytæ, tantæque Nobilitatis tuæ Examen, in frondibus sertarum, quibus Tua, & Auitum virtute insigniris Gramineæ, Quernæ, Laureæ, atque Aureæ, recogitans, Regalium materiæ sertam compositam, tibi exhibeo; verumque te Principem veneror inauguratum. Viue, & vale.

ILLVSTRISS. DOMINO
HIERONYMO
ABBATI
ANTALDO

Alexander Brugiottus I. C. Florentinus.

QPVS, quod Tua sub vtili Censura vires accepit, nunc exit in lucem, vt Tuis, ac Illustrissimi & Reuerendiss. Francisci Mariae Antaldi tui Patruī digni Auditoris, Prouidi Principis Domini mei, Eminentissimi, & Reuerendissimi Card. Antonij Barberini S. R. E. Camerarij, sub auspicijs, vtilliori cultura latetur. Vale, & auge.

Pro-

Protestatio ad Lectorem.

Non descendimus in Arenam ad certandum; ad bel-
landum, Legalis Militiæ Controuersijs, disputationi-
bus, aut disceptationibus, sed utilium materiarum substan-
tiam breuibus distinctam lineis indicamus in hoc Opusculo,
ut excitato Militum Iurisprudentiæ saniorum, & stro-
nuorum vires, publicæ, priuatæque rei, valeant eo faci-
lius, & utilius occurrere.

Impri-

**Imprimatur si videbitur Reuerendiss. P. Magistro Sa-
cri Pal. Apost.**

I. de Ang. Archiep. Vrbinas Viceg.

**Imprimatur, Fr. Pius Manardus Mag. & Soc. Reue-
rendiss. P. Magist. Sac. Pal. Ap.**

SVM

S V M M A R I V M

Capitum Opusculi.

C A P. I.

Complectitur materiam viarum in genere. fol. 1.

C A P. II.

Cuncta respicit ad flumen pertinentia, præcipue circa seruitutes, cum declaratione variorum terminorum in coherentibus materijs. fol. 6.

C A P. III.

Continet, initia, facultates, & qualitates Magistratus Aedilis Curulis, seu Viarum. fol. 29.

C A P. IV.

Continet modum, & praxim imponendi, & exigendi onera ordinaria Viarum. fol. 47.

C A P. V.

Continet seriem Portarum, & Viarum Militarium Urbis Romæ. fol. 59.

CAP.

C A P. V I.

*Respicit modum Taxandi, & manutenendi Vias intus, &
extra Vrbem, & aliqua de Arboribus.* fol. 63.

C A P. V I I.

Differitur hic de Immunitate in genere ab oneribus ordinarijs, & extraordinarijs, & tam respectu laicorum, quam Clericorum, ac etiam in specie Viarum. fol. 94.

DE VIIS.

Cap. I.

IAM à vehendo dictam dixerunt aliqui, ex verbo in villis nato, ut voluit *Abassuer. Fritsch. in*

Syllogè var. traç. de regal. viar. cap.

1. n. 2. Est enim via per quam transire vehiculum potest, ut ex §. *via instit. de seruitut. præd. Isidor. lib. 1. 5. ethimol. Fritsch. loco cit.* Diuiditur autem in publicam, priuatam, & vicinalem. l. 2. §. *viarum, ff. ne quid in loc. pub.* Publica via

dicatur Basilicha ex Græcis videlicet regale quoddam, & splendidum; vnde & nos subdividimus specialiter in Publicas, Regias, Prætorias, & Consulares, siue Militares, ex d. l. 2. d. §. *viarum, & in generaliter publicas, ut sunt*

vicinales, quæ tamen à principio non à priuatis vicinis earum iter constitutum sit, ex quo habeat utilitatem communem. d. l. 2. §. *has quoque; sicuti & via Vicinalis, vel Similis, quæ à Consulari in Villas, vel in alias Colonias ducit d. l. 2. §. priuata, & §. sequen. & via quidem publica nullus est, quo ad proprietatem; vñ*

us vero etiam ad priuatos pertinet. §. 1. *instit. Ciu. de rerum diu. Fritsch. loco cit. loca. n. publica*

utique priuatorum vñbus deserviunt. d. l. 2. §. 1. quod iure Ci-

uili constitutum, affirmat ibidem gloss. verb. *Ciuitatis ex eodem text. d. §. 1. ibi iure scilicet Ciuitatis: la-*

tera tamen viarum videntur esse in proprietate eorum, qui prope eadem latera prædia possident, & Domos, ad similitudinem eorum, qui prope ripas fluminum prædia possident, ad §. *riparum instit. Ciu. de rer. diuisione, &c. quem-*

admodum enim isti Ripæ ferunt incommoditates, ut incurfus fluminis, vel similis accidentis, eorumque opera, & labore plerumque arcentur dixit *Minsynger. in §. riparum n. 4. instit. Ciu. de rer. diu. & ibi etiam Piccard. in n. 2. & desumitur ex l. si locus in fin. ff. quemad-*

modum seruitut. amittantur, ubi *Iac. de Aren. insert non posse petere pretium viæ à Fisco, qui possidet prædia prope viam ad ripam fluminis, & corrupta via vi fluminis, tenetur præstare locum pro via, reddens rationem Aren. quia videlicet debebat eam manutenuisse, ut tenebatur, refert Albericus in d. l. si locus, §. 1. vers. cuius rei, &c. Ita & ii, qui prope vias prædia possident, & domos, ferunt vicinitatis incommoda, ut restaurationis, vel similis Ladilles, ex §. construat, ff. de via publica, &c. & valere argumentum de flumine respectu Ripæ ad viam, habetur ex l. fluminum, ff. de damn. in fi. & ex l. vnica, §. ripar. ff. de rip. munien. n. 12. Fritsch. loco cit. cap. 6.*

uili constitutum, affirmat ibidem gloss. verb. *Ciuitatis ex eodem text. d.*

§. 1. ibi iure scilicet Ciuitatis: la- 10

tera tamen viarum videntur esse in proprietate eorum, qui prope eadem latera prædia possident, & Domos, ad similitudinem eorum, qui prope ripas fluminum prædia possident, ad §. *riparum instit. Ciu. de rer. diuisione, &c. quem-*

admodum enim isti Ripæ ferunt 11

incommoditates, ut incurfus fluminis, vel similis accidentis, eorumque opera, & labore plerumque arcentur dixit *Minsynger. in §. riparum n. 4. instit. Ciu. de rer. diu. & ibi etiam Piccard. in n. 2. & desumitur ex l. si locus in fin. ff. quemad-*

modum seruitut. amittantur, ubi *Iac. de Aren. insert non posse petere* 12

pretium viæ à Fisco, qui possidet prædia prope viam ad ripam fluminis, & corrupta via vi fluminis, tenetur præstare locum pro via, reddens rationem *Aren. quia videlicet debebat eam manutenuisse, ut tenebatur, refert Albericus in d. l. si locus, §. 1. vers. cuius rei, &c. Ita & ii, qui prope vias prædia possident, & domos, ferunt vicinitatis incommoda, ut restaurationis, vel similis Ladilles, ex §. construat, ff. de via publica, &c. & valere argumentum de flumine respectu Ripæ ad viam, habetur ex l. fluminum, ff. de damn. in fi. & ex l. vnica, §. ripar. ff. de rip. munien. n. 12. Fritsch. loco cit. cap. 6.*

13

14

15

A n. 4.

- 16 *n. 4. Fran. Mare. d. 333.* hoc tamen intelligendum est de viis publicis Regiis, & Consularibus, quia vicinalium videlicet, quæ in vicis sunt, vel in vicos ducunt extra Urbem. *glos. in d. l. 2. §. vicinales*
- 17 *verbo in vicis, &c.* vicinalium inquam iter ex priuatorum vicinorum collatione constitutum. Et est via aut Urbica, seu intra Urbem, aut Rustica. Viæ intra Urbem cura olim Duum viris data fuit. *Dion. lib. 54. Marquardus de Iur. commerc. lib. 1. cap. 17. n. 32. Fritsch d. cap. 1. num. 17.* videlicet Edilibus primum data est à plebe, dum recessit à Populo, & inde etiam reuerſa in communionem populi ann. 271 ab Vrbe cond. vt per *Guiac. in d. l. 2. §. deinde cum post, ff. de orig. iur.* addita inde Curulitate postquâ anno 388. ab Vrbe cond. Nobilis Romana Pubes, renuente plebe suscipere onus ludorum publicorum affectauit munus hoc, vt *Liu. recenset lib. 2. in fin.* quod munus Cic. ad Attic. magnificentissimum dixit, & quod nobilissimi Viri subiere; magna quidem autoritate fulcitur: In Gallia Magistratus Viarum est Magistratus Regius. *Iacob. Vandergraf. de regal. cap. 34. Mornac. obseru. ad l. 3. ff. de seruit. rustic. pred.* Viarumque manutentio spectat ibi ad eos Magistratus, qui dicuntur altæ Iustitiæ, & constituti sunt in primo gradu domini publici
- 18 est, & ex eorundem collatione manutinetur. *d. l. 2. ex §. has quoq;*
- 19 *& §. aliter.* Via autem priuata est, quæ ad priuatos pertinet, & alio nomine dicitur Agraria, *d. l. 2. §. priuata,* quia ab agro debetur. *glos. ibid. verbo agrarias, Fritsch. d. tract. de regal. viar. d. cap. 1. num. 2.*
- 20 ita dicitur, aut ex quo seruitus constituta sit ducendiam agrum, vt ex *princ. tit. instit. ciu. de seruitutibus prediorum*: vnde illius solum alienum est *d. l. 2. §. priuata 2. ff. ne quid in loc. pub. Sicul. Flaccus tract. de cond. agr. Fritsch. loco cit.* vbi dicit
- 21 non vniuerso populo, sed priuaris Dominis ire per eas licere; aut ex quo ducunt in agros priuatorum, vt ex *d. §. priuata 2. etiã si omnibus per eas permeare liceat, d. §. priuata 2. v. gr. antiqua consuetudine, vel alio iure*: & illud obiter aduertemus, quod de via, *Bart. dixit in d. l. 2. §. si quis in suo, &c.* vt si ædificem in meo fundo, & noceam viæ habet locum interdictum nequid in loco publico &c.
- 24 Tria requiruntur ad viâ publicam. primū, vt per eam publicè ire liceat; secundum, vt solū illius sit publicum; tertium, vt nos ducat in Ciuitatem, Villam, vel Coloniā, *d. §. priuata ex vers. has ergo, &c. Matth. Steph. tract. de iurisdictione lib. 2. par. 1. cap. 7. n. 397. Fritsch. loco cit. n. 16.*

- publici, hebentque ius politia, dida reputata fuit instructio, &
 & puniendi crimina. *Fritsch. loco* refectio Viarum ex declaratio-
 32 *cit. d. n. 15.* In Hetruria Capitanci ne Imperiali in *d. l. absit, & d. l. ad*
 33 partis, & in Statu Genue Patres *instructionem cum similib* est tamen
 dicuntur, qui viarum gerunt inter munera personalia, *l. 1. § 2.* 44
 34 Magistratum. Olim Romæ cu- *ff. de mun. & honor. Fritsch. loco cit.*
 ra Viarum extra Urbem data est *cap. 14, n. 16.* & publicè quidem 45
 Curatoribus Viarum. *Dion. lib. 54* interest absque metu, & pericu-
 35 *hist.* & quatuor etiam aliquando lo via publica vti, qua vulgo
 in Vrbe dati sunt, *l. 2. § 30. ff. de iter fit, l. 1. § 1. 2. ff. de his qui deie-*
orig. iur. Georg. Eberlin. de orig. iur. in cer. Gaudent autem via publica 46
cap. 17. § 20. Sueton. In Aug. cap. 37. primum, & principaliter Cives
 36 Sicut etiam Censoribus floren- loci, in quo est, *Fritsch. in d. sua*
 te Republica Romana, *Liv. lib. sylloge tract. de regal. viar. cap. 6. n. 1.*
 41. & habetur apud *Cic. de Legib.* eamque spectare ad Dominum 47
 37 Ideò docemur summè habitum territorij dixit *Fritsch. loco cit. ex*
 Magistratum Viarum, quarum *num. 10. 11. & 13. & refert cap. 14.*
 magnificentia in Italia adeò cre- Ordines Circuli Saxonie Supe-
 uerat, vt enumeret eam inter rioris in Germania in monitis
 miracula *Halicarnass. antiquit. Rom.* suis circa ordinationem Politi- 48
 38 *lib. 11.* & summam Senatus lu- cam: Imperij posuisse Tit. de re-
 39 risdictionem eminere in Magi- paratione viarum: Salomonem
 stratu Viarum scripsit *Ann. Rob. elegantissime aperuisse vias ha-* 49
rerum indicat. lib. 2 cap. 3. betur apud *Flau. Ioseph de antiquit.*
 40 Et vtilissima quidem res est *Iudaic. Romanam Remp.* Deos 50
 vias, & itinera instruere, reficere, Vios (quamvis falli) tiru) ado-
 41 & manutenere, adeout leges in- rasse refert *Frid. Mündan. de interd.*
 distinctè teneri omnes disposue- *t. 3. n. 19.* Plautus dixerat Lares
 rint. *l. ad instructionem, C. de Sacrosf.* Viales, & *Pausan. appellat Ap-*
Eccles. l. ad portus, C. de operib. publ. pollinem Præsidem Viarum, at- 51
 42 *cum similibus;* quod nec ipsa que ita habita est Viarum ob-
 Augusta Domus remanserit im- seruantia, ad vtilitatē, quinim-
 munis, *l. absit, C. de priuileg. dom. aug.* mo ad necessitatem, vt earum 52
lib. 11. & refert Fritsch. loco cit. nu. vsum iure gentium constitutum
 18. Constitutionem Federici II. aduerterit, *Add ad Math. Steph. de*
Nicol. Henel. in suo Otto Vratisla- *inrisdict. lib. 2 par. 1. cap. 7. nu. 110.*
uiens. cap. 4. pag. mibi 35. vers. Corol- vt de ædificijs habetur in *l. ex hoc*
 43 *lari;* nec ideò inter numera so- *iur. ff. de inst. & iur.*

- Procedentes igitur ad instructionem, & refectionem viæ publicæ, cuius solius respectu hæc adnotanda exaramus, operepretium est benè eam distinguere, & præmissis consideratis definimus Viam publicam esse cuius solum publicum est certis latitudinis finibus dispositum ab eo, qui ius publicandi habuit, vt per eam publicè iretur commearetur, vt expressè specificauit *Vlpianus in l. 2. §. Viam publicam, ff. ne quid in loco pub. ibidemque declarat glos. certis finibus, videlicet octo pedum in porrecto, & 16. in anfractu, l. viæ latitudo. ff. de seruit. rust. pred.* ac itidem declarat constitutam ab eo, qui ius publicandi habet, videlicet à Principe, vel Republica habente iura Principis, ex l. quominus, ff. de flumin. & ex l. Lucius, ff. de euis. cum alijs per gloss. loc. cit. verb. habuit.
- Vndecim autem requisita viæ publicæ recenset *Fritsch in d. sua Sylloge tract. de regal. viar. passim*, sexdecim fere capitibus videlicet nomen definitionem, & diuisionem, 2. originem, constitutionem, & instructionem, 3. acquisitionem, & qualitatem, 4. Securitatem, 5. Libertatem transitus, 6. vectigalia, & pedagia, pro illius manutentione, 7. Iurisdictionem, 8. Cursum publicum, seu Ius Postarum, 9. repa-
- rationem, 10. amissionem, 11. remedia, & actiones competentes pro via publica. Quibus positis vias esse inter regalia planū est nō solum, quia redditus omnes, qui ex ijs dependent ad fiscū pertinent, sed & quatenus Principi supremo, ius est cogendi Ciues, & Magistratus Prouinciæ, ac Territorij cuiuscumque, vt eas muniant, & tutas reddant. *Carpzou. pract. crim. qu. 90. ex n. 15. Abassuer. Fritsch. loco cit. de regal. viar. cap. 3. n. 14. vers. via publica, &c.* Neque dici possunt ad Principem pertinere personaliter ex demanio, sed ex custodia, & conseruatione publica. Princeps enim duplicem habet personam, scilicet propriam, & Regiam, seu Principem, vt discurret *Limneus de iure pub. in notis. Regn. Franc. lib. 2. cap. 7. pagin. mihi 566. vers. omne peut, &c.* refert id *Abassuer. d. cap. 3. in n. 15.* obseruans quod inspectio, & protectio suprema viarū spectat ad Principem.
- Politiam autem ordinariam omnium viarum publicarū pertinere ad Iudices ordinarios Locorum, *Abassuer. loco cit. vers. propterea*; sed inspectio summa, vt præmiseram, sicut & Politia generalē, obseruat prædictus Auditor, solius Principis est median- tibus officialibus suis circa Constitutionem, conseruationē, abolitio-

- litionem, mutationem, augmentum, & diminutionem ad-
 63 dens idem *Abassuer. loco cit. vers.* bit edicto, seu proclamatione,
quod autem, &c. lus regium esse quod ea publicè utendum sit.
 iudicare, an via publica sit, vel *Limn. de iur. pub. ad cap. Carol. V.*
 priuata, cœterum acquiritur pagina 150. eius vero latitudo
 64 via per inuestituram concessam quamuis à legibus constituta
 à Principe, *Abassuer. d. sylleg. tact.* fuerit octo pedum in porrecto,
de regal. viar. cap. 4. n. 3. Item per & 16. anfracto, d. l. via latitudo,
præscriptio, Walterius de feud. ff. de seruit. rust. poterit etiam am-
 65 *lib. 1. cap. 9. n. 4. Decian. conf. 40. ex* cessitatem restringitur, ut ad
n. 58. lib. 4. Peregrin. de iur. fisc. lib. 1. minus intret latitudo legalis,
cap. 2. n. 6. & sequen. & desumitur ex deductis à *Crauet. de antiquit.*
temp. part. 4. Balb. de præscript. p. 5. non patiatur, ac ubi fluminis
princ. quos omnes allegat Abas- Impetu, vel aliquo accidenti
suer. Frisch. d. cap. 4. ex n. 3. ruinæ amissa via sit, & vicinus
 Ut igitur ad rem nostrā pro-
 peremus indicabimus pro nunc
 instructionem in genere, & in-
 66 de in progressu opusculi nostri nō tenebitur præstare ultra lati-
 magis accommodam trademus tudinem legale: cum enim
 rei tractationem: Sciamus ita-
 nascatur contra eum actio, ex
 que in determinatione viæ pu-
 67 blicæ, ac in eius instructione
 titudo, non tenebitur ultra præ-
 aduertendum sanè esse ad terræ
 scriptum à lege: nec eo casu
 70 qualitatem, super qua consti-
 posset pretium prætereendere, ut
 tenet *Iac. de Aren et Alberic. in d. l.*
si locus, §. 1. & ibidè testatur glos.
 non solere pretium restituì, sed
 videtur durum, quod duplici
 incommodo afficiatur Domi-
 nus; attamen debet talem ser-
 uitatem ratione proximitatis, &
 71 vicinitatis, ut d. l. si locus: gene-
 raliter autem amittitur via cum
 semita corrumpitur, & interit.
arg. l. repeti §. 2. ff. quib. mod. usus,
vel

vel ususfruct. amitt. Fritsch. d. syllog. tract. de regali viar. cap. 15. num. 2. allegans l. 20. §. 2. ff. de superfic.

72 Ad refectionem autem tenetur concurrere omnes de Provincia, *Rim. Sen. conf. 31. lib. 1. vbi latissimè de materia, & com-*

73 muniter admittitur concurrere debere ad expensas refectionis viæ, qui commodum viæ sentit *Speidel. spec. notabil lib. 5. num. 52.*

74 *Besold. Thes. pract. litt. v. n. 22.* Limitatur tamen vbi constat de

75 uastationem contigisse facto alicuius particularis; tunc enim ille primum esset cogendus ad restitutionem viæ deuastatæ,

76 *Ahassner. Fritsch. loco cit. cap. 14. ex num. 20. in fin.* Aliqui tamen credere vestigalia imponenda esse pro restauratione viæ publicæ, sentit *Bald. in d. l. ad instructionem, C. de Sacros. Eccles. Klok. de*

77 *erar. lib. 2. cap. 77.* Si verò non sufficiant vestigalia imposita, & alij similes fructus tunc Territorij cuiusque incolæ pro sua quaque facultate obligatos esse ad reparationem viæ absque ullo personarum discrimine, *Fritsch. loco cit. num. 23. post Klok. de*

78 *erar. lib. 2. d. cap. 77.* Forenses autem collectantur ratione bonorum, quæ possidet in districtu Ciuitatis, vbi via publica reparatur, *Fritsch. loco cit. ex num. 25. per l. sicut munera 11. ff. de vacat. mun. l. honor 14. §. viarum 2. ff. de*

mun. & honorib. d. l. ad instructionem, & l. 4. §. 5. ff. de cens. l. 6. §. ult. vers. nam quidam, & l. ultim. §. huiusmodi 22. d. tit. ff. de mun. & honorib. Boer. de collect. cap. 9. num. 18. Frantz. lib. 1. variar. resol. 20. n. 36.

His igitur in genere præmissis circa instructionem, & reparationem viæ, indicatisq; personis taxandis, agemus de fluminibus, & de Magistratu, qui vijs præest, eiusq; ministris, & inde aggrediemur ipsas taxationes, & onera pro instruendis, & reparandis vijs publicis, & repetemus passim modum, instruendi, restaurandi, & taxandi, dum percurremus opusculi nostri materiam.

DE FLUMINIBVS.

Cap. II.

 Lumen generale verbū est ex l. 1. §. item fluminū, & passim ff. de flu à fluēdo deductum, ex *Senec. 4. natural. Decian. conf. 53. num. 2. lib. 1.* quod verbum fluo amplissimam, & vniuersalem habet significationem cum suis compositis, de quibus omnibus ex diuersis Auctoribus obseruationes referunt Collectores latinarum dictionum in verbo fluo, sed communiter accipitur pro aqua, quæ per aluicum suum cernenter fluit; quia vbi decursus aquæ

- aque solum in hyeme fluat dicitur Torrens d.l. 1. §. *item flumini*, Torrens scilicet rapidus, & vehemens, iuxta illud Virgil. 2. *Æneidorum*, ibi, *Rapidus montano flumine torrens*, &c. & eclog. 7. *torrentia flumina*, &c.
- Hinc non incongruè præmittendam censui significationem in materia Fluminum, ut eo facilius procedamus :
- 6 ... Et quidem de Flumine illud pro nunc aduertendū est, quod aut nauigabile est, aut non nauigabile, l. 1. ex §. *pertinet autem*, ff. *ne quid in flum. pub.* non nauigabile est, quod non abundat aqua, sed exiguum decurrit, adeo ut nonnisi ad irrigandos agros, viridaria, & hortos possit utique valere, quæ omnia pro viribus examinare conabimur ; Sed interim varios fluminum terminos obseruare libet.
- 8 Amnis deducitur à sillaba, Am quasi ambitum indicet, & à verbo, No, quod natate significat, quasi tortuosè, & per ambitum soleat flumen decurrere, ideoq; retorto cornu aquam fundens pingi solet. Riuus cum suo diminutiuo riuius est principium Fluminis à fonte fluens, à derivando dictus, iuxta illud Cicer. in Topic. *Tamquam rinorum à fonte deductio* ; nec dissonat definitio legalis in l. 1. §. *ait ergo*, ff. 10 *de rin.* quod locus sit per longitudinem depressus, unde ut melius conciliemus materiam, distinguendū nobis est, aut enim 11 naturalis erit riuus, aut artificio dispositus : Naturalis deriuat à fonte, qui iuxta fontis maiore, vel minorem quātitatem riuus, seu riuius dicitur, ideoq; aut 12 in publico, aut in priuato est, l. 3 §. *hoc interdictū*, ff. *de fonte*, & à flumine discernitur per magnitudinē, l. 1. §. *flumen*, ff. *de flu. ille vero* dispositus artificio erit locus depressus per longitudinem, ut d. §. *ait ergo*, siue in publico, siue 14 in priuato sit qui aquæ ducendæ causa conficitur, ut d. l. 1. *prine.* & §. *aquæ inquit*, sit autem aut terrenum, aut silicinum, d. l. 1. §. *sed si quis*, & latius dicemus infra, & cum termino riuus, concordat aquæ ductus, scilicet forma, quæ aquæ ducendæ causa disposita est, iuxta l. 1. *C. de aqua duct. lib. 10.* & est etiam ius, quod 15 habet aliquis aquæ ducendæ per fundum alienum, §. *Aqueductus instit. ciuit. de seruitut. pred.* Fons 16 autem à fundendo aquam dicitur, ut ex *Casar. de bello Gallico lib. 8. ibi* : sub oppidi muro fons prorumpcebat, &c. & pro origine accipitur, & loco unde primum aqua scatur, hinc aqua fontana dicitur, quæ ab ipso aquæ principio hauritur, & est aut naturalis, quæ aut scaturit à venis, & meatibus terræ, aut scaturit

- scatet quasi colluarium alicuius collis, aut artificio ad delicias cōstructus est, publicus est fons si scateat intra septa domesticorum, aut in agris priuatorū, quia fontis vsus est publicus, etiamsi priuata sit proprietas, non defluente quasi à stando dicta, vt de profundissima parte maris cecinit *Virg. 1. Æneid. Imis stagna refusa vadis, &c.* habet autē verbum stagnum significationē distinctam à lacu, quoniam et si lacus stagnare videatur, quapropter aliquando stagnum pro lacu intellexerunt *Lin. histor. lib. 24. anno ab Vrbe condita 536. vers. Mantua, Alex. ab Alexan. gen. dier. lib. 3. cap. 2. vers. Peones*. Hoc tamen intelligitur respectu abundantis aquæ, vt ex præmissis colligi potest; ideoque crescere solet lacus, & decretere ex l. vicinus, §. fin ff. de aqua pluua arcen. stagnum autem etiamsi crescat, & decrecat, continet nihilominus temporalem aquam, quæ in æstate deficit, & hyeme colligitur, l. vn. §. stagnū, ff. vt in flum. pub. nec est de regalibus etiamsi constat, fuerit ex aquis publicis, *Guido Pancirol. conf. 154. num. 6. Altograd. conf. 4. num. 25.* & etiamsi essent iuris publici, id intelligeretur solum respectu iurisdictionis, non respectu proprietatis, & reliquorum iurium. *Altograd. loco cit. n. 126.* & locus inundatus ab aqua stagni non pati-
- scatet quasi colluarium alicuius collis, aut artificio ad delicias cōstructus est, publicus est fons si scateat intra septa domesticorum, aut in agris priuatorū, quia fontis vsus est publicus, etiamsi priuata sit proprietas, non defluente quasi à stando dicta, vt de profundissima parte maris cecinit *Virg. 1. Æneid. Imis stagna refusa vadis, &c.* habet autē verbum stagnum significationē distinctam à lacu, quoniam et si lacus stagnare videatur, quapropter aliquando stagnum pro lacu intellexerunt *Lin. histor. lib. 24. anno ab Vrbe condita 536. vers. Mantua, Alex. ab Alexan. gen. dier. lib. 3. cap. 2. vers. Peones*. Hoc tamen intelligitur respectu abundantis aquæ, vt ex præmissis colligi potest; ideoque crescere solet lacus, & decretere ex l. vicinus, §. fin ff. de aqua pluua arcen. stagnum autem etiamsi crescat, & decrecat, continet nihilominus temporalem aquam, quæ in æstate deficit, & hyeme colligitur, l. vn. §. stagnū, ff. vt in flum. pub. nec est de regalibus etiamsi constat, fuerit ex aquis publicis, *Guido Pancirol. conf. 154. num. 6. Altograd. conf. 4. num. 25.* & etiamsi essent iuris publici, id intelligeretur solum respectu iurisdictionis, non respectu proprietatis, & reliquorum iurium. *Altograd. loco cit. n. 126.* & locus inundatus ab aqua stagni non pati-

- patitur alterationem dominij . quia imbris concipitur non
Ias. in l. 3. §. Nerva. n. 12 ff. de acquir. competit pro ea interdictū de
 poss. *Cepoli. inter servit rustic. c. 112 fonte, l. 1. §. 4. ff. de font. alij puteū* 38
 alias 39 *de vall. nu. 9. Io. Oino. in §. flumina num. 9. inst. de rer. diuis. Al-*
 toggrad. loco cit. num. 119. Lacus 39
 autem perpetuam habet aquā, aut publicus, aut priuatus; ad
 mundandum, & restaurandum 40
 priuatum puteum tenetur Do-
 minus domus, ad publicum,
 tenetur vicinia, *Spreng. loco cit.* 41
 eo enim vtuntur vicini, etiam
 si quis alius aliquo tempore eo
 vsus fuerit, *Spreng. loco cit. & de-*
 sumitur ex *l. ad portus, C. de ope* 42
rib. pub. item priuatus puteus
 potest esse communis plurium
 Condominorum, quo casu
 competet pro eo iudicium,
 communi diuidendo vbi solū
 commune sit. *l. 4. §. 1. ff. com. di-* 43
uid. & ibi gloss. verb. commun. illud
 tamen aduertendum, quod si
 in communione sint Dominus
 & vassallus, nec aqua sufficiat,
 preferretur Dominus, vt obser-
 uat *Sprenger. loco cit.* Itidem ad- 44
 uertendum est, vt si commu-
 nio putei sit, vt alius proprie-
 tatem habeat, alter verò solum
 ius hauriendi aquam non cō-
 petat actio communi diuidun-
 do, *gloss. in d. l. 4. verb. commune*
fit, &c. secundum azonem: quia 45
 igitur diximus puteum appel-
 lari fontem, ideò competet
 pro illo interdictum de fonte, 46
Spreng. loco cit. per l. 1. ff. de fonte,
 etiam respectu restorationis,
 B & pur-

- & purgationis, *dicta l. 1. §. fin.* & passim; actio autem damni infecti non competit vicino, si vicinus puteum nouiter aperiat in domo sua, quo aperto, venæ putei vicini præcisæ sint, vt ex *l. fluminum, §. fin. ff. de damn. infect.* vbi redditur ratio, quia non videtur damnum dari in ea re, vbi quis vitur suo iure.
- 49 verum est, quod fodiens puteum propè litem vicini debet relinquere spatium habita proportionē ad profunditatem foueæ, *Sprenger, loco cit. sumpto argumento l. fin. ff. fin. reg.* Opercula autem putcorum etiam si affixa ædibus non sint, ædium tamen sunt, *l. fundi 17. §. castella, ff. de act. empt. ibi putealia, &c. & declarat gloss. margin. Sprenger.*
- 51 loco cit. circa fin. vbi concludit in fine, quod latrinam ædificans propè puteum, debet murum interponere duorum pedum crassitudinis.
- 52 Piscina verò est locus, in quem aquæ aut salis, aut dulces deriuantur ad nutriendum, & custodiendum pisces, vt ex *Varr. lib. 3. de re rustica, & cecinit Martial. Piscina Rhombum pascit, &c.* Plinius verò appellauit viuarium *lib. 9. cap. 17.* Itemque & Castellum dixit distinguendo *Bero. conf. 139. & conf. 140. lib. 3. & Boer. conf. 24. in princ.*
- 54 Balneum dictum, affirmant aliqui, à succensis lignis glandium ad calefaciendum, vnde in Cenaculis Balnea sunt, in quibus aqua ponitur, & calefit pro lauandis hominibus, & pars illa domus, in qua Balneum construitur. Balneariorum nomine venit, vt ex *Cicer. ad. 2. Tit. lib. 3. ad cuius differentiam Therma constitutæ sunt, quas propriè sudatoria vocauit Seneca: vnde liquet Balneum pro lauationibus, Thermas verò pro sudationibus constitutas esse; sed aliquando Therma, pro Balneis dictæ nihilominus fuere. Balneum autem aut priuatum est, aut publicum, vt ex l. 2. §. si quis in mari, ff. ne quid in loc. pub. Sprenger. de iur. adific. cap. 9. verb. de Balneo princ. nec potest prohiberi vicinus, quominus balneum priuatum faciat iuxta parietem communem, quamuis humorem capiat, l. fistulam 18. circa princ. ff. de seru. urb. nisi tamen sit tepidarium, quod habeat assiduum humorem, & ideò vicino noceat, d. l. fistula in fine princ. ff. de seru. urb. pr. d. & Balneum in usufructuario fundo, non posse fieri ab usufructuario, cauetur in l. si cuius 13. §. item si domus, ff. de usufruct. & ita Balnei vsus utilis est, vt aduerterint antiqui Principes fures balnearios seuerius puniendos, l. 1. ff. de furib. balnear. & meliorem rationem*

- nem reddit. *Alciat. lib. 2. parerg. cap. 38. Menoch. de arbitr. iudic. lib. 1. qu. 86. num. 27. Sprenger. l. c.*
- 62 *vers. qui fur. & seq.* Incommoda etiam proueniunt à balneis, d. l. fistulam, & refert *Guarinen. lib. 5. cap. 13. & 26.* De Thermis autē Urbis Romæ idem *Sprenger. l. c.* & vide *Vitruu. n. 5. cap. 10. & Plin. ep. 5.* de Thermis mentio fit in *Genes. cap. 36. Tob. cap. 5. & 2. Reg. cap. 5. Camerar. centur. 2. cap. 11.*
- 63 Cloaca locus cauius est, per quem colluuius fluit, d. l. §. 4. ff. de cloac. & proponitur interdi-
- 64 ctum in d. l. 1. ne quis prohibeatur eam purgare, & reficere, nec solum respicit vicinum, sed & aduersus omnes pertinet, d. l. 1. §. 1. appellatione autem Cloacæ, fistula compræ-
- 65 henditur, & tubus, d. l. 1. §. 6. de cloac. *Spreng. d. cap. 9. verb. de cloac.*
- 66 Non debet cloaca exitum habere in publicum, obstat enim interdictum ne quid in loco publico, & c. d. l. 1. §. 2. *Spreng. loco cit.* Illudque demum de Cloaca firmandum est, posse eam immitti in Cloacam vicini eo etiam inuito, & quamuis de nouo facta sit, l. vn. ff. de cloac. *Rip. de pest. tit. de remed. ad præcau. pest. num. 68.*
- 67 Latrina locus est ad stercorea recipienda, & transferenda dispositus, cuius fenestra in publicum sexquipedis esse debet. d. l. 1. §. 8. Deriuatur aqua per canales, per fistulas, vt ex l. 3. §. si quis, ff. de fontositem per tubos, & eripos, videlicet per fistulam maiorem, vt ex *Cicer. lib. 2. de legib. ibi, ductus aquarum, quos isti tubos, & Euripos appellant. & c.* quemadmodum enim decurrit aqua naturaliter per terræ meatus, & venas, ita ars instrumenta prædicta, & loca disposuit, vt eo facilius ad naturæ imitationem ad vsus publicos, & priuatos aquam duceret.
- Ripa fluminis dicitur id, quod flumen continet, naturalem rigorē sui cursus retinens, l. 1. §. Ripa, ff. de flum. *Bart. in sua Tyberiad. verb. per alluuiationem n. 2. & verbo itē ripa,* & quemadmodum litus maris dicitur quatenus hybernus fluctus maximus excurrit, §. flumina insti. de rer. diu. cum similibus, ita & de ripa dicendum, vt ea sit, quæ plenissimum flumen continet, l. flumina ff. de flum. dummodo non inundet flumen aut supra modum per accidens tumescat, vt ex d. l. 1. & d. l. flumina; igitur ab ea parte, quæ plenissimi hyeme fluminis à plano vsque ad aquam defluit, tota ripa est, d. l. flumina in fin. *Agger* autem distinguitur à ripa, quia & si ripæ quodammodo formam habeat, illa tamen ab ipsa

- ipsa Natura disposita est ad tenendum fluminis cursum; hic autem hominū industria constructur ad fluminis plenissimi impetū præcipitem reprimendum, & regendum; ideoque aggero quasi accumulō dicitur, & est agger coaceruatio, & accumulatio lapidum, & terræ fixis vallis, & palis, contextisque arboribus, & ramis ad munendum; vnde *Cicer. ad Attic.* Oppidum cinximus vallo, & fossa, aggere maximo, & de genere munitionum intelligitur in *l. 1. §. sed & si aliqua, ff. ut in flum. pub.* Aggeres muros dixit *Ser. in illud Virg. 10. Æneid.*
- 79 ipsi prælia miscet aggeribus murorum, &c. Et dicitur etiam agger media viarum eminentia, glareæ, aliisque materialibus constructa, & strata ad faciliorem transitum, & semitam pro viatoribus, & mulionibus, respuendo imbres hyemales, & impediendo prurptiones ipsius viæ. Alueus locus ille est in solo concauo, per quem flumen decurrit, & fluit, dicerem
- 81 ego deriuatum ab alendo flumen; sed quidquid sit de deriuatione, fluit aqua per alueum fluminis, riuī, fossatī, & similis, & est alueus quodammodo ipsius fluminis pars, quia quatenus per eū decurrit flumen, habet eādem qualitatem eiusdem fluminis, ut si illud publicum sit, etiam alueus sit publicus, §. *quod si naturali inst. ciu. de rer. diu. & consequenter si priuatum flumen sit, alueus quoque priuatus erit, sed non semper & vbique decurrens aqua facit alueum, quia accidentalis inundatio, vel diuisum flumen pariter per accidens, nouiter decurrendo extra naturalem alueum nihil noui inducit, nec iura vulnerat priuatum, in eorum agris, & possessionibus. §. insula, vers. quod si aliqua, iuncto §. alia sanē inst. ciu. de rer. diuis.* Aqua enim excresecntis fluminis erumpens in agros definit esse pars fluminis. *Decian. cons. 58. ex num. 2. lib. 1. per l. 1. §. lacus, ff. ut in flum. pub. &c. & not. in l. 1. ff. de fonte: nec facit alueū etiam si modicum aquæ remanserit, dummodo flumen appellari non possit. Decian. loco citato per Bart. in trakt. de alu. per d. l. adeo, & ex l. 1. §. 1. ff. de flum.* Habet autem alueus qualitatem non omninō similem cū ripa, quia, etiam si ripa tamquam accessoria fluminis ad instar littoris maris dicatur publica, sicut ipsius flumen, ut ex d. §. riparum *l. 1. ff. de flum. & l. 1. ff. ut in flum. pub. nauig. lic. & l. 1. ff. de rip. mun. cum similib.* Et eandem ostendimus naturam, & qualitatem aluei cū ipso flumine, etiam si
- 82
83
84
85
86
87
- cohæ.

- cohereat vni tertio, & videatur inter se æquales alueus, & ripa, *idem iuris est, ff. de flumin.* Quin-
- 88 nihilominus discrepāt, quia alueus est omnino vniformis qualitati publicę fluminis, sed ripa participat de qualitate priuato. immo & eadem determinatio ripę fluminis respicit etiam
- 89 dicuntur, etiam de via intelliguntur, d. l. 1 §. ripar ff. de rip. mun. *viam, l. vnica, §. ripas, ff. de rip. munien.* vnde pariformiter determinari debet, ad l. nam hoc iure, ff. de vulg. & pupillar. subst. & l. quamuis. C. de impub. & alijs subst.
- 90 & ijdem coguntur viam reficere, l. adiles, ff. de via pub. & itin. pub. refic. planum tamen, seu solum vię publicę publicum est, Attamen arbores non poterūt recidi, vt pręmiseram, quia
- 91 fluminis, vnde partes laterales vię, quia cōtinent ipsam viam tolleretur vtilitas vmbre viatoribus, & commodum, & or-
- 92 qui & arbores ibi plantare, nō natum publicum; sicuti neque in ripa cædi possunt arbores, quę pro publico commodo possunt inferuire. *Mysinger. in §. 96 riparum litera E. inst. ciu. de rer. diu.* & hæc pro terminorum explicatione dicta sufficiant, quod si qui alij sese offerant in opusculi huius progressu explicabimus opportunē.
- 93 ff. de damn. inf. quinimmo identitas rationis est vtriusq; l. 1. §. 2 ff. de in flum. pub. & c. consideratur, ac deducitur a *Surd. conf.*
- 94 321. ex num. 39. & antea a *Bart. in l. quominus in num. 10. vers. &*
- Resumentes igitur fluminū materiam, primò agemus de iure fluminum in genere, secundo de alluione: Ergo ad primum:
- Quemadmodum à minimis principijs ignis accendi solet, ita flumen à tenuissimis maceriarum, & grumorum natura densatis in antris montanis, lacrymis, & humoribus sua recognoscit prima principia vt plurimum, quę scatentes in riuulum, augentur inde, alijs in decursu accedentibus humoribus, adeōt paulatim fluen-

fluēdo crescat, repleatur aquis, & euadat in riuum, ac denique decurrat in flumen. Potest tamen esse & publicum, & priuatum, & tamquam riuus, & tamquam flumen, vt præmisimus, quoad priuatum non est roganda tractatio; sat enim est dicere, quod cum sit in vsu, & proprietate priuati Domini, poterit hic ad libitum disponere tamquā rei suę moderator, & arbiter. *ad dist. l. in re mandat. C. mand. Mysing. in §. riparum inst. cin. de rerum diu.*

Difficultas oriri potest, & causari à riuis, & fluminibus publicis: Loca enim publica, & res ad publicum constitutę vtique priuatorum vsibus deserviunt, *l. 1. §. 1. ff. ne quid in loco pub. & c.* quia insatiabilis est humanum desiderium, & interesse ex auri cumulādi auiditate, vrget hoc, & auida mens facile deuiat ab honestate, iuxta *glos. in c. virū dist. 47. verb. mens per c. nihil dist. 83. & c. bene in princ. dist. 96.* vnde quilibet auferre conatur iuxta stimulum mentis, & interesse; & hinc propterea oriuntur lites, & controuersię, quę sepe sepius erumpere solent in rixas, in pugnas, in bella, in eccidia: Quoniam igitur in principio fluminum, & riuorum aquę tenuitas vix inseruire potest pro irrigandis agris & hortis, ideò ab irrigationis iure incipiemus: inde verò de manutentione riparū, & de arboribus ibi plantandis, de iure piscandi, & de piscinis, ac inde de aliis ordinatę ægimus, circa varias seruitutes, & iura, præcipuè Molendinorū, aliarumque Machinarum. Interim tamen sciendum est interdiktum de riuis, de quo *in ff. eod. tit.* non competere pro riuis, aut riuulis, de quibus nunc agimus dispositis à natura; sed pro riuis arte constructis ad aquam ducendam, *l. 1. §. ait ergo, & c. iuncta l. 3. & passim, ff. de riu. & iunctis l. 1. & toto tit. C. de aqueduct. lib. 1.* Nos, vt præmissi de riuis naturalibus intelligimus quos diximus esse aut publicos, aut priuatos, & videndum est an ex quo publicę res priuatorum vsibus debent inseruire, *d. l. 1. §. 1. nequid in loc. pub. & c.* possint qui vicinos habent hortos, & agros aquam ex riuo publico ducere ad irrigandum, & affirmatiuè resoluendum est, quia supponimus riuum non esse aqueductum publicum muro constructum, vt ex *l. 1. princ. C. de alluion.* quo casu nemo potest aquam ducere, *l. si quis, & ibi Bart. C. de Aqued. lib. 11.* sed intelligimus, vt præmissum est, de riuis per naturale alueum decurrentibus, & excludimus omninò

- omnino alterius damnum, aut
 104 iniuria, ad l. i. §. *plerumq;* & pas-
 sim tit. ff. *ne quid in loc. pub. Hip.*
Rim. conf. 86. in n. 11. & desumitur
 ex l. si cui ff. de *seruit.* item intelli-
 105 gimus de riuo non nauigabili,
 qui non est de Regalib. Principi-
 pis, nisi faciat aliud flumen na-
 uigabile, vt ex c. i. *quæ sint regal.*
Ias. in l. quominus, ff. de Flum. not. 6.
Hip. Rim. cons. 81. num. 5. vers. quo
flante; nec intrat interdictum
 l. i. ff. de *flumin.* quia tex. expres-
 se loquitur de fluminibus na-
 uigabilibus, aduertens ad im-
 106 pedimentum nauigationis, vt
 exprimunt ipsa verba edicti, &
 consequenter cessante ratione
 finali legis, cessat dispositio.
Tiraqu. tract. cessant. caus. in prin.
n. 125 Paris. conf. 101. n. 129. lib. 1
Surd. conf. 272. num. 9. Gratian. disc.
558. n. 25. Rot. in recen. p. 8. dec. 11.
 107 *num. 6.* Et pendet à supposito,
 quod in casu edicti d. l. i. est na-
 uigatio, qua cessante, cessat di-
 spositio eiusdem legis, ex l. i.
 §. *nihil, ff. de inoff. test. Ruin. conf. 85.*
n. 12. in fin. lib. 4. Surd. conf. 359.
n. 4. Rot. coram Lodouisi. d. 386. n. 4.
& in recen. p. 8. d. 242. ex num. 12.
 108 Sed & concurrere debet, vt nō
 ducatur aqua cum iniuria vi-
 cinorum, iuxta l. *Imperatores*
17. ff. de seruit. prad. rustic. & iuxta
 109 *sensum Bar. in repet. l. quominus,*
ff. de flum. ex riuo enim non
nauigabili, nec faciente flumen
nauigabile licet cuique aquam
ducere ad irriganda prædia,
Bal. conf. 463. lib. 4. Castr. conf. 65.
& conf. 257. lib. 2. Crauet. conf. 124.
n. 5. Hip. Rim. conf. 81. n. 5. vers.
quare sicut. & c. Amplius & per-
 109 mittitur aquæductio ex flumi-
 ne publico in d. l. *quominus,* nisi
 Princeps vetet, aut flumen na-
 uigabile sit, vt præmissimus, vel
 faciat aliud nauigabile, vt ex-
 pressè disponitur in d. l. *quomi-*
nus, & ibi gloss. nisi riuus sit ar-
 te dispositus, & muro constitu-
 111 ctus, quo casu nemo potest
 ducere, & vti aqua ad irrigan-
 dos hortos, agros, & viridaria,
 nisi doceat legitimè compete-
 re ei ius ab immemorabili, ex
 112 l. *vsu C. d. tit. de aquæduct.* vel
 habeat legitimam concessionē
 Principis, l. *diuinam d. tit. de aquæ-*
duct. Item nisi ducens restituat
 in idem flumen fistulam aquæ
 ab illo ductæ antequam ingre-
 diatur in aliud, quod per id
 redditur nauigabile, quia tunc
 pariter cessat ratio finalis, quæ
 erat ne impediretur causa effi-
 ciens nauigationis: ingreditur
 enim flumen cum sua aqua, &
 consonant deducta a *Surd. in*
conf. 321. num. 38. lib. 3. quod sci-
 licet permittatur cuilibet aquā
 117 ducere, etiam ex publico flu-
 mine, dum non præiudicet na-
 uigationi, & allegat ad hoc *Bal.*
in rubr. ff. de ver. din. spec. & alios
citatos

citatos à Iaf. in l. quominus num. 13
& seq. ff. de flum. & ib. Rip. nu. 17.
 & melius concludit idem *Surd.*
conf. 482. ex num. 5. vbi plures
 cumulat, in casu, quo ad idem
 flumen reuertatur, vt de aqua
 fluminis Rononiæ, *Bart. in d. l.*
quominus n. 1. ff. de fluminib. Illud
 autem aduertendum est, cum
 supponamus riuum habentem
 naturalem alueum non muro
 fabricatum, quod impediri nõ
 debeant Domini agrorũ propè
 ripas plantare ibi arbores se-
 cus decursus aquarum planta-
 ri solitas; propriæ vtilitati con-
 sultentes, celsat enim pariter
 interdictũ, & prohibitio Prin-
 cipis, ne quis arbores plantet
 xv. pedibus propè aquæductus,
 de quo in *l. i. §. fin. & ex l. decer-*
nimus, & passim tit. C. de aquæduct.
lib. 11. Ibi enim exprimitur de
 aquæductibus muro dispositis,
 & constructis, quia possunt ar-
 borum radices murũ subruere,
 sed celsat circa naturalem
 alueum; radices enim aquæ
 cursum non impediunt, & po-
 tius opacant, ad oblectamen-
 tum, deambulantes, & viato-
 res.

116 Insuper poterit quilibet in-
 riuo, sicut in profundioribus
 partibus dũ euaserit in flumen
 liberè piscandi ius prætere, &
 actu exercere, vt ex *§. flumina*
iust. ciu. de rer. diu. cum similibus;

adeò ut competat actio iniuria-
 rum contra prohibentem, *lin-*
inuarum 13. §. ult. ff. de iniur. nisi 117
 Princeps reseruauerit sibi pi-
 scationem, redditus enim pi- 118
 scationis est de regalibus, *cap.*
vn. quæ sint regal. in vsib. feud. Af-
flit. ibid. verb. piscationem, & alios
 allegat, & post eum *Aliograd. d.*
conf. 4. num. 81. maxime in flu-
 mine publico, vel etiam in fos-
 sa; si tamen tamquam ramus
 fluminis publici deriuaret ab
 eo quod tunc esset pariter de
 regalibus Principis, cum parti-
 cipet de qualitate ipsius flumi-
 nis, *l. fossa ff. de flumin.* quinim- 120
 mò dicitur Principem posse
 cuicumque concedere aquam
 fluentem etiam si priuati sit iu-
 ris, *Ruin. conf. 191. ex num. 11.*
lib. 1.

Prosequentes igitur secus
 riuum, quo inferius tendimus,
 crescet aqua, & poterit ratio 122
 haberi non modo de irrigatio-
 ne, de qua etiam fit mentio in
l. si manifestè, & in l. si tibi seruitu-
tem, C. de seruit. & aqu. & in l. i. §.
illud queritur, ff. de aqu. quotid. &
astin. & de piscatione, ac et-
 tiam de molendinis, & aliis
 machinis, quæ ad aquæ cursũ
 extrui solent, videndumque
 de facultate, & iure in genere
 huiusmodi materiæ,

Varijs, & diuersis machinis 123
 & ædificijs confert aquæ serui-
 tium,

- tium, vt ex deductis à *Bart. in d. nē. ff. quod vi, aut clam, &c. & not. l. quominus nu. 2. v. his expeditis, in l. 1. in princ. ff. ne quid in loc. pub. &c. ff. de flumin. verum quia Bart. d. num. 4. vers. sed hoc. Ac omnes regulantur cum molendino, respectu artis derivandi, & disponendi cursum aquæ impetuosum, ad impellenda instrumenta quibus machina mouetur, vt facilius redatur ad opus; ideo de molendino dicemus idem de aliis intelligendo: Sed præmittendum est pro quadam generali regula, & cognitione materiæ fluminum; quod flumina etiā nauigabilia licet quoad vniuersale dominium sint Imperii, quo tamen ad particulare, sunt illarum Ciuitatū, & Dominorum, per quorum Territorium transcunt. *Rimin. Sen. conf. 444. ex nu. 1. cum concordantibus*; est enim communis Doctorum sententia in hac materia.*
- 125 Primum igitur quæremus an liceat priuato habere Molendinum in flumine publico, & licere supponit *Bart. in d. l. quominus, numer. 3.* licitum autem arguit ibidem *Bart. ex num. 3. & 4. ex tribus videlicet ex rescripto Principis, vel Senatus per l. quod Principis, ff. de acqu. pluui. arcen. & l. 1. §. permittitur, ff. de aqu. quotid. &c.*
- 126 item ex permissione legis municipalis validæ, vt ex *l. 3. §. placet, ff. de aqu. quotid. &c. & not. l. quominus nu. 2. v. his expeditis, in l. 1. in princ. ff. ne quid in loc. pub. &c. ff. de flumin. verum quia Bart. d. num. 4. vers. sed hoc. Ac denique ex præscriptione immemorabili, Bart. loco cit. vers. itē habetur per l. ex hoc iure, §. datus aquæ ff. de aqu. quotid. & astiu.*
- 127 Sequitur secundò quærendum cum eodem *Bart. l. c. num. 2.* an liceat facere molendinum nouum in præiudicium veteris, & pro affirmatiua habemus *l. fluminum 24. §. vltim. vers. neque enim, l. proculus 26. ff. de damn. infect. & plures auctores citat Harprest. in tit. inst. de rer. diu. p. 1. disp. 9. num. 18. lit. c. d. l. quominus in verb. aqua, vbi nō determinat expressè, inclinatur tamen in negatiuam sententiam per *l. 1. §. sunt autem qui, ff. ne quid in loc. pub. forsan quia ibi textus loquens de munitione ripæ, firmat nō esse munendas ripas fluminis cum incommodo accolentium, per l. 2. §. merito, ff. ne quid in loc. pub. vbi pariter firmat textus, non esse permittendum aliquid fieri in publico cum iniuria alterius; & idem videtur supponere glos. in l. si quis ex argentariis, §. si initium, ff. de eden. in verb. rationis, vbi citat *l. 1. §. sicut autem, ff. de aqu. pluui. arcen.* datur enim ibi actio aquæ pluuiæ arcendę si ex opere facta aqua pluuiæ noceat**

noceat vicino ; & idem habetur ex §. *antecedenti*, quemadmodum idem defumitur ex *l. placuit ff. de vsur. & defumitur l. 2. §. apud namusnam, & §. sequen. ff. de aqu. plu. arcen. & ubique glos. Pro contraria verò sententia facit *l. fluminum §. fin. de damn. infest.* vbi concluditur quod ubicumque vtor iure meo possum præiudicare vicino. secundo idem habetur in *l. proculus d. tit. ff. de damn. infest. Bartol. distinguit in d. l. quominus num. 2. vers. aut flumen, & c.* quod videlicet aut flumen erat priuatum illius, qui primo habuit, & illius qui secundo fecit, & tunc qui secundo facit, potest licitè facere si hoc principaliter facit, vt sibi proficit (secus autem esset si animo nocendi faceret, vt ex *l. 1. §. denique.*) Aut flumen erat publicum, & tunc aut primus habuit molendinum licitè, aut non licitè, si licitè, non poterit secundus præiudicium asserre, impediendo ei lucrum quod licitè habuit ex publico, vt ex *d. l. 2. §. merito, ff. ne quid in loc. pub.* Si verò non habuit licitè, poterit secundus illi præiudicium asserre per *Cyn. in l. si manifestè, C. de seruit. & aqu. & hanc sententiam Bart. in l. c. putat veram d. n. 2. in fin.**

Distinctio tamē liciti, & illiciti nō rectè resoluit quæstionē:

scitur enim illicitum nunquā admitti, vt benè defumitur ex *l. 37 ex Boss. tract. de homicid. num. 93. cum ibi alleg. & Farinac. ex q. 160. passim per tot.* Sicuti nec videtur ad rem facere distinctio fluminis priuati, quia notissimū est quemlibet in re sua esse moderatorem & arbitrum, vulgata *l. in re mandata, C. mandati, c. de his, de sepult. Abb. conf. 6. ante num. 1. vers. nam in sua cum similib.* neque competit interdictum ne quid in flumine publico, & c. vbi in flumine priuato sumus, *l. 1. §. item si amnis, ff. de flumin.* nisi aliqua seruitus constituta sit, quod iuxta conuentiones, & pacta regulabitur, vt ex §. *ideo inst. cin. de seruit. prad.*

Igitur distinctio nostra simpliciter concipietur quod in flumine publico, aut facultas data secundo faciendi molendinū superius est ampla, & libera & poterit præiudicare primo molendino sibi inferiori; etenim Princeps, & Cōmunitas habens ius Principis potest tribuere facultatē sibi bene visā in flumine cuilibet, quia flumina publica, vt præmisimus, sunt de regalibus Principis, vt latè in tit. *que sint regalia in v. sib. feud.*

quinimmo & potest Princeps concedere aquā profluentem, etiam

- etiam priuati iuris, vt pariter fiat poterit impediri, iuxta præmisimus ex *Ruin. conf. 191. glossæ suppositum in l. Flumin. n. 11. lib. 1. & præiudicare tertio, vt ex Auth. Res quæ, C. com. de leg. & ex l. si quis sepulcrum C. de relig. & sumpt. funer. Castr. conf. 229. in fin. & conf. 288 col. 2. lib. 1. 144 Alex. conf. 101. lib. 1. & nemo potest illi dicere cur ita facis, & c. Bald. in probem. feud. num. 34. Cagn. in l. totū in fin. ff. de reg. iur. Topius de auct. Princ. secul. cap. 7. Nō idem esset si secundus qui est superior ædificaret molen- 145 dinum auctoritate non Principis, sed Iudicis, quia Iudex non habet auctoritatem Principis, etiamsi auctoritatem sibi assumat, ex l. 1. ff. de off. presid. nec potest concedere facultatem fabricandi opus in publico, quod publico vsui obstat, 146 l. 2. §. si quis nemine ff. nequid in loco pub. nec quod præiudicet vicinis, Bart. in l. fluminum nu. 2. legium quod concedit Princeps fabricandi molendinum in flumine intelligitur sine, 147 Aduertendum est etiam, num incommodo alicuius, Spec. de per nouum molendinum inferatur præiudicium nauigationi illius, vt desumitur ex l. cipe, ff. ne quid in loc. pub. l. 1. §. de sin autem §. fin. ff. de aqu. plu. ar- 148 cen. & an fiat ad securius munimen ripæ, aut ad proprium obedi- commodum, vt ex l. vn. §. sed & si aliqua ff. vt in flum. pub. & c. sed, si non ad munimen, & 149 vtilitatem, sed nocendi animo vt eam vocāt DD. in hac ma-*

teria, videlicet quod possit fieri clausura à priuatis in flumine publico: de tali enim loquimur, & consequenter de re, cuius vsus est communis ex prædictis, & ex §. *flumina inst. de rer. diu.* & quidem puto distinguendum, aut facit clausuram, seu clusam, qui propè ripam prædia possidet, aut extrahens, si extraneus aut ædificat absque licentia Principis, & non potest, d. l. *quominus, ff. de flum.* aut impetrata licentia, & poterit, dummodo tamen vsus fluminis, & riparum nō impediat, quia eo casu nisi tutetur concessione Principis, nō poterit, vt ex prædictis ostendimus. Si autem faciat qui possidet prædia propè ripam, cum habeat proprietatem ripæ, & habeat ius in flumine saltem vsque ad medietatem, quapropter natam ibi insulam acquirit, §. *Insula Inst. de rerum diu. l. adeo ff. de acquitren. rerum dom.* aliud dicendum videtur, aduertentes tamen, ius quod habet in flumine vsque ad medium restringi ad ea, quæ casu obueniunt, vt de insula dicitur in locis allegatis; vnde non poterit liberè facere in flumine industrialia, nec etiam in ripa, in qua proprietatem habet, maxime vbi publicus vsus impediatur, arbo-

res autem plantate quidem, poterit, quia seruiunt potius ad munimentum ipsius ripæ, sed non ita confusè, vt vsus publicum impendant. *Mysinger. & alij in §. riparum Inst. ciu. de rer. diu.* occasione autem insulæ illud aduertendum est, seu potius repetendum ex l. *pen. §. idem iuris ff. de acquir. rer. dom.* quod insula in flumine, vel in lacu publico nata, aut coheret aluco, & plano terræ, & acquiritur eis qui propè ripam prædia possident, d. l. *adeo §. insula, ff. d. de acquir. rer. do §. insula inst. ciu. de rer. diu.* sed quæ nascitur ex compactis in aqua virgultis, nec solum, seu terrenum tangit, sed per aquam mouetur, publica omninò est d. l. *pen. §. videamus.* Ex quibus infer-
tu, non posse liberè clusam facere in flumine possidentem prædia propè ripam, nisi ad munimentum ipsius ripæ.
Resumentes igitur materiã clausuræ in flumine, videndum est quid respondere debeamus si quæstio clusæ inter Principes vicinos sit, vel inter vicinos Feudatarios, per quorum Territorium fluat, super quo consulendo *Bart. in d. l. quominus ex vers. sexto quarto &c. & seqq.* desumitur, primum ædificantem preferendum esse; æqualia enim supponimus iura

iura vtriusque Principis, seu Domini respectiue, super flumine, ideoque cæteris paribus vbi commune admittamus flumen inter vtrumque, prior in tempore ædificans, sit potior in iure ædificati, iuxta regulam *l. si non, ff. qui potior in pign. gloss. fin. in l. si & iure ff. eod. tit. Castr. conf. 411. lib. 2. & desumitur ex l. Titius eod. tit. & quia de iure Principum super fluminibus eorum Principatuum non est ambigendum, & in diuisione Regnorū cedere, & venire flumina publica firmavit, *Archid. in c. Ecclesias 12. q. 1. Bal. in c. 1. §. si quis de manso, in tit. si de inuestit. feud. controu. fuer. in vsib. feud. quæ allegat Landen. de Principib. q. 3. 24. videndū est respectu Baronū, & aliorum Dominorū minorum, quid agendum sit, & aduertere debemus primo quod regulari debet iurisdictio à concessione feudi eidem facta, quæ maior, & minor esse potest, & propterea ad illius qualitatem recurrendum est, vt in casu deriuationis aquæ inter Ciues, & Baronem ad irrigandos agros ex flumine perenni non navigabile, desumitur ex casu *Franch. dec. 183. ex num. 2. & 3. & passim ibidem*. Et communiter debemus distinguere, an habeat quis Ius seruitutis, vel vsum tantum pro dirigendo suo Iure in iudicio, quia si habet Ius, poterit directè agere; si verò habet solum vsum, non ius, subuenietur ei per officium Iudicis, si impediatur. *Bart. in l. de vsu, ff. de var. & extraord. cognit. refert, & sequitur Henric. de molendin. qu. 58. in n. 16. vers. ne in vsu, &c. & quatenus non modo impediatur quis, sed illicitè restagnetur aqua, tam in casu hoc, quam in superiori distinguendum est, quod aut flumen est priuatum, aut publicum, sed Baroni concessum, & tunc aut erit quæstio inter Ciues, & poterit Ciuis in flumine priuato edificare clausuram, seu clusam, & molendinum ad sui vtilitatem, etiā si vicino noceat, latè *Tusch. lit. A. concl. 807. passim ibidem per Maccabrun. conf. 49. Bero. conf. 139 lib. 3. & alios, quos citat. Aut agetur inter Ciues, & Baronē, & aduertendum erit ad consuetudinem introductam cum causa, aut continua, aut discōtinua, & ad formam concessionis feudi, & secundum facti contingentiam procedendum erit ad deducta per *Franch. d. dec. 183. Aut quæstio erit inter Ciues in flumine publico, & de hoc satis dictum fuit, & deductum, circā illationem præiudiciū, & damni per clusas,*****

- fas, & molendinos. Atque vi-
tra à nobis supra abundè de-
ducta in suis loculis, ex me-
dulla legum, etiam aduerti
182 potest ad Hypolit. *Rm. conf. 81.*
lib. 1. in causa molendini inter
Dominum, & Vassallos, & la-
tius consulendi sunt Bart. in d.
l. quominus de flumin. & d. l. Flu-
minam, ff. de damn. inf. & ubique
Ias. Wesembec. conf. 197. ex n. 26.
27. & 31. Cepoll. de seruitut. rust.
præd. Tusch. d. litera F. concl. 405.
& 407. Bertach. verb. molendinū.
Rip. in d. l. quominus ex num. 45.
46. & 50. Castr. conf. 357. lib. 2.
Maccabrun. d. conf. 49. Bertrand.
conf. 296. num. 4. 5. & 9. p. 1. vol. 2
Mod. Pistoris conf. 19. vol. 1. Item
Wesemb. conj. 67. num. 24. & 25.
Meier. ad tit. ff. ne quid in flum.
pub. thes. 7. circa fin. ac denique
Henriq. de molendin. qu. 17. ex nu.
29. et 31. et quest. 58. ex num. 16.
183 Nec illud denique omittendū
generaliter de aquis fluenti-
bus, & iure vicinorum, vt vi-
cini inferiores teneantur de
iure recipere in eorum agris,
et possessionibus aquas pluui-
ales decurrentes ab agro, et
possessione vicini superioris,
d. l. 3. ff. de aqu. plu. arcen. et passim
repetit Cepoll. in suo opusc. de ser-
uit. pradior.
- Et propterea quia materiā
in hoc nostro Capitulo leui
manu peruoluimus, et sum-
mariè discurremus, percurrere
alto pede ad aliquas alias
obseruationes in materia flu-
minum, etiam ad fortuitos
casus in alluuiionibus, et in
Insulis, et quidem Alluuiō in
terminis nostris dicitur incre-
mentum latens terræ adiectæ
latenter à flumine agro no-
stro, adeout cognosci non
possit, quātum ex ea quoquo
temporis momento adijcia-
tur, vt habemus in §. *praterca*
quod per alluuiōem instit. de rer.
diuis. Bapt. Aym. de alluuiō. lib. 1
c. 2. n. 2. Io. Ghryphiandr. de Insu-
lis in cap. 18. strictè autem
185 finiri potest, quod sit incre-
mentum, seu decrementum
latens agri nostri ex flumine
publico: & quidem incremē-
tum, seu decrementum latens:
186 Etenim venit alluuiōis ver-
bo, etiam id quod latenter
perit, vt ex l. id quod in princ. ff.
de peric. et comm. rei vendit. Aym.
de alluui. d. lib. 1. cap. 1. circa fin. post
Az. in sum. C. de alluuiō. gloss. in l.
Martius, verb. trans viam, ff. de
acquir. rer. domin. Communiter
187 autē accipitur pro incremento
d. §. *praterca*, l. si Titio in fin. ff. de
usufruct. l. quod in rerum, §. 2. ff. de
leg. 3. l. si conuenerit. §. si nuda. ff. de
pignori. l. ex mille, ff. de euiction. et
in l. si patronorum, §. fin. ff. de bon.
Libert. l. adeo, §. *praterca*, ff. de ac-
quir. rer. domin. Aym. d. tract. de
alluui.

alluu. d. cap. 2. versic. fin. & cap. 3. paulo post princip. vbi plures citat auctoritates legum. Dici-

188 mus autem ex flumine publico, quia flumen priuatum, non potest parere alluuiionem, ex l. lacus ff. de acquir. rer. dom. vel

189 ex regula quod nostrum est, amplius nostrum fieri non potest: quidquid aduertendum, possit contingere in flumine

190 priuato duorum, qui quidem casus (rarò accidens) regulari deberet ad similitudinem publi-

191 cæ, vbi enim particulariter prouisum non reperitur, proceditur ad casus similes ex vulgatis iuribus. Tria autem

alluuiionem significare dicit *Aym. loco cit. cap. 2. in princ.* Primum est, quod denotat sub-

stantiam alluuiionis, videlicet agrum ipsum alluuium, secundum est actum ipsum alluui-

192 nis, tertium autem est quod iuris effectum sortitur & nomen ad similitudinem verbi possessio, quod tria pariter si-

gnificat, scilicet rem ipsam, possessionem, ius insistendi, & c. ac ipsum actum possessionum.

Aym. d. cap. 2. allegans DD. in l. 1. ff. de acquir. vel amitt. poss.

193 Quoad primum ipsa substantia agri obseruanda est ad mensuram incrementi diuidentis inter vicinos, vt si rectos angulos faciat ad flumen eodẽ

modo prosequatur per totã substantiã incrementis; Si verò obtusum angulũ alter faciat,

194 alter verò acutũ, seu rectũ, linea protrahatur eadem forma agri per totũ incrementum, adeo vt

spaciũ latius acquirat, qui facit, seu habet angulũ obtusum protrahendo suam lineã, mi-

nus verò qui acutũ, aut rectũ, vt ratio ipsa demonstrat, cui consonat dispositio §. *Insula*

insul. de rer. diu. ibi pro modo latitudinis: & incrementum, prædictum, acquiritur pro-

195 prietario agri non vsufructuario; assumit enim naturã agri cui accedit, ex regula accessio-

196 rij c. *accessorium de reg. iur.* Nec intercapedo viã debet impedire acquisitionem incremen-

197 ti per alluuiionem, vt ex d. l. *ergo* §. *Alluuiio ex vers. naque*, quia semper est intercapedo inter

198 agrum & flumen, saltem ripẽ. Nec interim omitemus aduertere, fundi portionem esse viã, vt deducitur ex d. l. *Martius*

199 *in fin. ff. de acquir. rer. dom.* sentit *Bapt. Aym. d. tract. de alluu. lib. 2. cap. 1. ex num. 4. & confirmatur* hoc, ex quo si illa fortẽ destruat, vicinus proximus præstare cogatur, l. *si locus in fin. ff. quemadm. seruit. amitt. Aym. d. cap. 1. d. n. 4.*

200 Secũda significatio alluuiionis, respicit ipsum modum adij-

- adijciendi, de quo satis diximus, quod fiat latenter, & sit insensibilis obseruatu: Probationem autem docet idem. *Bapt. Aym. d. lib. 1. cap. 4.*
- Quo verò ad tertiam significationem scilicet de iure alluionis ad l. ergò, §. alluio ff. de acquir. rer. domin. Docemur primum: quod alluionis ius habent, tam agri, quàm flumina ipsa, *Aym. d. lib. 1. cap. 5. princ.* quapropter insula acquiritur eis, qui propè ripam prædia possident, pro modo latitudinis, non alio quidem iure, quàm alluionis, vt *Aym. d. cap. 5. ex n. 3.* supponit. Et ius istud alluionis est merè reale, non enim personæ competit, inquit d. *Aym. cap. 5. num. 11.* Sed lacus regulariter non parit alluionem, l. lacus ff. de acquir. rer. domin. l. Vicinus. 24. §. final. ff. de aqu. plu. arcen. & desumitur ex l. rutilia in fin. ff. de contrah. empt. *Aym. d. cap. 5. ex num. 3.* *Griphandr. de insul. cap. 18. ex num. 105.*
- Hoc tamen perpetuum non est, sed limitationem recipit primum in lacubus priuatis, *Gipban. distinguendo in d. l. lacus, ff. de acquir. rer. dom. Donell. commentar. lib. 2. cap. 5. Cepoll. de seruit. rust. præd. lib. 2. cap. 50.* quāuis hoc non probetur à *Gedd. conf. 108. num. 249. nec à Griphandr. de insul. d. cap. 18. in num. 107.* vbi restringitur ad aliam distinctionem, videlicet aut lacus publici, non magni sunt, & carèt motu perpetuo, & tunc alluionem non pariunt, hæc enim sine motu non produciuntur idem *Griphandr. loco cit. Donell. d. comment. 27.* & desumitur ex l. 28. ff. de seruit. urb. præd. aut magni sunt, & fluxum, & refluxum habentes, *Scalig. exer. 50. & 51. citatus ab eodem Griphandr. vbi supra ex num. 108. & 109.* per quos etiam aliquando flumina transeunt, quapropter ratione fluxus aquæ, & quia perpetuam causam habent, & motum, ideò ius alluionis cognosci in eis firmat id. *Griphandr. d. num. 109. argum. l. 1. §. 3. 5. & 7. ff. de flumin. l. 1. §. 3. ff. vt in flum. pub. l. 1. §. vult. ff. de rip. mun. & l. 112. ff. de verb. signific.*
- Cœterum de alluione tradunt *Christineus decis. 85. lib. 4. Bellon. de potest. eor. que fiunt in continent. lib. 2. cap. 77. Manzel. conf. 4. & 118. Cyriac. contr. 376. Rimin. lun. conf. 573. Peregr. de iur. fisc. lib. 3. nu. 67. & seqq. Curt. Sen. conf. 56. tom. 1. & conf. 72. to. 2. Mascari. de prob. concl. 81. Heyg. var. quest. lib. 2. qu. 40. Scult. q. 33. lib. 1. Thesaur. dec. 140. Niger. de laudem. tom. 1. qu. 13. num. 79. & seqq. & qu. 23. ex num. 109. Curt. lun.*

Iun. conf. 204. Bursatt. conf. 203. Lancellott. Gallia conf. 517. Griphian. d. cap. 18. de insul. Bonden. collu. leg. 26. ex num. 19. Bartolom. Siluatici conf. 3. Scain. decis. Bonon. 10. & 117. & laie Aym. & plenè tract. de alluion.

- 215 Nunc ad Insulam transeamus, quæ definiri solet, Terra vndique aquis clausa, vt ex glos. in §. insula instit. cin. de rer. diu. & in l. insulam ff. de verbor. significat. et ibi DD. Bald. cons. 405 num. 3. lib. 5. Mysing dec. 2. resp. 16 num. 36. refert Griphian. de insul. cap. 2. num. 1. & Bapt. Aym. d. tract. de allu. lib. 1. cap. 4. num. 1.
- 216 est autem aut naturalis iuxta sententiam Bald. in l. 12. ff. de leg. 3. quem refert Griphian. d. tract. de insul. cap. 4. in num. 49. vt illæ, quæ semper fuerunt; scilicet Sardinia, Corsica, & c. alia casualis, siue accidentalis, vt sunt quæ nascuntur Griph. d. n. 49.
- 218 Alia dici potest artificialis, quæ per industriam, & artem facta est.
- 219 Insuper casualis aut fit adhærens ipsi, fluminis, lacus, vel maris alueo, aut adhærens virgultis simul congestis, vel alteri simili, leui materiæ, vt de prima habetur in præfato tract. de allu. d. cap. 14. ex num. 6. et 7. de 2. d. num. 7. vers. quartum, & c. per l. si epistolam §. pen. ff. de acquir. rer. domin. & tradit etiam Griphian. l. c. cap. 6. ex num. 42.

Quæ adhæret alueo pluribus 220 modis fieri habetur ex l. ergo, §. tribus, ff. de acquir. rer. domin. Videlicet aut cum ager circumfluitur à flumine, cum antea 221 non fuerit Aluei; quo casu proprietatis, causa non mutatur. l. aded §. insula, verbo quod si ex vno, ff. de acquir. rer. dom. Aym. 222 de allu. d. lib. 1. cap. 14. ex num. 7. & habetur in §. insula vers. quod si aliqua, instit. de rer. diu. & habetur in l. 1. §. item si amnis ff. de flum. & ex Cic. de Orator. lib. 1. aut cum Aluei pars in siccum relinquitur, & aqua circumfluit, vt tradit Aym. d. cap. 14. ex nu. 6. vbi alium modum refert, cum videlicet fluminis aluei locus 224 crescens sit ipso alueo eminēti-
225
226
227
228
229
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

D

Bapt.

Bapt. Aym. de alluu. d. lib. 1. cap. 9. et d. cap. 14. in num. 9. gentoraten. 8. lib. 1. Vin. dec. 226. et 349. Thoming. conf. 28. volum. 1. Georg. Euerard. vol. 1. cōf. 47. Curt. Sen. conf. 34. num. 1. & conf. 56. num. 4. Cepoll. de seruit. vñst. præd. cap. 32. Bero. conf. 149. vol. 3. Borell. de Catholic. reg. præstantia cap. 8. per tot. Ad quos omnes Lectorem remitto.

- 227 Quæritur ab Aym. d. cap. 14. in num. 10. an Terra congesta in flumine, & aquis circumfusa possit insulæ vero nomine appellari, & firmat cum Bart. in sua Tiberiad in verb. in flumine nata, &c. d. §. insula, tunc verificari cum opinione circumco-
- 228 lentium, incipiat reputari insula, ibiq; latè Aym. vbi quod verificatio maior tunc desumatur cum per semestre hybernium supereminuit ad eum igitur, lectorem remitto, & in reliquis de iusulis dixerunt Bart. in sua Tiberiad. tract. de insula, Bapt. Aym. in d. lib. 1. cap. 9. et 14. Griphian. d. tract. de insul. Bened. Bordon. in insular. Ital. Simon. Maiol. in colloq. Francisc. Illon. in nauigation. et itiner. vol. 3. Thom. Boz. de Sign. Eccles. sign. 84. Christ. Columb. Ioann. Metell. Petr. Aboris, Petr. Martir. Urbanus Calueto, & alij.
- 229 Hinc de Piscationibus, & alijs pertinentibus ad flumiua agendum esset, sed latè de his, & de fluminibus in genere, egerunt Peregrin. de iur. fisc. lib. 8. num. 44. et seq. Crauett. conf. 530. Treutler conf. 106. & 876. Rantier. quæst. 23. tom. 1. Artam. Pistor. quæst. 17. lib. 4. Coppen. som. 1. obseruat. 69. Heig. lib. 2. qu. 40. Nicol. Euerard. conf. 9. tom. 1. conf. ar-
- gentoraten. 8. lib. 1. Vin. dec. 226. et 349. Thoming. conf. 28. volum. 1. Georg. Euerard. vol. 1. cōf. 47. Curt. Sen. conf. 34. num. 1. & conf. 56. num. 4. Cepoll. de seruit. vñst. præd. cap. 32. Bero. conf. 149. vol. 3. Borell. de Catholic. reg. præstantia cap. 8. per tot. Ad quos omnes Lectorem remitto.
- Superest, vt ex amplissima fluminum materia, aliquid reminiscamur circa riparū munitionem, & fluminum, & circa earum manutentionem, Et riparum quidem munitiones non solum ex Terræ aggeribus consistunt, verum etiā à Pontibus cōfouentur, Vnde, de aggeribus aliquid repetemus, Indè verò Pontis obseruabinus obiter materiam.
- Pontes enim opportunè fabricandos docet Vlpianus in l. adules, ff. de via pub. Et vt ab Aggeribus incipiamus. Aggeres dicuntur à Bartolo in l. per Bithiniā C. de immunit. nemin. conc. lib. 10. in princ. quædam munitiones, quæ fiunt, iuxta ripam fluminis, ne flumen excresecens præ-rumpat limites, vt idem Bart. per rubr. tit. C. de Nil. Aggerib non rump. propterea distinguuntur aggeres à ripa: hæc enim dicitur ea terreni pars continens flumen à plano agri vsque ad aquas, vt ex l. 3. §. final. ff. de fluminib. Agger, vt supra præmissimus

231

232

233

234

235

236

mus

- mus, coaceruatio, & cumulat-
tio lapidum & terræ fixis val-
lis & palis, contentisque arbo-
ribus & ramis ad muniendū;
ideoque *Cepoll. inter seruit. rust. de*
Aggeribus dixit esse valla flu-
minum *per l. 1. C. de Nil. agger.*
non. rumpen. & consonat Bart. in
l. per Bithiniam C. de immunit. ne-
min conceden. lib. 10. vbi dixit es-
se munitionem, quia munition-
is verbo, agger etiam venit,
sicut & omne quod extruitur
ad muniendam, & tuendam
ripam, vt clausuræ, seu clusæ
trabibus, & palis contextæ
Muri, Pontes, & aliud quodlibet
opus ripas tuendi causa, &
factum; & idem intelligit
Ulpianus in propositione edi-
cti Prætorij de ripa munienda
in l. vn. ff. eod. tit. in princ.
& §. 1. atque ipsa Rubrica ti-
tuli demonstrat: Sed munitio
utilis esse debet communiter;
posset enim ita fieri, vt eo præ-
textu priuatus opus faceret ad
proprium commodum, quod
reddat damnosum flumen vi-
cino, & propterea disponitur
in d. l. vn. §. is autem cautio, ff. de
damn. infect. ad fauorem tam vi-
cinorum, quam eorum qui
trans flumen possident, d. §. is
autem. Dictumque fuisse aggerem
exposuimus à verbo aggerare,
quod idem est cum verbo ac-
cumulare, vt vallis, mixta terra
cum lapidibus, fixis in humo
extrui soleat: In vijs autem,
restaurandis eminentia eiusdē
viæ, strata exaggeratis lapidi-
bus, agger solet appellari, vn-
de illud Virgil. 10. Æneid.
Qualis sapē via deprehensus in
aggere serpens, &c.
Caterum extruuntur agge-
res vt plurimum in paludibus,
vt via reddatur practicabilis, si
necessitas exposcat eā instrui
in talibus, vel similibus locis;
pro faciliiori, seu breuiori tran-
situ viatorū, & mulionum: De
sui tamen natura inuenta fuit
aggerum munitio ad impe-
diendos fluctus; sed nihilomi-
nus non esse iuris publici, cō-
muniter, & de sui natura, ex
quo respiciant vtilitatem pri-
uatorum, sicut & fossata, quæ
sunt inter agros, dixit Fab. de
Mont. tract. de empt. & vendit. q. 6.
in n. 16. Et propterea venire in
mensurationē agrorum, tenuit
id. Fab. de Mont. loco cit. per l. præ-
dia, §. ita legatum, ff. de fund. in-
struct. Verum tamen habemus
pluribus in locis aggeres pub-
licos, quos vulgò aliqui dic-
cas appellāt, vnde nō idem di-
cendum sicut nec de Foucis, &
Fossatis publicis, vt ex l. unica,
§. fossa, ff. vt in flum. pub.
Denique vt aggeres legiti-
mè extruantur, debent fieri
vel ad propriorum agrorum
muni-

- munitionem, vel etiam ad præmiseram, viæ prorogata
munitionem ripæ, dummodò semita est Pons, ideò *Rimin. in*
vel fluminis alueus non mu- *loco cit. ex num. 27.* dixit proce-
tetur per aggerem ibi extru- *dere à pari cum via publica,* 259
251 ctum, vel quoquo modo alte- *per l. ad instructionem C. de Sacrosf.*
Eccles. & per l. adiles, ff. de via pub.
cum accolarum iniuria, & in *Bald. in tit. instit. ciu. de seruit. rust.*
damnum publicæ utilitatis, vt *prad. & propterea Vlpianus in d.*
ex *l. vn. ff. ne quid in loc. pub. per*
tot. præcipue ex vers. oportet, &c.
252 nisi maxima utilitas, & tutela *l. adiles indicēs viæ publicæ cu-*
facientis emergat absque gra- *stodiam, itidem & Pontem op-*
ui accolentium iniuria, vt d. *portunè facere vna eadem*
l. vn. ex §. sed eisi aliqua, iuncto 260
253 *v. plerosq; & vers. oportet, & ibi*
glos. verb. utilitatem, & verb. sine
iniuria. Sed latius consulas *uola in ead. d. l. fin. Pontem pri-*
Bar. tolm. Cepol. d. cap. de aggerib. tam
254 circa præiudicia extructorum *co fieri non posse testatur,* 261
aggerum, quàm circa poenam *etiam si faciens habeat domum*
eos deuastantium. *in vtraue ripa eiusdem flu-* 262
255 Pons autem à ponendo di- *minis, nec de facili conceditur*
ctus, seu à pendendo super a- *facere pontem, præcipuè vbi*
quas, nihil aliud est, quàm *damnum afferat alteri, Cyriac.*
viæ semita utiliter prorogata, *contr. 28. ex nu. 11. Deniq; plu-* 264
eriam vbi naturaliter esse non *rimos pontes antiquitus Ro-*
poterat super aquis fluminum *mæ factos refert Lin. lib. 41. ver-*
ac fossatorum, & vbicumque *sus finem, vers. censores vias, &c.*
decurrens, aqua impedit via- *eorumdemq; restorationem* 265
torum, & mulionum transi- *ad Pontifices pertinuisse, quos*
tum, & à pendeo quidem di- *propterea à verbis ponte, & fa-*
ctum Pontem obseruat *cio celsuit dictos Varr. vt ex Po-*
266 *Ambr. lyant. v. Pontifex: Suntque deniq;* 266
Calepin. in hac dictione; est au- *pontes opera ad publicum, &*
257 tem vtilissimum opus, quin- *priuatum commercium vtilis-*
imò & necessariū, itaut eius *sima, & summa quidem ra-*
258 causa celeritatem desideret, *tione instituta, super quibus*
l. omnes 2 C. de operib. pub. Rimin.
Sen. conf. 31 ex num. 8. & quia, vt
percurrimus, & vallium quā-
do-

doque à torrentibus dilapsas
 concauitates, summitati Col-
 lium commodè adèquatas fa-
 267 cili gressu superamus, agiturq;
 de ponte in d.l. adiles, in l. unde,
 §. fin. ff. de itin. actinque priu. in l.
 seruitutes, §. si domo, ff. de seruitut.
 268 vrb. prad. in l. loci, §. si forte in prin.
 ff. si seruit. vendicet, & alibi.

Cæterum appellatione pon-
 tis, tam lapideus venit, quàm
 269 ligneus. Gratian. discept. 84. ex
 num. 15. eius constructio absq;
 270 licentia Magistratus fieri ne-
 quit, ex l. 2. §. merito, ff. ne quid in
 loc. publ. Peregrin. de iur. fisc. lib. 1.
 tit. 1. num. 16. Gratian. d. discept. 84. ex
 271 num. 24. & soluitur eadem Ga-
 bella in loco noui pontis, quæ
 soluebatur in antiquo, Bald. in
 l. si plures 6. num. 14. in fin. vers.
 vidi dubitari col. 2. C. de cond. in-
 fert. & in l. 3. in fin. C. de priuileg.
 fisc. Grat. d. discept. 84. in num. 14.
 Et hæc breuiter de Iure Via-
 rum, & Fluminum dixisse li-
 bet, aliqua verò de operarijs, &
 Peritis materiæ indicabimus
 in sequenti Capite, vt inde
 faciliori ordine ad vltiora
 procedamus;

DE FACVLTATIBVS Magistratus Viarum.

Cap. III.

ABITA per nos cogni-
 1 tione materiæ Viarum
 in genere, & fluminū,
 nunc Magist' ratus earumdem
 materiarum Ordinarij ludi cis,
 olim Ædiliū Curulium, ho-
 die Magistratus Viarum, &
 ædificiorum nuncupati in Vr-
 be; alibi autem iuxrà diuerfo-
 rum locorum modum, & con-
 2 suctudinem, vt in primo capi-
 te indicauimus, opere pretiū
 est examinari negocium, præ-
 cipuè in eius facultatibus, &
 Iurisdictione vsque in hodie-
 num diem; quæ profectò fa-
 cultates, & Iurisdicctio vires in
 Vrbe Roma resumpserunt a
 bulla sa. me. Martini V. 9. in or-
 dine Bullar. nou. tō. 1. Et quidē
 illius institutio in vrbe non e-
 3 manauit à primis Regib. quia
 Magistratū hunc, sicut & alios
 penes se retinuerunt omnia ma-
 4 nu Regia absoluentes, vt ex l. 2
 ex princ. ff. de orig. iur. sed explosa
 corū auctoritate, rerum expe-
 5 rientia docuit præferendos vi-
 ros, qui rem ædilē dignè age-
 rent; Ad quos plebs aduertit
 6 vtiliter in suo recessu à Popu-
 lo, quæ scita sua, & leges, quas
 sibi disposuerat, tanquam de
 pretio-

- pretiosioribus Reipublicæ viris probis, ac fide, & experientia dignis, commisit, quos vocauit ædiles forsan ab ædibus, in quibus scita condebantur, nec vltius extensa est eorum potestas, vt considerat Bartholom. Cepoll. in tit. de adilit. ad. in num. 2. vers. ego credo, &c. vbi distinguit ædiles Plebis, ædiles Curules, & Cereales, & hoc satis accuratè, & concinnè discurret; sed magis ædiliū auctoritas innotuit post reuerſam in populi vnionem, plebem anno 389. ab Vrbe cond. vt ex Liu. anno videlicet 86. post mortem in Græcia Diuini Platonis, ex *Marsil. Finem eius vita: Et quidem contigit, quia reconciliata iam Plebe cum Populo, vt præmisi, eaque assumpta ad Consolatus participationem vendicarunt Patres dignitatem, ædulus Curulis, iuxta eam, quæ suprâ latius exposita in alio Libello fuerunt; & data huic magnificentissimo muneris fuit cognitio causarum, spectantium ad ædes in genere tam publicas, quàm priuatas, & tam sacras, quàm prophanas; ad quæcumq; tandem ædificilia, vt generatim loquar, verbum enim ædificium a verbis ædes, & colere obseruat *Salmasius in suis exercitationibus**
- plin. fol. mihi 950. col. 2. lit. E.* sic uti etiam ad politiore formā, & ornatum Urbis, vt passim, *tu. de adilit. edit. Knipschild. de tur. ciuitat. lib. 5. cap. 26. num. 56. Fragos. Regim. Reip. Christ. lib. 1. disp. 21. sed & latius patebat, & extendebatur eorum Iurisdic-tio, prout expressè cautum est l. 12. tab. & d. tij. de adilit. ed. & de offic. Præfetti, Vigil. & habetur passim ex Liuiο; constat autem Magistratum Viarum, & ædificiorum esse antiquum Magistratum ædiliū Curulium per obseruata a *Bard. de facult. Magistr. & Curat. viar. &c. circa princ. fol. B in fine.* & recenset auctoritem Tullij de Curatore viæ Flaminie loquentis in *Epist. 1. ad Attic. iuncto altero eius dicto in Epist. 25. lib. 20. Epist. Famil. & benè comprobatur à prædicta Bulla Martini V. in prohem.**
- In eadē materia similis Magistratus in Græcia Iura reddebatur, vt Plato discurret *lib. 34. de legib. præcipuè dialogo 6. videlicet, quod ædiles Viarū Urbis curam habebant, & vulgariū itinerum, quæ à Regione in Urbem tendunt, ædificationumque, vt secundum leges omnes fiant, Aquarum præterea, quas Custodes deduci in Urbem curant, vt in fontes quam liquidissimè, sufficien-tesque*

tesque ducantur, ac Ciuitatem inuent pariter & exor-
 20 nent: Docet tamen ibidem diuinus ille Auctor huiusmodi Magistratus Viros tales esse oportere, vt intermissa eorum cura priuata intenti solū sint ad publica procuranda solo sine publicæ vtilitatis, & gloriæ Principis, non proprii priuati aris interesse.

21 Et cognoscere debet Magistratus viarum, vt supra indicatum est de limitibus, & feruitutibus prædiorum; est enim cognitio hæc peculiaris huiusmodi Magistratus etiam
 22 in genere sumpti, vt ex eodem *Platone in dialogo 8. col. 8.* & in specie Magistratus præd. in Vrbe, ex dicta Constitutione
 23 san. me. Martini V. & aliorum Summorum Pontificum, & notat *Fragos. in suo Regim. Reip. d. disput. 21.* itidemque Magi-
 24 stratus ædilitum cognoscere debet super qualitate Artium, vt ex eodem *Platone ibid. col. 9.* & ille Urbis ex lege 12. tabul.
 25 ex constitutionibus Imperatorum, ac denique Summorum Pontificū, præcipuè Pauli III.
 26 Pij IV. & aliorum passim item super limitibus, & alijs rebus, vt *Fragos. cumulat loco cit. & d. Bull. Martin. V. in probem.*

Et cum Emin. Cardin. Camerario cognoscit de materia

Bullæ Iuris congrui, vt in Bulla Sixti IIII. quæ est 20. in ordine, in *Bullar. nou. tom. 1.* & Greg. XII. quæ est 22. in ordine *Bullar. nou. tom. 2.* Itemque Magistratus viarum de iure
 27 cogere potest ad perficiendū fabricas ædificiorum, qui eas inceperit l. 1. §. hoc interdictum 2. ff. de oper. nou. nunciat.

Ædiles verò Cereales instituti fuerunt, vt præmiseram, à
 28 C. Iulio Cæsare, vt rei frumentariæ præessent, & *Cepol. distinguit in d. expositione tit. de edil. edit.* Cuius rei auctoritas, &
 29 Iurisdictio residebat antea penes ædiles Curules ex dispositione legis. 12. tabul. qui, & Regiam potestatem habuisse testatur
 30 *Alex. ab Alex. in suis gentilibus lib. 4. cap. 4.* & confirmauit *Bard. in suo tract. de Magistrat. viarum cap. 1.*

Huius tamen Magistratus
 31 forma in eligendo varia fuit in Vrbe, aliquando enim duo
 vt in prima eius institutione, 32 distinctis inde ædilib. Curulibus, & ædilibus Plebis l. 2. ex
 §. itemque vt essent, iuncto §. tunc vt aliquo, ff. de orig. iur. & in pro-
 33 gressu eiusdem, aliquando quatuor l. 2. §. constitui sunt, ff. de orig. iur. quandoque etiam vnicus
 34 legitur ædilis Curulis in diebus Reparatae Salutis, vt *Matthæus Obiccionus anno 1276. in*

- in Pontificatu Gregorij X. & Neglectum autem diu fuit 40
 Lelius Iacobatius 1321. in hoc præclarum officium, &
 Pontificatu Vrbanj IV. & Lucas de Buccamatij ann. 1419. neglecta ibidem fuit vrbs po-
 in Pontificatu Pij II. & Sauus litia, & ornatus, præcipue ante
 de Naris anno 1480. Sixto IV. Martinum V. s. a. m. e. qui prop-
 Summo Pontifice, & Ioannes 41
 de Pichis anno 1506. in Pon- terea memorandus Pontifex
 tificatu Iulij II. & remansit obsoletam respiciens ædilium
 vnicus in Edulatu D. Iacintus Curulium auctoritatem, & iu-
 Bubalus de Cancellarijs post risdictionem, vt alias dixeram,
 mortem Dominici Iacobatij, aduertensque propterea con-
 regnante s. a. m. e. Alexandro VII. taminatam urbem, vt præmis-
 35 & aliquando fuisse creatos ædi- sum est supra, eoque perue-
 les pro qualibet Regione Vr- nisse, vt testatur idem Ponti-
 bis, habetur ex motu proprio fex, vt Ciues vndique vias,
 Sixti V. sub datu Nonis Martij plateas, ac loca publica, &
 1587. quod recensitum legitur priuata, atque Ecclesiastica,
 in volumine Statutorum Tribu- occupare, demolire, & incon-
 nalis Viarum in Vrbe, sed hoc sultè profanare non erubescer-
 recessit ab aula: Probatum autè 42
 Tribunal ita fuisse noscitur, si- rent. In tali igitur peruerso
 cut & res ipsa docet propter rerum ordine, vt medelam
 huiusmodi Magistratus neces- malo præberet, reposuit Ædi-
 sitatem, & vtilitatem, quæ satis 43
 defumitur ex Bulla san. mem. les Curules in antiquam eorū
 Martini V. de qua supra me- sedem, & potestatem, vt præ-
 minimus in principio huius- notauimus in illius Constitu-
 36 modi capitis, ex prohem. eius- tutione, in qua quidem Consti-
 dem Bullæ: Et varijs nomini- tutione priscam non modo
 37 bus appellatus fuit. Aliquandò huius Tribunalis Institutionē
 enim ædilis ex l. 2. §. deinde cum suscitauit, renouauit, & rein-
 placuisset, ff. de orig. iur. Indè Cu- tegrauit cū solitis ab antiquo 43
 38 ratores viarum, vt ex d. l. 2. §. iurisdictionibus, potestatibus,
 constituti de orig. iur. Item Magi- honoribus, & priuilegijs, sed
 39 stri viarum, vt insculptum le- addidit manum Regiam, &
 gitur in Foro Capitolino, & cognitionem iuxta eis datam
 refert Marlian. lib. 1. cap. 6. à Domino prudentiam absq;
 iudiciaria tela summariè, sim-
 pliciter, & de plano, deputans
 illis Procuratorem Fisci, &
 Notarium.

Qua-

- 45 Quarum quidem facultatum *de iur. protom. fol. 1.* quas confir-
comprobatio ab alijs Summis mauit præcipuè Pius IV. anno
Pontificibus habita est, & con- 1565. vt apud *Bard. de facult. Ma-*
stat per decretum D. Cardina- *gist. viar. &c.* post *Rubr. Pie facul-*
lis Aquilegien. S.R.E. Cancel- *tates, &c. & in Bullar. nou. tom. 2.* 48
larij sub Paulo II. Veneto die 7 *fol. 118. constit. eiusdem Pij IV. 102.*
Septembris 1464. de mandato Ideoq; prædicto tempore Sixti
D. Papæ, vt recenset *Bard. ubi* IV. incepit Magistratus ædiliū
supra post Bullam Martini V. pati alterationem, & mutatio-
fol. mihi 66. Inde; anno 1480. nem suæ antiquæ formæ, quia
in Pontificatu Sixti IV. con- vbi constabat antea ex solis vi-
firmatis statutis Tribunalis via- ris laicis ædilibus, fecit inde-
rum, & ædificiorum per præ- corpus cum D. Cardinali Ca-
fatum Pontificè emanauit de- merario, qui tamquam Caput
cretum à D. Cardinali Rotho- Magistratus deputatus fuit a
magen. Camerario Datum die Sanctissimo. Bulla Sixti IV.
46 13. Ianuarij, quo subiiciuntur ad ornatum cōfirmata fuit ab
Iurisdictioni Magistrorū via- Alexandro VI. qui inde anno
rum, omnes, & singuli Clerici 1495. per eius motum propriū
Romani, & forenses, & Mona- confirmauit auctoritatem Ma-
steria, Ecclesiæ, Vniuersitates, gistratus etiam contra Clericos
Loca pia, & Curiales cuius- quoscumque, Pia loca, Eccle-
cumque status, gradus, ordinis, sias, & Monasteria ex mero
seu conditionis ex quacumque eiusdem Magistratus officio,
causa, seu occasione in rebus quod etiam antiquitus obser-
tamen spectātibus ad officium uatum tempore Nicolai III.
Magistrorum viarum, vt dispo- Summi Pontificis, constat ex
situm recenset idem *Bard. fol.* instrumento custodito in Ar-
mihi CC. & in Bulla Pauli III. in chiuio Reuerendiss. Capituli
prædicto *tract. fol. mihi DD. & an-* Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ
tea fol. Dd. per D. Cardinalem in Via lata, rogato de anno
S. Georgij, Camerarium. 1280. indiēt. 8. mens. No-
47 Emanauit etiam à Sixto uembris die 21. in quo Pe-
Quarto litteræ super Iure- trus de Comite, & Gentilis
congrui d. anno 1480. quibus D. Bertoldi de Fil. Vrsi Sena-
corroboratur potestas Magi- tores Almæ Urbis, & Magistri
stratus vna cum D. Cardinali viarum, & ædificatorum Vr-
Camerario, vt *Bard. refert tract.* bis (vt ibi exprimitur) prohi-
E buerunt

buerunt Clericis Sanctæ Ma- titus, concurrat in decisione
 tiæ in Via lata fabricare in pa- causæ Eminentissimus Urbis
 ziete Monasterij S. Cyriaci, do- Vicarius, vel eius Locumte- 52
 nec cognosceretur de causa, nens; & prout latius in eodem
 inter ipsos, & d. Monasterium, motu proprio disponitur recē-
 & Conuentum, Instantibus sito ab eod. *Bard. fol. mihi F.F.*
 Scriniario Procuratore, & Sin- *vers. volumus, & D. Cardinalis*
 dico, & Abbatissa eiusdem ex Camerarius anno inde 1496.
 rogitu olim Philippi Scriniarii sub decreto de mandato Sum-
 exemplato per Ioannem Bar- mi Pontificis emanato statuit 53
 thol. Auctorit. S. Romani Impe. valere vnus ex DD. Magistris
 rij pub. Not. vt in d. instrumēto decretum, & sententiam, dum
 legitur, & dispositioni præfati modo adhibitum fuerit votum
 Alex. VI. & obseruantiz Ni- alterius D. Collegæ, et accef- 54
 colai Tertij recensitæ; Conso- serit consilium assessoris, si in-
 nat Imperiale rescriptum Ho- teruenerit, vt penes eum d. *Bard.* 55
 norij, & Theodosij, quo caue- *fol. mihi F.F.* Confirmavit inde,
 49 tur, vt pro reficiendis, & in- vt diximus, Paulus san. mem.
 struendis itineribus, & Ponti- Papa Tertius auctoritatē cam-
 bus debeant Ecclesiæ, & quæ- pum Magistrorum viarum præ-
 libet Loca pia contribuere in- cipuè super vijs, & cloacis, ac
lad instructiones, C. de Sacros. Eccl.
eum similib. Et san. me. Greg. IX.
 idē statuit in custodia murorū plateis mundandis, sternendis
 in *cap. 2. de Immun. Eccles.* & idē nouis vijs, & veteribus ampliā- 56
 cōstituit Leo Imperator in *l. fin.* dis, plateasque de nouo ape-
C. a quib. mun. non liceat extns. ac-
 cedēte motu proprio Pauli III. dictum effectum diruendarum 57
 50 de quo infra, vt nō solū cogno- iuxta eorū conscientiam, &
 sceret Magistratus in causis sū- secundum eam, indemnitati
 mari simpliciter, & de plano, Dominorum tam laicorum, 58
 & per solā locorū inspectiōē, quam Ecclesiasticorum con-
 51 sed etiam per viam præceptorū, gruē prouidendi, vt ex illius
 & mādatorum poenaliū eius Motu proprio penes eundem
Bard. fol. mihi Cc. & melius per
 arbitrio sancendorū, absq; vlla aliud Motum propriū eiusd.
 limitatione in causis Clerico- Pauli Tertij penes eum d. *Bard.*
 rū, & aliorum Ecclesiasticorū, *fol. mihi DD. ædiliū curulium*
 nisi tantum, vt in casu, quo, pe- facultatem, & auctoritatem
 con-

- confirmauit, prout exprimit
 verbis infrascriptis ibi. *Ut igitur*
Dominicus de Nigris, Thomas
de Canalerijs prefati, & alij, qui
erunt pro tempore eorum in dicto
officio successores, ut in ijs, quæ per
nos, & successores nostros in officium
prefatum concernentibus ordinata
erunt celerius exequi, officiumque
 59 *ipsum efficacius exerceri valeant,*
congruum existimauimus, ut iuris-
ditiones, facultates, & privilegia
eisdem Magistris, & suo officio per
plures ex prædecessoribus nostris cō-
cessa non solum intacta eis præser-
uentur, sed etiam omnibus obstacu-
lis, & impedimentis remotis, inuiol-
abiliter obseruentur, ac lata potius,
 60 *quam stricta interpretatione ab om-*
nibus recipiantur, & propterea motu
simili &c. quæcumque ad Magi-
strorum, & sui Magistratus officij
 61 *statuta, & ordinationes, necnon pri-*
uilegia, & indulta eis, & eorum
 62 *Magistratus per quoscumque Præ-*
decessores nostros, & per nos quo-
modolibet concessa, & immouata, &
in illis contenta quæcumque auctori-
 63 *tate Apostolica tenore præsentium*
approbamus, & confirmamus, &
insuper indultis, & privilegijs præ-
dictis inherendo, & illa declarando
volumus, quod in xta facultates ipsis
 64 *Magistris per sel. recordationis Mar-*
tinum V. Eugenium IV. Sixtum
etiam IV. Alexandrum VI. Iulium
II. Leonem X. & alios Romanos
Pontifices Prædecessores nostros hu-
- iusmodi concessas ipsi Magistri in*
omnibus, & singulis casibus, libris,
differentijs, questionibus, & contro-
uersijs ad eorum iurisdictionem, &
 65 *officium, tam ex forma statutorum,*
& privilegiorum prefatorum, quam
de consuetudine, aut alias quomodo-
libet spectantibus inter quascumque
personas: tam laicos, quam clericos,
 66 *& Religiosos, & Collegia, & Vni-*
uersitates, Ecclesias, Monasteria, &
Leca pia quæcumque ipsi soli ad
 67 *quorumcumq; petitionem, aut etiã*
 68 *ex eorum mero officio non solũ simi-*
marie simpliciter, & de plano per
 69 *solum locorum inspectionem, testibus*
 70 *etiam in locis ipsis examinatis, sed*
etiam per viam preceptorum, &
mandatorum pœnalium, prout ha-
ctenus facere consueuerunt procede-
 71 *re, & contra talium præceptorum*
inobedientes ad executionem multã-
 72 *rum, & pœnarum in eis commina-*
tarum deuenire, pœnasque ipsas in
usus publicos, & prout hactenus eis
per facultates huiusmodi concessum
existit, & non in alios usus distri-
buere valeant &c.
- Et prout latius disponitur in
 eisdem litteris prædictis, in
 quibus Papa dat iurisdictionē
 priuatiuam, vt ostensum est,
 inhihet appellationem suspen-
 suam in causis non exceden-
 tibus summam 25. ducatorum,
 videlicet vbi agitur de mercede
 operariorum spectantium ad
 curam

- curam DD. Magistrorum ; in qua consuetudine à singulis
 76 omnibus alijs verò causis inhi- tabernis, seu apothecis singulis
 bet appellationem suspensum, duobus mensibus Carolenus
 ubi non excedat summam 15. vnus exigebatur, iussit exigi lu- 84
 ducatorum, vt in §. 3. ac inde- lium singulis tribus mensibus
 77 quod loca vendenda ad ædifi- à qualibet taberna, seu apotheca,
 candum arbitrarie à DD. Ma- & banco, seu domo rati-
 gistris viarum iudicentur, om- onum mercatorum, & à funda-
 78 ni, & quacumque appellatione cis, magazenis, diuerforijs, ho-
 remota, vt in §. 4. & insuper spitijs, tabernis vinarijs æstua-
 quod eorum mandata super rijs, furnis, & quibuslibet alijs
 præmissis, ac præcepta, & inhi- similibus, vt ex motu proprio
 79 bitiones non possint expediri eiusdem Iulij penes Bardum in
 ab Illustrissimo D. Præside, ne- supradicto tractatu de facult.
 que ab Illustrissimis Clericis, Magistrorum viar. fol. mihi 11
 aut alio quouis Indice, qui qui- vbi recenset registratum in Ca-
 80 dem Domini Præsides, & Cleri- mera Apostolica in libr. 11. di-
 ci non possint se intromittere, uersorum Iulij PP. III. fol. 173.
 vna cum DD. Magistris, nisi Confirmavit facultates, &
 in tasis demolitionum à sin- potestatem ædificum curulium, 85
 81 gularibus personis persoluen- siue Magistrorum viarum, vt
 dis, salua tamen auctoritate præmissimus, Pius IV. in sua
 Eminentissimi Camerarij, vt in Constitutione *Inter multiplices*
 §. quinto. Cæterum confirmat &c. ædita x. kal. Septemb. 1565
 motum proprium Alexandri Pontificatus 6. de qua *Bard. &*
 VI. vt in causis Clericorum, habetur in *Bullar. nou. libr. 2.*
 personarum Ecclesiasticarum, *Const. 102.* in qua recensendo
 & locorum piorum (si petitus necessitatem, & vtilitatem huius
 82 fuerit) in decisione ipsarum Magistratus à Prædecessoribus 86
 causarum tantum debeat in- attentè consideratam plurimi
 teruenire Eminentissimus Vr- habitum auctoritatem Emi- 87
 bis Vicarius, siue eius in ciuili- nentissimi Camerarij, & co-
 bus Locumtenens, vt in *d. vers.* rumdem DD. Magistrorum cō
volumus &c. firmat, ac motus proprios Six-
 83 Inde Iulius Tertius, vt com- ti IV. & Leonis X. vt in §. 1. in-
 modius, & facilius viæ Urbis à deprosequitur in §. 4. confir-
 fimo, luto, & immunditijs ex- mando motum proprium Pau- 88
 purgarentur, vbi prius ex anti- li Tertij circa prædictas facul-
 ta-

- tates, & potestatem Magistratus, & postquam in subsequē-
tibus §§. disposuit circa demolitionem domorū pro viis
aperiendis, siue dilatandis, si-
tus vendendi, Artes in locis di-
89 stinctis restringendi, & alias
quamplurimas difficultates, &
dubia ex Bulla oriunda remit-
tit interpretanda, & soluenda.
90 arbitrio Magistratus in §. 33. &
constituit ædiles, meros iudi-
91 ces in materia viarum sternē-
darum, & inhibet appellatio-
nem admitti, nisi factō actuali
92 deposito penes Notarium eo-
rundem ædiliū in pecuniā
numerata, & tam in causis præ-
dictis, quam in causis mercede-
m, ut in §. 34. eiusdem Bul-
læ; quod quidem practicum
inde fuit per cedulam Depositum
93 ut in Pontificatu sa. me. Ale-
xandri Septimi in causa Mo-
nasterii Sanctæ Mariæ Nouæ,
cuius Procurator cum Cedulā
Depositum produxisset per actū
Augustini Notarii Camerae.
Indē corā Eminētiss. Caraccio-
lo tunc Præside viarum breui
manu exhibuerūt eam in actis
Notarii viarū, nuper verō non
retardata solutione ut infra.
- 94 Cæterum idem Sūmus Pon-
tifex Pius IV. ibidem in §. 35.
subiecit iurisdictioni Magistro
tum viarum artem muratoriā,
mandans, ut in omnibus, &
per omnia subiecta esse debeat
Tribunali viarum, quod & ipsa
ratio suadet: cum enim anti-
quitus dictus fuerit Magistra-
tus ædiliū, quia inter ma-
terias suæ iurisdictionis sunt
ædificia, ut constat ex iure ff. ex
omnibus Bullis, quæ vsq; adhuc
æditæ fuerunt, & præcipuè ex
illa supra mentionata sant. me.
Martini V. quæ est fundamen-
tum renouatæ auctoritatis, &
facultatis huiusmodi Magi-
stratus ædiliū, signanter in
§. cum itaque & c. vbi recenset
95 omnes materias antiquæ iurif-
dictionis, videlicet vias, stratas,
plateas, & alia loca tam publi-
ca, quam priuata, ædificia lapi-
dea, & lignea, banca, tecta, ta-
bulata, moeniana, apothecas,
pontes, portas, decursus aqua-
rum, canalia, meatus, prædia,
96 rustica, & urbana, prata, hor-
tus, vineas, sicut etiam Ius si-
nium regūdorum, scruitutum,
97 & libertatum; quæ omnia con-
firmat idem Summus Pontifex
ibidem in §. nos igitur & c. & fa-
cultatem tribuit Magistratui
iuxta modum, prout eidem
Magistratui videbitur circa,
98 prædia, & cum potestate fa-
ciendi, & ordinandi Sub-magi-
stros, ac ius tribuit procedendi
99 manu regia, & iuxta eis datam
a Domino prudentiam, & in
reparatione excessuum, deforma-
mita-

mitatum, demolitionum, & simi-
 lium etiam absque cuiusvis
 vocatione, seu citatione, vt in

100 eodem §. *nos igitur &c. vers. vt
 exinde &c.* & latius ostenditur

101 facultas, & potestas ædiliū in
 dicta Bulla inhiibendo iudica-
 tum, vt in fine §. penultimi cū
 derogatorijs necessarijs, clausu-
 la sublata &c. & decreto irri-
 tanti, & notat *Cherubin. ad cam-*
dem Bullam schol. 1. & 2. post Ay-
mer. Renall. de Histor. Iur. ciuil. lib.

102 2. n. 60. Cuius quidem Bullæ
 executionem de mandato Pa-
 pæ decreuit D. Cardinalis tunc
 Camerarius die 7. Septembris
 1464. vt penes *Bard. fol. mihi*

103 Bb. & facultatis prædictorum,
 confirmatio passim pro tēpore
 à Summis Pontificibus repe-
 ita est, subiuciendo iurisdic-
 ti ædiliū Clericos, Monaste-
 cia, Pia loca, & prout supra la-
 tius recensuimus, tam circa iu-
 104 risdictionem super diuersis ma-
 terijs, & quidem priuatam in
 eis quoad omnes alios Magi-
 stratus, quam circa præiūcti-
 tiam officij.

105 Prædictæ Martini V. Con-
 stitutioni nūquam derogatum
 fuit, sed benè confirmata est,
 vt ostendimus, ab alijs Summis
 Pontificibus, præcipuè à Paulo
 Tertio in supra recensito mo-
 tu proprio, nec vnquam vsque
 in præsentem diem abrogata,

nec antiquata est.

Viguit Magistratus tempore 106

san me. Sixti V. qui & Congre-

gationem Emin. Cardinalium

instituit super vijs, & pontibus

&c. ideoque auxit Magistratū 107

ædiliū, & Assessorem DD.

Magistrorum inter officia va-

cabilia ad vitam obtinentis pa-

riter instituit cum qualitate

iudicis eiusdem Tribunalis via-

rum, & primus institutus fuit

Assessor Paulus Peculus Inter-

amnen. cuius officij faculta-

tes relatæ fuerunt in Regesto

Camere Apostolicæ. Datum,

pridie Kalendas Nouembris

1537. Pontificatus anno tertio,

incipit Romanus Pontifex in

suprema &c. & facultates qui-

dem tributæ fuerunt valde cō-

siderabiles, adeout excedant

facultates Assessorum ceterorū

iudicum, sed non adeout alte-

ratæ dici possint facultates DD.

Magistrorum viarum, & ipsius 108

Magistratus ædis, quæ illiba-

tæ remanserunt in omnibus, &

per omnia confirmatæ post

præf. Sixtum V. ab alijs Summis

Pontificibus successoribus, & 109

præcipuè à s. mem. Alexandro

VII. pluribus chirographis mo-

tu proprio emanatis cum clau-

sula sublata, & decreto irritan-

te, vt inferius ostendemus. Et

quidem ex præmissis desumi-

tur generahiter summa quali-

tas,

- tas, & æstimatio Magistratus
 110 ædilis vbique per Orbem dum
 ita celebris est in Vrbe Roma
 communi Patria, *l. sed & repro-*
bati 7. §. Romæ, ff. de excus. tut. l.
Roma 33. ff. ad municip. Pius IIII.
in const. 102. princ. bullar. nou. tom.
 2. Cuius consuetudo dat legem
 cæteris, *l. de quibus, & ibi gloss. ff.*
legib l. 1. ad fin C. de vet. iur. enucl.
& habetur in fin tit. inst. ciu. de satis-
dationib.
- 111 Liquet igitur iurisdicção ædi-
 lium amplissima ex præmissis,
 quæ nullis est intra septa Vr-
 bis, & districtus, vel etiam per
 totum Statû S. R. E. cum Sacr.
 Congregatione Emin. Cardin.
 ficit etiam cum solo Illustriss.
 112 Præside nullis, inquam, limita-
 ta confinibus; & generaliter,
 vtilis quidem est, quinimmo,
 & necessaria Principibus, &
 113 Reipublicæ, non solum ratio-
 ne ornamenti ædificiorum, cui
 prospexerunt semper vbique
 Principes, & præcipuè Summi
 Pontifices, vt latè differuimus,
 & antea aduerterant antiqui
 114 Romani Patres præficiendo æ-
 dilatui nobiles, atq; præstan-
 tiores viros, vt ex serie ædilium
 prænotauimus in alio Libello,
 115 & eo magis Imperatores, qui-
 bus ita curæ fuerat ornamentû
 Ciuitatis, vt non modo inhi-
 buerint quidquid contigisset
 attentari à quacumque perso-
- na contra eiusdem Urbis or-
 namentum, sed etiam omne
 116 ædificium contra ipsum orna-
 tum extructum iusserât demo-
 liri, cum derogatorijs salutarib-
 117 bus in eorum legibus, non ob-
 stante præscriptione, ac etiam
 rescripto Principis, vt cauetur
 Imperiali decreto trium Cæsa-
 rum Gratiani, Valentiniani, &
 Theodosij in *l. præscriptio, C. de*
oper. publ & ibi gl. ac alio simili
 decreto eorundem Cæsarum
 Theodosij, & Valentiniani in
l. qui sine 19. C. cod. tit.
- Verum etiam ratione expur-
 118 gandi vias, & plateas à luto, si-
 mo, immunditijs, & sordibus,
 vt aer purior reddatur, vt *totò*
tit. ff. de edil. ed. atque ad effe-
 119 ctum, vt ipsa Vrbs per hanc ac-
 curatam ædilium culturam op-
 tatissimus sit exemplar præci-
 puè peregrinis, qui deuotionis
 affectu non modo, sed erudi-
 tionis gratia ad illam accu-
 runt quotidie.
- Et ius etiam Antiquariorû
 120 Iuris ædilis portio est, residens
 penes Eminentissimum Cardin-
 alem Camerariû, itaut fode-
 re, & cauare statuas marmora,
 & alias materias subterraneas
 nemo possit absq; licetia præ-
 fari Eminentiss. Camerarij, siue
 eius Illustrissimi Auditoris, &
 solet aliquem deputare, qui
 vulgariter dicitur Commissa-
 rio

rio dell' Antichità.

- 121 Et vigorem denique sumit ædulus noster à diebus antiquis, quibus & habebant curā faciendi ludos, vt passim *Liu.* & ostendimus supra, & ne res defectuosæ venderentur, vt *toto tit. ff. de edil. edil.* ac etiam, vt obuiaretur incendijs, de quibus cognoscebant, & poterant vsque ad certam poenam damnare culpabiles, vt in *cod. tit. & passim in tit. ff. de off. Præf. Vigil.*
- 122 habet Magistratus huiusmodi in Vrbe vtrumque Tribunal Civile, & Criminale cū coercitione vsq; ad triremes inclusuē, vt ex præmissis desumitur, cōcedit licentias Barozarū, Curr. Carrecharum, Tabulatorum, Bancorum, Foconum pro coquendis castaneis, Macellorum, & loca recepto solario in vijs, & plateis; quæ quidem licentiæ à D. Fiscali signantur, & distribuuntur; sicut & pro qualibet strue tabularum, & lignorum in locis publicis, & aliarum plurium rerum ædilitatem respicientium, iuxta eius ordinarias facultates.
- 123 Ei namque totius Urbis ornatus, politia, & quarumcumque rerum situs distributionis in vijs, & plateis Urbis facultas, illius arbitrio credita est à Principe, vt ex *d. l. 2. §. si quis neme, ff. ne quid in loc. pub.* & desumitur ex d. Bulla sa. me. Martini V. (indistinctè per Urbē) & ex reformatione Pauli V. & de iure communi ex *d. §. si quis neme.*
- Antiqua forma Magistratus viarum post duos principes, fuit quatuor ædiliū, vt ostendimus suo loco distinctè, & habebat cognitionem supra incendiarios cum Præfecto Vigilum in aliquibus casibus, vt habetur ex *l. 1. ff. de offic. Præf. vig.* sed eius ordinaria iurisdicatio erat supra venditores seruorum, belluarum, & rerum, commestibilium, nè aliquid morbosum, vel quoquo modo defectuosum, & quod iusto pretio venderetur, vt latè in *tit. ff. de adilit. edil.* & ex illius edito tres actiones proponebantur, scilicet Redhibitoria, Quāto minoris, & in factum *gl. in l. 1. ff. de edil. edil.* de quibus actionibus non est nostrum opus in hoc loco discurrere, sed solum indicare cognitionem causarū, quā habebāt Ædiles, de quibus plenè in *d. l. 1. & passim in tit. ff. de edil. edil.* & ubique *glos.* Habebant itidem cognitionem primariam in materia ædificiorū, & ne viæ occuparentur, vt in *l. adiles, ff. de via publ. & notat glos. in ibid. in verbo adiles.* Ac eorum curæ erat facere ludos publicos, vt indicaui in alio Libello ædi-

- 134 ædiliū , ex testimonio Liuij , aliās diximus in sella eburnea :
 & ab Alex. ab Alex. vt aliās ædiles autē plebis in subfelliis,
 præmissum est. & melius ex le- quorum ædiliū curulium,
 ge 12. tab. Aediles autem Ple- præminentiam audiuius, tā 142
 bis erant subordinati, & curam in formalitate, & sede, quam
 gerebant earum rerum in ædu- in cæteris; ideoque liquet sub-
 latu, quibus Curules detenti in ordinatos etiam eisdem ædili-
 135 grauioribus curis superesse nō bus curulibus, Vico Magistros, 143
 poterant, & sedebant in scam- & Curatores viarum; cognitio
 nis, seu in subfelliis; Curules autem super pretio, & qualita-
 verō sedebāt in sellis eburneis te frumēti data est Cerealibus,
 136 supra gradus elatis, vt aliās vt notat *Cuiacc. in l. 2. ff. de orig.*
 prænotauimus; vnde *Cepoll. ad iur. col. 12. vers. Cereales*, quod
cumdem tit. conatur ostendere, omnino fuit distinctū ab Au-
 distinctos ædiles plebis ab ædi- gusto à re ædilitia. Quo verō 144
 libus curulibus, Sed non aliter, ad dignitatem *idem Cuiacc. in*
 137 nisi quod ædiles plebis subor- *observat. libr. 8. cap. 38.* ponit in,
 dinati fuerint ædilibus curuli- paritate iurisdictionis tam Cu-
 bus, vt clarè desumitur ex *d. l. 2. §. deinde cum placuisset &c.* ibi-
 tunc, vt aliquo pluris, &c. & *discurrit Id insiger. in §. Prætorum*
edicta n. 10. instit. ciu. de iur. nat. gēt.
 138 & *ciu.* fuisse videlicet penes æ- materia subordinatum, sed cū
 diles curules cognitionē cau- non distinguatur materia ædi-
 sarum, & iurisdictionem in- lis plebis, & ædilis curulis, & 146
 tota Vrbe, vijs, & annona, & habeamus iurisdictionem in,
 ludis solemnibus, ex *l. 12. tabul.* ædilitate penes curules, vt præ-
 ibi, Suntoque ædiles curatores missimus, & *Gell. lib. 10. cap. 6.*
 Urbis, annonæ, ludorumque refert, & *Brissou. selectar. ex iur.*
 solemnium &c. sed penes ædi- *ciu. antiquit. lib. 3. cap. 4.* cōsequens
 139 les plebis subalternum mini- est, vt eis subordinati fuerint
 sterium: Et quidem ædiles cu- ædiles plebis, & cæteri non-
 rules numerantur inter Præto- adempti, cum cognitione in- 147
 140 res, §. *Prætorias inst. de dinif. stipul.* ter cæteras trium ædilitiarum
 §. *prætorum vers. proponebant &c.* actionum, vt ostēdimus redhi-
 141 *inst. de iur. nat. gent. & ciu. Nicaf.* bitoriē quanto minoris, & in
ibid. n. 3. sedentes in trono, vt factum, vt latè passim in *toto tit.*

- 148 ff. *da edil. edict.* & ibi *Cepolla*; ac etiam in venditione prædiorū, *l. pen. C. de edil. act.* vt cognoscerent, & deciderent quando locus esset prædictis actionibus, vt in *dictis tit. ff. & C.* & latè *Cepolla* à nobis supra citat. Quas omnes facultates san. mc. Martin. V. renouauit, & restituit, vt probaueram per eiuſdem Bullam, vbi Magistratus huiusmodi comprobatur vtilitatem, cognitionemq; causarum etiā contra exponentes, & proijciētes carnes morticinas in vijs respectu purgandarum viarum cum alijs ibi latissimè expressis, & indè Sixtus IV. Leo X. Alexander VI. Pius IV. & alij Summi Pontifices, à quibus tamen diuisa ædilitas in plures portiones fuit; Aquis enim, fontium particularium, & Tyberis varios Prælatos deputarunt, ampliorem viarum iurisdictionem vltra districtum tribuerunt Congregationi Emin. Cardinalium, Eminentiss. Camerario, & Illustriss. viarum Præsidi, firmis tamen vbiq; Fiscali, & Notario viarum: A Capitolina Curia Magistratum, ædiliū separatum omninò dicit *Bard. in libr. prædicto facultatū Magistratus in cap. 3. & alibi in eodem tractatu*; & quidem nō absq; rationabili motu, renatus enim est, & spiritum resumpsit ab ipso Papa, vt ex Bulla prædicta Martini V. & vnitus est Camera Apostolicæ à Sixto IV. & vltra solemnem S. Congregationem Eminentiss. Cardinalium super viis, pontibus, & aquis, congregantur DD. Magistri viarum cum DD. Assessore, & Fiscali coram Eminentiss. D. Camerario, & corā Illustriss. viarum Præside, & habent audientiam Sanctissimi cum officialibus Curie; & à Summis Pontificibus mandatum fuit eidem Curie Capitolinæ, vt Magistratui viarum assistat, eique opportunè auxilietur, vt ex decreto D. Cardin. Camerarii 7. Septembris 1464. penes *Bard. fol. B. b. & Curia* distinctam habet, & Procuratorem, Fiscalem, Notarium cū Barisello, apparitorem, & executoribus; recipiunt autem officiales regalia, & salaria à Capitolio ex iniuncto mandato Summi Pontificis, vt dixi, non tamquam officiales Capitolii, quod adeò verum est, vt in *cap. de Capitolio & c. mandat Paulus V. in Reformat. reddat*, rationē reddere R. C. Apost. non autem Curie Capitolii, & ædicta sub nomine Emin. Cameratii publicent. Ac omnes denique actus celebrat Magistratus viarum à Curia Capitolii omnino distincte, & separate; quidquid

- quid sit, quod in ordinatoriis
 160 Iudiciorum, non dissonet à sty-
 lo Capitolii. Cæterum habet
 Magistratus Viarum in Vrbe
 plures Architectos, qui vo-
 cantur Submagistri Viarum,
 seu Geometra, vt ex *Bard. in*
tract. de facult. Magistr. viar. cap. 5.
 Sed aduertendum est occasio-
 161 ne verbi Geometra non esse
 idem cū Architecto; ille enim
 162 Geometra dicitur, qui ter-
 ram mensurat, vt ex Græcis,
 ad differentiam Geographi,
 qui terram describit, sed Ar-
 163 chitectus vtitur quidem no-
 titia Geometriæ, & Geogra-
 164 phiæ, qua valet etiam in men-
 surandis viis, pontibus, & ædi-
 165 bus ad computationem labo-
 rum, cementariorum, & fa-
 bricatorū viarum, & stratarū,
 & ad ornatiorem formam, &
 politioem, ac securiorem ex-
 tractionem ædificiorū, vnde
 architectura dicitur à Cicerone
 166 Prudentia, in *lib. 1. officiorum ibi*:
 quibus artibus, aut prudentia
 maior inest, aut non mediocri
 utilitas quæritur, vt medicina,
 167 vt architectura, &c. & necessa-
 rios in fabrica supponit *Plat. de*
Republ. Dialog. 1. fol. mihi 532. &
539. eosque longè præstare o-
 167 pificibus scripsit *Plato in Dialog.*
de Philosoph. fol. mihi 6. post mediū
 168 *ibi*, Opificem quidem quinque
 ad summum, aut sex minis e-
 meres, Architectum verò ne
 dragmarum quidem decem,
 millibus: vtiliter igitur adhibe-
 tur Architecti pro peritis Ma-
 169 gistratus, in materia seruitutum
 examinandarum, ædificiorum
 extruendorum, demolitionum,
 & taxarum faciendarum, qui
 170 idè dicuntur Submagistri Via-
 rum, vt præmissimus, & acce-
 171 dere solent cum Magistratu ad
 loca differentia, vbi contingat
 aliquid controuersia in mate-
 ria retractus, siue in materia
 seruitutum, aut in causis cri-
 minalibus contrauentionum,
 & aliarum causarum respicien-
 tiam vias, & ædificia etiam ex
 interdicto Vnde vi, & eligun-
 172 tur aliquando extra ordinem,
 ex non Submagistris, in causis
 ad instantiam colligantium,
 quod ita consueuisse desumitur
 ex *Bard. d. cap. 5.* vbi plenè, & sa-
 pienter suo more discurrit.
 Et adhibitos fuisse Subma-
 173 gistros, & Peritos Architectos
 antiquitus liquet tempore Bo-
 nifacii IX. ex instrumento fide-
 liter transumptato ex operculo
 cuiusdam Prothocolli existen-
 tis, & custoditi in Archiuo in-
 signis Collegiatę Ecclesię San-
 ctę Marię in Vialata, cuius
 transumptum tradidit mihi Il-
 lustrissimus D. meus Fr. Cæsar
 Magalottus Eques Hierosoly-
 mitanus ibidem Prior bo. me.

- cuius instrumenti tenorem re- deberent personaliter accede-
feram hic ad eruditionem, & re ad locum vbi d. Ioannes in-
est, vt sequitur. In nomine tēdit d. Pischeriam ædificare, &
174 Domini, Amen. Nos Ceccus locum prædictum benè, & di-
inframaccia, & Iacobellus Pau ligenter inspicere, & videre,
li Schierici Magistri edificiorū, visa relatione nobis facta per
viarum, & stratarum Urbis, dd. Lucam, & Antonium no-
cognoscētes de ea lite, & quæ stros Submagistros, in qua no-
sitione vertente, & quæ versa bis retulerunt, quod d. Ioannes
est coram nobis prætextu, vi- liberè possit, & valeat ædifica-
gore, & occasione cuiusdam re, ac etiam ædificari facere
petitionis, & querelæ verbalis Pischeriam prædictam in cur-
productæ, & exhibitæ coram su aquæ fluminis Tiburis iux-
nobis per Ioannem Petrutij de tà, & propè muros, & moenia
vulgarine Not. de Regione Urbis prædictæ, vt patet per a-
S. Angeli, in qua quæstione, & cta infra scripti nostri Notarij
querela d. Ioannes cum instātia Vis, per nos d. loco vbi d. Ioan-
petijt à dd. DD. Magistris via- nes d. Pischeriam ædificare in-
rum, & per ipsos DD. Magi- tendit, viso consilio nobis da-
stros oculorum fide inspicere, to in dicta causa, per sapientem
& videre, vtrū d. Ioannes possit, virum D. Iacobum de Magi-
& valeat ædificare, & fabrica- stris Lucæ Iurisperitum, nostrū
re facere quamdam Pischeriā Assessorem, & per nos assum-
in cursu fluminis Tiburis iuxta ptum in Consultorem; Vis.
muros, & moenia Urbis, quæ omnibus actis, & actitatis in-
moenia posita sunt in loco, qui causa eadem factis, visis, & au-
dicitur Testatia iuxta, & propè ditis Iuribus d. Ioannis, & per
vineam ipsius Ioannis, sic, vel d. Ioannem, & eius Procurato-
aliter, plus, vel minus, proutin rem, & Aduocatū, qui sæpius
ipsa verbali petitione contine- dicere, proponere, & allegare
tur. Vnde nos Magistri præ- voluerunt, habita super his ple-
175 dicti visa per nos dicta verbali na, & matura deliberatione, &
querela apud acta redacta com- consilio &c. per ea, quæ vidi-
ram nobis per d. Ioannem, vi- mus, & agnouimus, & vide-
sis assertis eiusdem querelæ, vis- mus, & cognoscimus, Christi
176 Commissione per nos facta nomine inuocato, propositis
Lucæ Tructo, & Antonio Tu- coram nobis Sacrosanctis Scri-
desco Submagistris nostris, qui pturis, sedentes pro Tribunali
ad

177

178

ad solitum bancum Iuris, vt moris est, Palatii Capitoliij, in his scriptis pronunciamus, & declaramus prædictum Ioannē liberè posse, & licitum esse sibi fore, ædificare, & fabricari facere Pischeriam prædictam in dicto cursu fluminis Tyberis, iuxta, & propè moenia Urbis, & locum prædictum, vbi dictus Ioannes intendit d. Pischeriam ædificare facere: & prædicta dicimus, & declaramus, pronunciamus, et sententiamus, etiam omnibus via, modo, et forma, quibus melius fieri potest, et debet, et vigore, auctoritate, et Balia d. nostri officij, quibus fungimur sequentibus formam iuris, &c. Et latius sequitur eadem sententia vsq; ibi sub anno Dom. MCCCLXXX. Pontificatus D. Bonifacij Papæ IX. indictione decima quarta, mensis Septembris die vltima; præsentibus his testibus Ioanne de Margan. Not. de Reg. Campit. Alexio Thomæ de Magistr. Lucæ de Regione Campit. ad prædictam vocat. et rogat.

Scripta, et publicata fuit dicta sententia per me Nicolaum Christophori Ciuem Romanum Dei gratia Imperiali auctoritate publicus Notarius de mandato, et licentia dictorum

Magistrorum. Et hæc de Architectis.

Habet in Vrbe Magistratus etiam Fabricatores viarum, ita dictos, quia curam gerunt instruendi itinera, et pontes, sternendi, reparandi, et restaurandi extra Urbem vias publicas iuxta præcisam formam scandalij dispositi ab Architecto viæ sternendæ, siue reaptandæ: Opus autem faciendum quasi sub hasta poni solet. & conceditur in Vrbe, meliorem conditionem facienti in opere viæ illius, de qua tunc agitur, et expediuntur inde litteræ patentes Eminentiſſ. D. Cardinalis Camerarij, & eorum merces soluitur de taxa viæ prædictæ, mediantibus mādatis Magistratus directis Depositario eiusdem, et non aliter, quæ mandata fieri non deberent antequam facta sit mensura operis ab Architecto, et recognita, seu confrontata à Dominis Magistris, vel à D. Procuratore Fiscali, vel Deputatis viæ prædictæ, qui deputati solent in Congregatione coram Illustrissimo Præsidente, et Ill. Magistris ex taxatis in via, de qua agitur; incipit autem exigi taxa ante mēsuracionem restorationis, siue instructionis, quia inoleuit vsus soluendi aliquid fabricatori, etiam ante mensuratio-

ratio-

- 188 rationem prædictam: Aduertere tamen Architecti debent, vt intra Ciuitates, et Castra, vel similia loca sternantur viæ silice, et extra Ciuitates glareæ, vt
 189 antiquitus assuetos fuisse ministros ædiliū refert *Liui. lib. 4. ab*
 190 *cap. 8.* Glareæ siquidem, vt et *Columell.* scribit, respuit imbres.
 191 Statim igitur ac completum est opus restaurationis viæ, saltem pro aliqua parte considerabili, Fabricatores procurare solent mensuram instructionis, seu reparationis viæ, aut
 192 stratz à Perito Submagistro, siue Architecto eiusdem viæ, qui mensurat, & æstimat id, quod æstimatione indiget, et sanè
 193 salutare est, vt præsens mensuræ sit alter ex Illustrissimis Magistris viarum cum Fiscali, qui possit postea in emergentibus
 194 litibus, et controuersijs eò facilius defendere veritatem, et talis accessus, et mensura fieri debet cum interuentu etiam
 195 Deputatorum illius viæ absque aliquo honorario, & mercede, præterquàm quoad expensas pro equitatu, et victu, vbi in distantia Urbis fiat opus; sumptibus tamen fabricatoris, quod si fabricator prætendat se grauatum à Submagistro, solent deputari
 196 Periti pro reuisione mensuræ sumptibus petentis, et deinde
 197 cuius de iure. Habent autem facultatem fabricatores huiusmodi, capiendi etiam propria auctoritate honesti tamen medijs, et soluto iusto pretio iuxta dispositionem *l. qui vias 31. ff. de damn. infect.* glaream, arenam, et materias aptas, et necessarias ad opus ex locis, et prædijs vicinis, et commodioribus operi prædicto, quæ sint precio æstimabiles. Ceterum in mensura instructionis, et restaurationis viarum, et stratarum modum solutionis nō ad puram instructionem solum, seu restaurationem viæ obseruare debet peritus Submagister, verum etiam ad incisionem riparum, & laterum, expurgationem lutis, atque ad nouas factas foueas, pro aquarum deriuatione, ad ipsam viam exsiccandam: Et aduertere accuratè debet ad operis qualitatem, ex qua materia fuerit, iuxta opportunitatem loci, et commoditatē materialium: si sternatur viæ, aut restauretur silice, silex erit, aut magnus, aut medius, aut (vt vulgo dicitur) bastardo, vel minus, vnde distinctè describi debet respectu pretij, et debet habere lectum bonæ materiæ suppositum, honestæ, et proportionatæ altitudinis ad situm, et qualitatem terreni eiusdem viæ; in lateribus tamen debent
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 poni

204 poni silices magni, sicut et in
 205 linea media, vulgo guide, qui-
 bus strata firmior, et securior
 reddatur, quod non solum in
 siliciatis seruandum est, sed et-
 tiam in stratis, glareis, vel ma-
 sicciatis, aut alia resistenti ma-
 teria, et semper lectum habeat,
 et guidas in lateribus; si verò
 non sternatur via silice, sternetur
 petra minus dura, aut quid
 simile, super lecto bonæ mate-
 riæ, vt eò firmitus via solidetur,
 et instruatur iter.

DE TAXIS

imponendis, & exigen-
 dis pro Vijs, &
 Aedificijs.

CAP. IV.

I ERBVM taxare pro re-
 repræhendere, et ar-
 guere dicitur apud Fe-
 stum, et Sueton. in August. et
 2 *Plin lib. 15. cap. 15.* et pro leuiter
 3 tangere *Ianū Gulielm. in suo An-
 tiquar. verb. taxare,* apud alios ta-
 men verius, et proprius præci-
 piuè ad rem nostram dicitur
 idem esse ac æstimare pretio, vt
 ex *l. illud, C. de excusat. muner. lib.*
 10. et ex eodem Festo, et nota-
 vit præd. *Gulielm. loco cit. vers.*

*vulgo, per Sicul. Flac. de cond. agr.
 & per Aggen. de agrimens. Plin. in
 tribus alijs locis lib. 9. cap. 35. lib.
 14. cap. 15. & lib. 16. cap. 1.*

Ideoque ex quo Magistratus
 Aedilium Curulium, quem
 in Vrbe constare ex S. Congre-
 gatione Emin. DD. Cardinaliū
 super vijs, et pontibus &c. ex
 Emin. Card. Camerario, Illustr.
 Præsidente viarum, et DD. Magi-
 stris viarū &c. prænotauimus;
 habet inter cætera suæ militiæ
 onera vias publicas, et consula-
 res, ac militares aperiendi, ma-
 nutenendi, custodiendi, et re-
 staurandi per circuitum, facul-
 tatem intra, et extra Urbem,
 sicuti et fontes, ædificia, stratas,
 plateas, et vicos, quod munus
 vsurpatū fuerat olim à Magi-
 stratu Censorum, qui sanè for-
 midabilis erat, vt notissimum
 habetur, et plenè, et distinctè
 differit *Linii lib. 41. in vlt. colum.*

anno ab Vrbe condita 576. sed
 proprium est, et particulare
 munus Magistratus ædilium,
 siue viarum &c. ex eodem *Lin.
 lib. 7. per legem 12. Tabul. restitutum à Summis Pontificibus,*
 quorum operum impensæ non
 nisi ab ipso populo tanquam
 pro publico soluendæ sunt
 in Urbib. quidem iuxta distin-
 ctionem cuiusque domus, ex
 l. ædiles, S. construat. ff. de via pub. et
 Romæ quidem practitur, vt

48 DE TAXIS IMPONEN. ET EXIGEN.

25. palmorum mēſura ſit iuxta domum vbi via reaptatur: vltē-
 13 rius autem ſpatium, quod ſu-
 per eſt, vt v.g. contingere poteſt
 in vijs latis, et plateis reſtaura-
 tur comunibus expenſis ipſorū
 14 Dominorum domorum adia-
 centium, et dici ſolet anima: Quo
 verò ad ſolutionem mer-
 cedis pro ſiliciatis, et lateratis
 viis in Vrbe Domini domorū,
 ſi ſuis expenſis intimati reſi-
 15 ciant, ſolent ſoluere iulios vi-
 ginti pro qualibet canna; his
 autem moroſis in reſtaurādo,
 ſi reſiciantur ex officio tunc,
 pro qualibet canna ſoluitur
 iul. 21. reſpectu expenſarum, eſt
 16 autem in Vrbe altitudo ſilicia-
 tæ vnciarum ſeptem: Inde re-
 ſpectu taxę inferitur opportunē
 17 ad Vrbe ad territoria locorum
 extra Urbem in vijs publicis,
 prout legē Zenonis ad Aman-
 tium extendit, in genere Edifi-
 ciorū; *Iuſtinian. in l. fin. C. de adif.*
 18 *prin.* vt infra melius aduerte-
 mus. Interim, vt modū Inſtru-
 ctionis, et Reſtaurationis via-
 rum extra Ciuitates, cuiusque
 operis ſolutionem obiter cogi-
 temus: ſciendum eſt, vias extra
 Ciuitates aut ſilice ſterni cum
 calce, aut ſine calce; vel etiam
 petra minus dura, aut ſaxis di-
 rutarum ædium, aut glareæ, vel
 quid ſimile, ſempertamen cum
 ſuo lecto bonæ materiæ, et gui-
- dis ad latera ſtratæ, niſi locus
 ſemitæ, per ſe aptus ſanè ſit, &
 bene diſpoſitus natura, vel arte
 ad conſeruandum viam: ſolui-
 19 tur autem pro ſiliciatis merce-
 dem operis, ad rationem iulio-
 rum 21. pro qualibet canna dū
 ſiliciata cum calce firmata ſit, 20
 et eſſe debet altitudinis vnius
 cubiti ad minus, ſi verò fir-
 mata ſit abſque calce ſolue-
 tur ad proportionem ſeu iuxta 21
 conuentionem in contractu
 factam, dummodò ſilices ſint
 non inferioris magnitudinis,
 et eadem proportio, et conuē-
 tio ſeruabitur in ſtrata cuiuſq;
 22 inferioris materiæ iuxta præ-
 dicta. Cæterum quoad con-
 curſum ſolutionis, ſeruandum
 eſſet, vt quiſque locus teneatur
 ad expenſas reſectionis, et re- 23
 ſtaurationis viarum, quæ per
 illius territorii ſemitā habent,
 vt infra dicemus, ad quod te-
 nentur omnes indiſtinctè, *l. abſit* 24
C. de priuileg. dom. Aug. lib. 12. l. ad
inſtructionem, C. de Sacroſ. Eccleſ.
l. ad portus, C. de operib. pub. cum ſi-
milib. et conferunt obſeruata à
Spec. de cenſ. & exaſt. verſ. item po- 25
ne, vbi nullam dignitatem ex-
 cufari dicit, ac etiam debere
 ſoluere ſubdit, ſi ad aliam ſe
 transferat Ciuitatem taxatus,
Spec. ib. ratio autem eſt vtilitas, 26
 quam taxatus quiſque inde
 ſentit, vt per *Spec. loc. cit. in verſ.*
 ratio

- ratio &c. per l. 2. §. vicinales, ff. ne
 27 quid in loc. pub. & etiam si vellet
 28 renūciare vñi, Spec. ib. & tenen-
 tur indistincte omnes de pro-
 uincia, Rim. Sen. conf. 31. vbi op-
 timè quidem in casu taxarum
 29 passim per tot. præcipuè sub-
 diti eiusdem Principis, & ma-
 ximè si sint sub eadem Ciuita-
 te, Rim. d. conf. 31. ex num. 45. vbi
 num. 46. firmat non prodesse
 Appellanti dicere, quod per
 aliam viam transire potest, &
 pro motiuo communis vtilita-
 tis stat Guliel. de cum. in d. l. ad in-
 structionem, C. de Sacros. Eccles. per
 l. 1. §. viarū, ff. ne quid in loc. pub. Rim.
 min. d. conf. 31. ex num. 47. & vt in
 simili dicitur de exactione cē-
 sium in l. 4. C. de censib. lib. 12. l.
 forma 4. §. si vero quis agrum, ff.
 de censibus, nisi damnum datum
 30 fuerit à priuato, qui eo casu te-
 netur, vt ex l. fin. in fin. ff. de via
 31 publ. & si soluendo non fuerit,
 vicinos teneri, opinatur gloss. in
 d. l. fin. in verbo compellitur &c.
 32 Pro extruptione autem, aut res-
 tauracione murorum Ciuita-
 33 tis, & cuiusque loci, taxantur
 singuli ciues, & tertitoria l. om-
 nes la 2. de operib. pub. iuncta d. l. ad
 portus, C. eod. tit.
 34 Hinc si respiciamus ad mo-
 dum hodiernum taxandi ab
 Architecto vineas, casalia, ciui-
 tates, & loca, taxasque exigen-
 di per commissarios exactores,
 graue nimis ciuibz redditur,
 & incolis, tam Vrbis, quam ce-
 terorum locorum, stabilia pos-
 sidentibus, propter continuas
 vexationes, & expensas, & via-
 aperit; fraudibus, ministrorū,
 & operariorum eiusdem Tri-
 bunalis: Et sæpè accidit, quod
 pro modico substat quis ma-
 gnæ exactionem contra di-
 35 spositionem §. fin. Auth. de fid. in-
 strum. Guerrin. in prelud. feud. pag.
 mibi 185. vers. quia, post Iacob. de
 Ardizon. in tit. qualiter iur. deb. vaf-
 sal. fidelit. Ideoque pluries in
 Populo passim, varij discursus
 habiti sunt de modo in-
 quirendo, vt publicæ, & priua-
 tæ prouideretur vtilitati, &
 grauamina tollerentur, vt in-
 ferius recensebimus.
 Quod verò attinet ad demo- 36
 litiones, siue vt vulgo dicitur,
 iectitus intrā Vrbem, de quib. 37
 Bard. loco cit. cap. 2. cautum sanè
 est in iure respectu ornatus, &
 eruditi, atque pulchrioris Vr-
 bis aspectus, & dispositionis, vt
 ex rescripto trium Cæsarum in
 l. præscriptio, C. de operib. pub. et alio
 rescripto Arcad. & Honor. in l. ædi-
 ficia 13. eod. tit. & summa quidē
 38 ratione, quādoquidem hæ res,
 maximè intra Vrbem sunt de
 Regalibus Principis, Petr. de V-
 bald. de collect. num. 37. vers. alia
 est via mere publica &c. viarumq;
 cura spectat ad Magistratum. 39

1. 2. §. hoc interdictum tantum, ff. ne
 quid in loc. pub. qui tamquam iu-
 dex debet publico commodo,
 40 & ornatui magis intendere,
 quam priuato, vt ex l. vn. cum
 41 ibi notat. ab Alberic. C. de offic. co-
 mit. sacr. largit. sed non potest
 Iudex arbitrari in demolitioni-
 bus, & iectitu, nisi in domibus
 42 æstimationis quinquaginta li-
 brarum argenti, vltra quam
 summam debet verbum facere
 cum Principe, vt eius oraculo
 habito vbi amplior poscitur
 quantitas, Imperialis extet au-
 thoritas, l. si quando, C. de operib.
 pub. Vnde etiam si Paul. III. in
 43 suo motu proprio supra recen-
 sito ex Bard. fol. DD. v. quodque
 44 in fol. EE. det facultatem diri-
 gendi vias, & demoliendi do-
 mos; hoc tamen generaliter
 in omni demolitione ad orna-
 tum, facto prius verbo cum
 45 Sanctissimo decet praticari:
 Interim sciendum est, quod in
 iectitu, & alijs taxis, Ecclesiæ
 ipsæ nullatenus taxandæ sunt,
 sed vtique conuentus, & mo-
 nasteria, & ita praticari audi-
 46 ui ex veteri consuetudine Tri-
 bunalis viarum, quo vero ad
 priuatas domos illæ taxari non
 debent, quæ patiuntur iectitum
 & demolitionem: Illud autem
 47 generaliter de demolitione ad-
 uertendum est, quod vbi agi-
 48 tur de ornanda Vrbe, potest
 quidem Princeps domos impe-
 dientes, & deformantes demo-
 liri facere, soluendo earū pre-
 tium ex taxa pro opere consul-
 tis Peritis pro rata commodi,
 & vtilitatis publicæ à Ciuibus
 exigenda, vt Romæ pluries à
 retro Principibus, ac etiam in
 diebus nostris praticarū fuit; 49
 Et quidem respicit ornatus pu-
 blicam vtilitatem, vt ex l. pra-
 scriptio, l. ne splendidissime, & pas-
 sim, C. de operib. pub. Et potest lex 50
 & Princeps propter publicum
 ornatum, & vtilitatem cogere
 subditos ad alienandum do-
 minium rei suæ, vt desumitur
 ex l. item si verberatum, ff. de rei
 vendic. l. Lucius, ff. de euiction. & ex
 notat. à glos. & Bart. in l. fin. C. si
 contr. ius, vel vtilit. pub. & desu-
 mitur ex deductis per Fran-
 Balb. de prescription. vers. quarto
 principaliter in n. 3. quemadmo-
 dum è conuerso, non deberet 51
 fieri demolitio, seu iectitus, per
 quem potius deformaretur,
 quā ornaretur Urbis aspectus,
 l. 2. & passim C. de adif. priu. l. 2. &
 fin. ff. ne quid in loc. pub. vnde &
 inter leges 12. tabularum illa
 52 posita est de tigno iniuncto,
 qua prohibetur demolitio ædi-
 ficii, etiam fabricari ex cemen-
 tibus alienis, §. cum in suo solo
 inst. ciu. de rer. diu. & conferunt
 deducta à Petr. Fabr. in l. non est,
 176. ff. de reg. iur. fol. mibi 634.
 vers.

- vers. quomobrem*, publicè enim interest ædificia non destrui, l. *prætor, §. hoc interdictum prohibitorium est, ff. de nou. oper. nunc. Gratian. discept. 32. ex num. 19.* Et
 53 decet Principem, & publicè expedit, Urbem esse ornatam ædificiis, quibus fruantur Ciues, erudiantur & peregrini, & ornatum Urbis prospectū,
 54 & nitorem cuncti aspiciant, nō autem deformatum ruinis, unde lege constitutum est, ut quilibet priuatus proprias domos ædificare possit etiam absque
 licentia Principis, ut ex l. 4. ff. de operib. pub. & desumitur ex l. domum 61. ff. de reg. iur. dummo-
 55 do ædificans lineam, & directionem prospectus murorum, aut cuiuscumque ædificii pro parte publicū occupante, quod
 56 vulgo dicunt il filo, à Magi. stratu ædiliū suscipiat, quod in vrbe praticatur, facto verbo cū Sanctissimo pro pretio situs à peritis æstimando, & in vsus publicos erogando. Impediret
 57 tamen priuatus ædificans, si excederet in altitudine ædificii supra modum, de quo in l. 1. C. de ædific. priuat. & ibi glos. in verb. *usitatum*, & contra veterem formam l. 1. C. de seruitut. & nisi distaret à vicina Insula decem
 59 pedibus si priuata, quindecim autem si publica sit, ut ex l. imperatores, & ibi gloss. verb. *d. vicini*, ff. de seruit. urb. præd. idemque spatium de mēianis intelligitur l. *mēiana*, C. de ædific. priu. mensuram autem altitudinis
 ædificiorum septuaginta pedū obseruat *Briffon. selectar. ex iure ciu. antiquit. cap. 1. vers. quod si &c.* restitutus nuper ab Henric. Hann. eumque modum ab Augusto primum constitutum testatur idem *Briffon.* ut urbis formam, & ornatum foueret, quam tamen altitudinem cohibitam à Nerone in noua urbis ædificatione post incendium, refert *Tacit. annal. lib. 15. ex vers. ceterum Nero &c.* & obseruat *Briffon loco cit.* & certam non
 fuisse altitudinis mensuram indictam à Nerone; postea vero Traianum sexaginta pedum altitudinem constituisse, auctor est *Sext. Aurel. relatus à Briffon. in d. cap. 1. vers. sed quem &c.* ubi asserit suis temporibus (scribit anno 1556.) adhuc obseruari, eamque altitudinem tamquā maximam notat, nec *Vitruu. ab eodem cit. lib. 2. cap. 9.* certam exprimit altitudinis mensuram in ædificiis, sed rationem reddit prorogandæ altitudinis, & multiplicandorum cœnaculorum propter ciuium auctam multitudinem; habemus etiam legem Zenonis ad Adamantium directam, ut ex *Gothofredo in suo corp. iur. ciu. videlicet*

- cet *l. pen. in tit. C. de adif. priu.* quā lib. 15. ann. ex vers. Erant tamen
ita ponēdam dixerat *Petr. Fab.* &c. noxia redditur; quapropter, 72
66 *in l. domum, 61. ff. de reg. iur.* quæ ad proportionem latitudinis
quidem Zenonis lex, incipiens 73
Ex quo pace frui cepimus &c. ædificiorum altitudines men-
renouat legem Leonis eius pa- furari, quia regulariter vbi cer-
tris, spatium duodecim pedum tus modus à lege datus nō est,
intermedium inter vtramque aut seruitus aliqua non obfistit
domum, *ibid. in §. 2. altitudinē* 74
67 verò centum pedum, consti-
tuentem in §. *insuper* : quia ve-
rò dubitabatur localis, Iustinia-
nus eam extendit ad omnes
Vrbes Imperii Romani, eam-
que seruādam fanciuit expref-
sè in *l. fin. eod. tit. C. de adif. priu.*
68 & *alibi*, eamque sapientissimè
quidem defendit nuper Illu-
str. Dominus meus Marcellus
Seuerolus Aduocatus Consi-
storialis, in Aula Cancellariæ
Apostolicæ, qui florentis æta-
tis annos virtute sua odoratif-
69 simos reddit ad gloriam. Itaq;
respicientes breuiter ædificio-
rum altitudinem, eam erigen-
dam obseruare liceat, ad pro-
portionem latitudinis viarum,
& platearū : impugnauit enim
70 *Seneca lib. 3. controuers.* altitudi-
nem ædificiorum propter an-
gustiam viarū, dubitans prop-
terea nullum præsidium habē-
dum, & effugiū contra ignem,
71 & ruinas ; & è conuerso latitu-
do ab vmbra ædificiorum non
correcta, grauiore æstu arde-
sciente, vt considerat *Tacit. d.*
lib. 15. ann. ex vers. Erant tamen
&c. noxia redditur; quapropter,
ad proportionem latitudinis
viarum, & platearum, debent
ædificiorum altitudines men-
surari, quia regulariter vbi cer-
tus modus à lege datus nō est,
aut seruitus aliqua non obfistit
arbitrarium est cuiusque ædifi-
cium proprium extollere, *l. al-*
tius, C. de seruit. & aqu. quod ta-
men arbitrium conformari de-
bet cum publica vtilitate, quæ
semper & vbique aduertenda
est ex consideratis à *Mench. de*
arbitr. iud. q. 81. ex n. 5. vbi quod
75 aduertenda sit æquitas per *l. 1.*
§. si seruus, ff. de ventr. inspic. l. mu-
lier, §. non est dubitandum, ff. ad sen.
consult. Trebell. regulatur enim
iudex ab æquo, & bono, *Me-*
nnoch. de arb. iud. d. q. 3. num. 30. dixi
ego in §. quod tamen *Inst. crim. de*
arbitrar. iud. Et propterea Aedi-
lis, qui iurisdictioni præest
huiusmodi, *Bard. super facult.*
Magistrorum viarum passim, Fra-
gos in suo Regim. Reip. Christian. lib.
1. disp. 21. ex num. 4. & seqq. & li-
quet ex *l. adiles, ff. de via pub. & ex*
l. ad curatoris, ff. de damn. infect. Phi-
lip. Knipschild. de iurib. & privileg.
cinit. lib. 5. cap. 27. num. 11. mo-
derabitur iuxta id, quod publi-
cè expedit tam ad ornatum,
quam ad salubritatem, vt latè
Fragos, loco cit. & desumitur etiā
ex congestis à *Mastrill. de Magi-*
strat.

frat lib. 3. cap. 10. ex num. 270.

- 78 Ex prædictis deduct. constat
ius demoliendi ædificia ad or-
natum Urbis esse de regalibus
Principis, dummodo tamen
79 non fiant cum incommodo, &
detrimento priuati Domini do-
mus demoliendæ, his enim res-
piciat Principis prouida pietas,
vt ex supra deductis liquet, ne
clamet lapis de pariete, aut re-
80 spondeat lignum de iunctura
parietis cū *Abacuch. cap. 2. v. 11.*
& *Philip. Knipschild. obseruat in*
suo tract. de iurib. & priuileg. ciuit.
lib. 3. cap. 26. ex nu. 5. & sequentib.
& in operibus publicis respiciat
81 Princeps etiam commodum
subditorum, vt ex cod. *Philip.*
Knipsch. loc. cit. desum. nu. 8. per Bo-
din. de Repub. lib. 6. cap. 2. Harum
82 *rerum agendarum peritia, ius,*
& exequutio residet penes
Magistratum Aedilium Curu-
lium deriuata ab ipsa lege, &
ab ipso Principe, vt ex d. l. adiles
ff. de via publica & c. & ex d. l. 2. §.
aduersus eum, ff. ne quid in loco pub
& ex supra deductis. Vigilan-
83 *tia tamen magis continua,*
prædicti Magistratus esse debet
restauratio, & manurentio via-
rum, & stratarum publicarum
absque inutuli, & iniusto gra-
uamine ciuium, & aliorum,
84 *subditorum; sicut ædificiorum*
in Vrbe, vigilando in coactiua
iuris congrui, & generaliter ad

ornatum, vt qui inceperit per-
ficiat, & diruta reficiantur, ad-
uertentes, quod si Dominus
85 domus dirutæ negligat reædi-
ficationem longo tempore, illa
acquiri posset Fisco, l. 4. & fin.
C. de iur. Reipub. Nonell. 17. cap. 1.
§. 1. Philip. Knipschild. de iur. & pri-
uileg. ciuit. lib. 5. cap. 27. ex num. 11.
vers. Et quod si diruta & c. Sed &
86 *Magistratui viarum curæ esse,*
debet purgatio Ciuitatis, Fra-
gos. loco cit. & passim in d. disp. 21.
87 *Quinimmo & ipsi Principi sci-*
licet viarū, & platearū, ac etiā
vicorum expurgatio, vt benè
desumitur ex l. 1. §. 1. ff. de via
pub. Keckerm. sistem polit. 1. cap. 21
Knipschild. loco cit. ex num. 56. &
etiam desumitur ex l. si quando,
C. de operib. pub. Nec aliquis, vt
præmissum est, excusari potest
à solutione taxarum, coque-
88 *minus pro restauratione publi-*
corum ædificiorum, vt ex l. sin-
gularum 8. C. de adif. priuat. & me-
lius ex d. l. ad Portus 6. & ibi glos.
in verb. priuilegij & c. C. de oper.
pub. & passim in cod. tit. nec ali-
89 *quis excusatur prætextu sibi*
competentis priuilegij ex Im-
periali rescripto Gratiani, &
Valentiniani Cæsarium in d. l.
90 *ad Portus, cui conformantur*
Summi Pontifices, tamquam
rationi consono, & 2. de nou.
oper. nunciat. & ex dicto motu
proprio Pauli III. & alijs simi-
libus

- libus passim emanatis , inter
 91 quæ potissime aduertendum
 est ultra bullam reuocatoriam
 exemptionum sa. mem. Alex.
 VII. confirmationem aliarum
 à Prædecessoribus emanatarū
 super eadem reuocatione ex-
 92 priumum ; specialiter verò ad
 rem nostram, ad Chirographū
 eiusdem sa. me. Alex. VII. (ad
 confirmationem alterius) ema-
 natum anno 1663. quo ademit
 quascunque immunitates , &
 priuilegia ad effectum soluendi
 taxas a Magistratu viarum
 factas , cuius tenor inserisse li-
 bet ad pleniorē probationē ,
 & est vt sequitur , videlicet ,
 93 Monsignor Pallauicino Chierico
 della nostra Camera , e Presidente
 delle strade, Bartolomeo Capranica,
 e Lodonico Casale Mastri di strade,
 & altri Presidenti, e Mastri di stra-
 94 de pro tempore . Hauendo noi con
 altro nostro Chirografo spedito il 1.
 d' Agosto 1658. ordinato, e dato fa-
 95 coltà di poter forzare à pagare le
 tasse delle vie , strade, e ponti per le
 carrette, e carrozze ferrate, & per il
 giulio delle botteghe ognuno indiffe-
 96 rentemente , anco quelli , che hanno
 le patenti di Castel S. Angelo, Fabri-
 ca di S. Pietro, Monsignor Gouverna-
 tore di Roma, Cardinali, e Prencipi
 &c. non ostante qualsiuoglia priui-
 97 legio, patente, & esentione, & anco
 ad obedire , & essere sottoposti alli
 vostri ordini, e bandi in quelle cose ,
 che risguardano il vostro officio, e la
 politica di questa nostra Città di Ro-
 ma, e come più amplamente in detto
 nostro Chirografo , & altro segnato
 sotto li 30. di Marzo 1661. il tenore
 de' quali Chirografi habbiamo qui
 per sufficientemente espresso , & de
 verbo ad verbum registrato; e perche
 ciò non ostante molti in pregiudicio
 dell' osservanza di detti Chirografi, e
 delle vostre ordinarie facultà confer-
 mateui , e rinouateui rispettuamen-
 te dalli nostri Prædecessori, e da noi,
 pretendono di non pagare le dette tas-
 se , nè quelle delle caue di pozzolana
 a' vostri esattori, & appaltatori, cioè
 100 li patentati della Fabrica di S. Pie-
 tro, di Castel S. Angelo, Alabardieri
 di Monsig. Governator di Roma, pa-
 101 tentati delli Cardinali , e Prencipi ,
 Hospedale di S. Spirito, del Sant' Of-
 ficio , & altri , e che perciò alcuni
 delli sopradetti hanno inhibito voi, e
 102 detti Esattori , & Appaltatori vo-
 stri auanti l' Economo della Fabrica
 di S. Pietro, & altri auanti alli loro
 protettori, e giudici , ilche tutto è
 103 totalmente contro la nostra intenzio-
 ne, e volontà, perche intendiamo , e
 vogliamo, che veruno delli sopradet-
 ti sia esente dal pagamento delle tas-
 se delle carrette, e barozze ferrate, e
 104 del giulio delle botteghe , e di qualsi-
 uoglia altre tasse di vie, strade, edi-
 ficij &c. la Fabrica di S. Pietro , e
 suoi patentati, Castel Sant' Angelo,
 Monsig. Governatore di Roma, Sant'
 Hospedale di S. Spirito, e loro
 paten-

- patentati, & alabardieri, & altri
 105 officiali rispettivamente de' Prencipi,
 e Cardinali, e del nostro Apostolico
 106 Palazzo, nè qualsivoglia militia re-
 golare, ò secolare, loco pio, Collegio,
 107 Vniuersità, Religione, e delle xi.
 Congregazioni, e Mendicanti, Com-
 108 pagnia di Giesù, e qualsivoglia Rego-
 lare, ò Collegiate secolari Basiliche
 di S. Pietro, S. Gio. Laterano, S. Ma-
 109 ria Maggiore, e qualsivoglia altra
 Basilica, loco pio, & ogni altro di
 110 qualsivoglia stato, grado, e conditio-
 ne, dignità, Religione, preeminenza,
 111 etiam privilegiati, e privilegiatissi-
 mi, e che tali finalmente fossero, che
 douesse farsene speciale, e specialis-
 sima mentione, e degni di nota parti-
 colare, sì che l'effetto sia, che ogn'u-
 no indistintamente paghi le sudette
 tasse senza eccezione alcuna, E voi
 112 soli priuatiue ne siate li giudici, e
 cognitori senza appellatione, e ri-
 113 corso, in questa parte solamente, ec-
 cettuando noi dal pagamento della
 114 tassa delle carrette solamente vna
 carretta, che serue per la Floreria
 115 del nostro Palazzo Apostolico, due
 carrette per le due compagnie delle
 nostre guardie de' Cavalleggeri, cioè
 vna carretta per ciascheduna com-
 116 pagnia, altre quattro carrette simili
 che seruono per il nostro Castel S.
 117 Angelo, vna carretta, che serue il
 118 Reuerendissimo Cardinale Camera-
 rio, & vn'altra carretta, che serue
 Monsignor Governatore di Roma.
 Quindi è che di nostro moto pro-
 prio, certa scienza, matura delibe-
 ratione, e piena nostra potestà Apo-
 stolica confermando in prima il detto
 nostro Chirografo dato sotto il primo
 d'Agosto 1658. quanto l'altro su-
 detto emanato sotto li 30. Marzo
 1661. & ogni altro Chirografo, Bol-
 la, Constitutione, e qualsivoglia al-
 tra disposizione nostra, e d'altri So-
 mi Pontefici nostri predecessori ema-
 nato, & emanati in confirmatione,
 rinouatione, e corroboratione delle
 vostre facultà, officio, e giurisdictione,
 per maggior dichiarazione, & espres-
 sione della nostra intentione, e vo-
 lontà vi ordiniamo, e diamo facultà
 di conoscere, e giudicare voi soli, de-
 putandoni anco quando faccia di bi-
 sogno Giudici priuatiue ad ogni al-
 tro à poter fare, operare, & esegui-
 re tutto ciò che sarà necessario circa
 le cose sudette, e loro annessi, con-
 nessi, & emergenti in causa di tasse
 sudette di vie, strade, ponti, edificij
 carrette, e barozze ferrate, del giu-
 lio delle botteghe, caue di pozolana,
 & ogni altra cosa, che risguardi edi-
 ficatione, e restauratione, e la politia
 di questa Città di Roma, e di for-
 zare la fabrica di S. Pietro, e suoi
 patentati, e Castel S. Angelo (li Agiu-
 tanti di quel luogo, però non doue-
 ranno esser molestati per il giulio
 delle botteghe, hauendone voi, ò il vo-
 stro appaltatore il rimborso delli de-
 nari de' cocchi vetturini) S. Officio, e
 suoi patentati, Alabardieri di Mon-
 signor Governatore di Roma, e qualsi-
 uoglia

- uoglia altri loro officiali, e patentati, *Hospedale di S. Spirito, Guardia de'*
Caualliegieri, pasentati dell' Aposto-
lico nostro Palazzo, Appaltatori
Camerali, Cardinali, Prencipi, Ca-
nalieri Gerosolimitani, e di qualsiuo-
glia altra militia tanto regolare,
 126 *quanto secolare, Collegio, Vniuersi-*
tà, Congregatione, d' Religione tanto
delle vndeci, mendicanti, e Compa-
gnia di Giesù, che qualsiuoglia altro
loco pio, Religione, Regularità, Ba-
siliche di S. Gio. Laterano, S. Pietro,
 127 *S. Maria Maggiore, e qualsiuoglia*
 128 *altre Basiliche, e Collegiate secolari,*
e regolari, & ogn' altro di qualsiuo-
glia stato, grado, conditione, digni-
tà, religione, preeminenza, priuile-
giato, e priuilegiatissimo, e che tali
fossero, che douesse farlene espres-
speciale, & indiuidua mentione, e
degni di nota particolare, accioche
niuno sia esente dal pagamento di
dette tasse, ma le paghino tutti in-
differentemente, e senza eccezione
alcuna, anco di tenere dette baroz-
 129 *ze, carrette, e carri per uso proprio,*
tanto li termini decorati, quanto quelli
 130 *da decorrere, non ostante qualsiuoglia*
priuilegio, esentione, & inhibitione,
 131 *esimendo a tale effetto tutti li sudetti*
da qualsiuoglia giurisdictione, e sotto-
 132 *ponendoli a voi come sopra, dero-*
gando in questa parte solamente a
qualsiuoglia Chirografo, Bolla, Co-
stitutione emanata in qualsiuoglia
modo a fauore delli sudetti Fabrica
di S. Pietro, S. Officio, Castel S. An-
gelo, Monsignor Governatore di Ro-
ma, & ogni altro delli sopradetti
tanto generalmente, che specialmente
per l' effetto sudetto, dandoui sopra di
 133 *ciò facoltà, & autorità necessaria, et*
opportuna, e proibendo espres-
samente a qualsiuoglia Protettore, Cō-
gregatione, Economo, Superiore, e
Giudice come sopra il poter reas-
umere, & annocare le sudette cause
dal vostro Tribunale, d' in qualsiuo-
glia modo impedire il sudetto paga-
mento, & esatione d' esso rispettua-
mente voi, e vostri Esattori, & Ap-
 134 *paltatori, quali possano procedere de*
facto, propria autorità, & man-
regia, senza hauer riguardo a qualsi.
 135 *uoglia inhibitione, carta dotale, non*
granetur, & ad ogn' altra sorte d' im-
pedimento, dandoui anco in ciò, e
 136 *sopra di ciò ogni facoltà necessaria,*
 137 *& opportuna; E così, e non altri-*
 138 *mente eseguirete, e debba esser giu-*
dicato, sentenziato, e definito da qual-
siuoglia Giudice Commissario, Pre-
sidenti della Camera, Auditori del
nostro Palazzo Apostolico, Cardi-
 139 *nale Camerlengo, Protettori, & al-*
tri Cardinali etiam Legati de latere
 140 *irritante, atteso che così habbiamo*
 141 *stabilito, e determinato, e questa è la*
 142 *nostra intentione, e volontà. Et il*
presente nostro Chirografo vaglia
con la sola, e semplice nostra sotto-
scrittione, senza che si ammetta, e
registri in Camera, e suoi libri, non
ostante la Costituzione di Pio IV.
nostro

- nostro predecessore de Registran. & c. 143
 ne se li possa dare di surrrettione, ob-
 rettione, ne difetto della nostra vo-
 lontà, non ostante qualsivogliano altre
 Costituzioni, & ordinationi Aposto-
 liche, leggi, statuti etiam di Roma,
 Riforma, & Riforme, decreti, vsi,
 stili, e consuetudini, priuileggi, &
 ogni altra cosa, che facesse in contra-
 rio, e che hauessero bisogno d'indui-
 dua, & espressa mentione, etiam che
 il loro tenore fosse necessario de ver-
 bo ad verbum quì d'esier espresso,
 alle quali tutte, e singole tanto gene-
 ralmente, che specialmente, & indi-
 uiduamente deroghiamo per l'effetto
 sudetto. Dat. nel nostro Palazzo
 Apostolico di Monte Cauallo questo
 di 30. di Gingno 1663.
- Alexander PP VII.
 Registratum in Officio Viarum in li-
 bro Iurium Diu. fol. 112.
 Quod summa ratione consti-
 tuit præf. sa. mc. Alex. VII. quia
 materia ædilitia habet naturā
 elementarem, & necessaria est
 ex supra latē deductis.
- 144 Insuper illud apprimē con-
 fert, quod idem sa. mc. Alex.
 VII. vt magis roboraret facul-
 tates Magistratus in exigendis
 taxis Bullam Pij IV. la 102. §.
 22. Bull. nou. tom. 2. fol. mihi 118.
 145 reformauit, vbi in causa taxa-
 rum in appellatione iubet fieri
 ab appellante depositum sum-
 mæ petitz in casu relaxati a
 Magistratu mandati, vel latæ
- sententiæ pro solutione taxa-
 rum. Etenim substulit deposi-
 tum, & appellationem ad effe-
 ctum suspensium in infra re-
 censendo Chirographo, cum
 derogatorijs opportunis, clau-
 sula sublata, &c. & decreto irri-
 tanti, cuius tenor est, videlicet.
- Monfig. Acciajoli Cbierico della 147
 nostra Camera, e Presidente delle
 strade, Domenico Iaconacci, Iacinto 148
 del Bufalo Mastri delle strade. Ha-
 uendo noi inteso, che il pagamento
 delle tasse fatte per la fabrica, e ri-
 sarcimento delle strade, ponti, & al-
 tre opere publiche, e per li gettiti
 viene spesso ritardato per le appel- 149
 lationi interposte nel Tribunale del-
 la Camera dalli vostri decreti, e sen-
 tenze, e considerando, che questo ri-
 torna in graue danno, e pregiudicio, 150
 si publico, che priuato; poiche per
 mancamento di denaro non si puol
 sodisfare alli operarij della donuta 151
 mercede con que'la prontezza, che
 conuiene, e tal volta l'opere incom-
 minciate mentre si differisce à per-
 fectionarle vanno in rouina, onde 152
 spesso accade, che bisogna far nuouo
 lauoro nel medemo luogo, & impor-
 re noua tassa à quelli, che senza 153
 alcuna renitenza hanno pagato la
 prima volta. E se bene Pio IV. 154
 nostro predecessore ordinò, che dalli
 decreti, e mandati relasati per lo
 reattamento delle strade non si possa 155
 appellare senza fare l'atinal deposti-
 to in pecunia numerata nelle mani

del vostra Notario, nondimeno l'espe-
 156 rienza hà mostrato, che con il detto
 deposito non resta bassuolmente pro-
 157 nisto al commodo publico, mentre
 non potendosi spendere il denaro de-
 positato, se non doppa terminata per
 158 lungo corso di tempo la lite, riman-
 gono in tanto le opere publiche so-
 159 spese, & imperfette; Onde volendo
 noi opportunamente prouedere acciò
 che non si ritardi l'essecutione delli
 160 vostri decreti, e sentenze. Di nostro
 moto proprio, certa scienza, e pie-
 nezza di potestà Apostolica, con il
 presente nostro Chirografo, quale
 161 vogliamo, che habbia forza di legge
 perpetua, & inuiolabile, ordiniamo,
 162 e comandiamo a voi, & alli vostri
 successori, tanto unitamente, che di-
 uisamente, che in auuenire, come me-
 163 ri esecutori eseguiate subito, libera-
 mente, pienamente manu Regia, &
 moue Camerali li decreti, sentenze, e
 mandati, che unitamente, e separa-
 tamente rilascerete, e promulgherete
 nelle cause delle tasse, imposte, e da
 164 imporsi per la refettione delle strade,
 ponti, fonti, gettiti, & altre opere
 publiche di qualsivoglia specie, e per
 il pagamento dell'impositione sopra
 le carrette ferrate, carrozze vetturi-
 ne, caue di porzolana, & ogni altra
 165 impositione fatta, e da farsi, di qual-
 sivoglia specie, qualità, e quantità,
 non ostante qualsivoglia appellatio-
 ne, o ricorso interposto in Camera, o
 in altro Tribunale, e non ostante
 qualsivoglia inhibitione, supersessio-
 ria, o non grauetur di qualsivoglia
 Giudice, o Tribunale, ancorche de-
 gno di speciale, & indiuidua men-
 166 tion; poiche noi leniamo del tutto al-
 la nostra Camera, & ad ogni altro
 Giudice la facoltà, egiurisdictione di
 ammettere l'appellatione, o ricorso
 all'effetto sospensiuo, dalli decreti,
 sentenze, e mandati vostri, e de' vo-
 167 stri successori nell'ufficio nelle cause
 delle sopradette tasse, & impositio-
 ni, ancorche in detti vostri decreti, e
 sentenze si dichiari, che alcuno sia
 168 tenuto, & obligato a pagare, e che
 li priuileggi, & esentioni forse alle-
 gate non li suffraghino, decretando,
 e dichiarando, che la cognitione delle
 169 sopradette cause, e loro annessi, e con-
 nessi incidenti, & emergenti quanto
 all'effetto suspensiuo non spetti in
 modo alcuno alla nostra Camera, nè
 170 ad altro Tribunale; riservando però
 alla detta Camera facoltà, e giurisdic-
 tion di ammettere, e conoscere
 le appellationi, e ricorsi, quanto all'
 effetto deuolutiuo solamente, e non in
 altro modo, con conditione però, che
 prima di ammettere la detta appel-
 latione, o ricorso deuolutiuo gli deb-
 ba costare legitimamente, che il Ri-
 corrente, o Appellante habbia effec-
 171 tivamente pagata tutta quella som-
 ma, alla quale sarà stato da voi con-
 dannato; E vogliamo, statuiamo, &
 ordiniamo, che all'osservanza del
 presente nostro Chirografo siano te-
 nuti, & obligati tutte, e singole uni-
 uersità, e persone tanto secolari, qua-

to Ecclesiastiche, ancorche Vescovi, e Cardinali della S^ata Romana Chiesa, Religiosi etiam mendicanti, e della Compagnia di Gesù, de' Cavalieri di S. Gio. Gerosolimitano, & altre privilegiate, e privilegiatissime per questa causa; non ostante qualsivoglia legge, Costituzione Apostolica, & in particolare la sopradetta di Pio IV. nostro predecessore, che permette l'appellatione fatto il

171 deposito, privilegio ancorche, contenuto in corpore Iuris, indulto statuto di Roma, e del vostro Tribunale, ancorche giurato, e confermato, sili, usi, riforme, e consuetudini, ancorche centenaria, & innumerabile, concernente la sopradetta appellatione, & ricorso, & ogni altra cosa, che facesse in contrario, alle quali tutte, e ciascheduna di esse, ancorche degne d'individua mentione per questa volta solamente, deroghiamo, dichiarando, & decretando nullo, & inualido tutto ciò, che da qualsivoglia persona si facesse, & attentasse contro la forma del presente nostro moto proprio,

172 e levando la facoltà, & giurisdizione alla Camera, & ad ogni altro giudice di dichiarare, & interpretare, & giudicare altrimenti. E vogliamo,

173 che il presente nostro Chirografo habbia il suo plenario effetto con la semplice nostra sottoscrizione, ancorche non sia registrato in Camera,

174 non ostante la Bolla di Pio IV. nostro predecessore de. Registran. &c. & ogn'altra, che facesse in contrario

alle quali per questa volta deroghiamo, e voi così eseguirete, perche tale è mente, e volontà nostra espressa, Dat. nel nostro Palazzo di Monte Cavallo il dì 30. di Marzo 1651.

Alexander PP. VII.

Registrata in officio. Viaram in lib. Iurium diu. eiusd. anni.

DE VIIS EXTRA Vrbem Romam.

Cap. V.

Diximus de Viis in genere, & de Magistratu Viarū, cuiusque Ministris ad idē, & facultatibus, & iure, & modo taxarum faciendarum; Vnde, resumendo vias, indicare libet illas in specie, Vrbis Romæ; vt ea, quæ diffusæ, & satis eruditè pleno calamo à sapientissimis vbique viris deducta, & recensita fuerunt, breuibus notis in mentem reuocemus.

Primum igitur repetemus vias generaliter esse, aut publicas militares, seu, vt præmissimus, Consulares, aut vicinales, aut priuatas l. 2. §. viarum, ff. ne quid in loc. pub. Publicæ consulares, aut militares scilicet, quas diximus ab Vrbe exitum habere ad aliam vrbem, vel in mare, vel in flumen publicum, aut in aliam viam militarem,

l. 3. ff. de locis; & itinerib. publ. &
 prout latius supra expositum,
 4 est: publicam videlicet populi-
 cam, ex quo ad populi cōmo-
 dum iter per eam instruatur, &
 5 cuius solum publicum est, cer-
 tis directum finibus latitudinis
 ab eo, qui ius habuit eam pu-
 licandi, vt publicè iretur, &
 6 commearetur per eam, d. l. 2.
§. via autem publica &c. Consu-
 laris autem, siue Militaris, &
 Prætoria, quia sicut in Vrbe
 dici solet Via Papalis, per quā
 Summus Pontifex transire so-
 let, ita quia in eis Consules,
 Prætores, & Milites iter habent
 7 in expeditionibus publicis,
 ideo nobiliori ea nota specifi-
 cantur. Viam vicinalem dixi,
 quæ in vico est, vel circum-
 ducit per vicinales agros, d. l. 2.
 8 *§. vicinales*, vel pro vicinorum
 commodo constituta est, vt ex
 d. *§. vicinales*, quia si constituta
 sit ex publica collatione, hoc
 est ad publicum vsum, tunc di-
 citur publica, vt distinguendo
 9 firmat *Kulpianus in d. §. vicinales*,
 quemadmodū etiam iure pu-
 blicarum viarum gaudet vici-
 nalis, si non extet memoria
 collatam fuisse ex contiguis
 10 yndique vicinorū agris, quod
 firmat expressè *Paulus I. C. in d.*
l. 3. in princip. Verum vbi non
 extendatur ad vsum publicum,
 sed terminetur absq; vllō exi-

tu, tunc dicitur vicinaiis, etiā si
 in militarem viam exitum ha-
 beat, vt deciditur distinguendo
 in d. l. 3. ff. de loc. & itiner. publ.

Viam autem priuatam in d. 11
cap. 1. agrariā diximus ex d. l. 2.
§. viarum vers. priuata, vbi consti-
 tuta est seruitus viæ, de qua in
§. 1. instit. de seruit. præd. & d. l. 2. §.
via enim priuata, eiusque solum
 alienum est, d. *§. via enim priua-*
ta &c.

Viæ publicæ, consulares &c.
 extra Urbem Romam sunt, vi- 12
 delicet Flaminia, quæ incipit
 extra Portam Flumentanam,
 ita dictam eo quod non longe
 ab illa decurrat flumen, & di-
 cebatur etiam Flaminia hodie
 13 verò, vulgata est Porta Populi,
 Flaminia autem dicebatur ab
 eadem via, strata olim Silice
 à C. Flaminio Consule Marci
 Lepidi Collega, qui Ligures
 subiecit, vt ex Albertino in
 opusculo prædicto de mirabili-
 bus nou. & vet. Urb. Romæ
 (vbi de vijs agit) Ariminum,
 14 vsq; ducens ad mare superum
 Cicer. 12. Philipp. & iungitur
 viæ Claudie, vel è conuerso
 via Claudia illi, vt cecinit *Ouid.*
lib. 1. de Pont. eleg. 9. ibi, Flaminia
Claudia iuncta, via &c.

Diuiditur hodie via prædi- 15
 cta extra eandem Portam vl-
 tra Pontem Miluium, in Fla-
 miniam, & Cassiam, de qua
 infra;

- infra; Flaminia autem bipartitur, iungitur tamen inde antiquæ suæ semitæ, vt est à Narnia Ciuitate ad Fulgineum per Ciuitatem, & Agrum Spoletanum; antiquæ enim semitæ trans Narniam vestigia inspicuntur per Territoriū, & Terram S. Gemini, & antiquam Carsolem in agro Aquaspartano prope terram Aquaspartæ, quæ titulo Ducatus insignita, est sub felici Dominio, hodie Excellentiss. Ducis Iosephi Angeli Cesij, de cuius nobili, & antiqua Casiorum prosapia satis Fonteius in suo tractatu de Casiorum gente, & liquet ex testimonio Iacobonij, Bzonij, & aliorum. Sed resumamus iter per indicatum agrum Aquaspartanum ad Ciuitatem Fulgineam, vbi iterum ingrediemur viam Flaminiam per Tolentinum, & Lauretum, Ariminum vsque tendentem, vt prædictum est supra.
- Ab hac via Flaminia habemus propè Urbem in loco primæ Portæ viam per Fianum in Sabinam, & Aprurium citra, vsque ad mare superum, quæ verisimiliter via Valeria est ad Maros ducens, de qua *Alex. ab Alex. genial. dier. lib. 1. cap. 13. post med.* Deniq; propius ad Urbem, vt diximus, diuiditur via Flaminia vltra Pontem Miluium, in viam, quæ ducit ad Forum Cassij, hodie Vetralla, & diuisa per Nepesinum Agrū & Roncilionem, ac Ciminomontes Viterbium, & Faliscū tendit ad Urbem veterem, vt ex *Cobell. de notis. Cardinalat. Congreg. 16. fol. mibi 88. litt. A.* & quā dicerem potius Ciminam ex *Cobell. loco cit.* ad quem vos remitto, vbi scribit ex testimonio Pompon. & Panthia. videlicet ibi; *vnde mibi in patriam reditus, &c.* & à Ciuitate Faliscorum flectitur ad leuam in aliam viam, quæ per Vulsinium, Aquipendium Senas, & Florentiam, in Galliam Cisalpinam ducit; ideoque forsitan Gallicana dici potest, de qua *idem Albertinus loco cit.* nisi Gallicana alia via sit a Portu Centū Cellæ ducens in Galliam, vt infra aduertemus; tu interim lector melius excogita circa veram dispositionem Viæ Ciminæ, quā *Cobell. loco cit.* extendit ad mare superum: Quælibet autē ex prædd. vijs distinctam habet Taxam, pro eius manutentione.
- Extra Portam Angelicam Viam habemus Claudiā, quæ ad Terram Tulphā, olim forū Claudij tendit, per consilia Sabariz, de qua *idem Cobell. l. c. litt. C.* quam viam Panuinus de Urb. Rom. vocauit secundā Aure

Aureliam, & est verissimilior na enim S Pancratij, diuiditur 36
 appellatione Claudie ex præ in loco Turris Rubre secundo
 missis, nisi Claudia illa sit, ex ab Vrbe lapide, videlicet cuius
Ouid. sup. indicato 1. de Pont. Flami-
nie Claudia iuncta via &c. videli- 37
 cet quia iungitur Flaminie ad
 Tentoria Stortæ, vulgo le Ca-
 pannaccie, & inde post locum,
 & Postam Stortæ iterum sepa-
 ratur flexens per Sabatiam. Consulare, seu Prætoriam. 38

- Alia via est extra Portam. Alia Via dicitur Portuensis,
 31 S. Pancratij antiquitus Aurelia, quia incipit à Porta Ripæ ma-
 vt ex eodem Albertino, vbi de gnæ Fluminis, quæ à Portu 39
 Portis agit, quæ cum eadem, (quo tendit) sumptuosè ædifi-
 Porta pariter via Aurelia dici- cato à Claudio Imperatore de-
 32 tur, strata ab Aurelio, vsque nominationem sumit Portuē-
 ad Portum Centum Cellæ, seu sem, & etiam Naualis dicta, 40
 Ciuitatem Verulam, de qua, olim fuit, eo quod ducat ad
Cicer. in supradicta 1 2. Philipp. ibi, locum illum, vbi Naues Ro-
 33 *ab Insero mari, Aurelia &c.* Am- manæ recondebantur.
 plius eam, extendit Antonius Alia Via dicitur Ostiensis, 41
 Pius in Itinerario *fol. mihi 168.* quæ à Porta Trigeminâ, hodie
 34 ultra Centum Cellæ Portum, S. Pauli ducit ad mare, & Ciui-
 per Alpes maritimas vsq; Are- tatem Hostiæ, ita dictam ab
 latum, quæ Ciuitas in Gallia, expulsis hostibus, *Ouid. 1. Fasto-* 42
 Narbonensi sita est ad Medi- *rum cecinit, ibi, Hostibus a domitis*
 terraneâ, & fuit Colonia Ro- *Hostia nomen habet;* vel etiam nō
 35 manorum ex sexta legione de- incongruum erit fuisse ita di-
 ductis ibi Colonij, vnde Plin- ctam quasi posita inter Au- 43
 ius eam appellauit Coloniam strum, siue Notum, & Aphri-
 Sextanorū, cui viæ iūgitur alia, cum ventos, hostium sit Latii:
 quæ habet initium à Porta E- Diuiditur autem post Ecclesiâ 44
 quitum leuis Armaturæ, & di- S. Pauli in prænotatam Hostiē-
 stincti dantur exactores in vna- sem, & aliam per locum vulgo
 quaque ex taxis prædictarum, Monte Migliore.
 Portarum tum S. Pancratij, tū Habemus inde Viam Ap- 45
 alterius, quæ vulgo dicitur Ca- piam stratam silice, celeri tan-
 uallegieri, & Fabrica, hodie- manu ab Appio Claudio Cen-
 fore

- fore vsque Capuam, quam inde Traianus Imperator antea, in minoribus Magister viarum
 46 restaurauit Paludibus Pontinis exsiccatis, quam vsque Brundisium extendi, testatur *Albertinus loc.cit.in vers.via Appia &c.*
 47 auctoritate Strabonis; Alexandamen ab Alex. supponit stratum fuisse totam ab Appio, Brundisium vsque, vt in suis genialibus *d.lib.3. c.13.post med.*
 48 Tu melius excogita: hæc initium habet à Porta S. Sebastiani, quæ antiquitus dicebatur Camena à Loco Camoni dicto, seu potius Capena, vt ex eod. Albertino, vbi de Portis agit, *vers.vndecima &c.& loc.cit. & ex Iust. Lips. & cæteris antiquariis communiter*, quam tamen potius dicerem Capuanam, si admittamus Appium Claudium viam ab ea, Capuam
 49 vsque strauisse: Et vnitur hodie taxa illius cum Porta Latina, quæ clausa est, sed habet suam viam inter Appiam, &
 50 Valeriam, ducitque ex relatione Alex.ab Alex.loco cit. vsq; Sueffam, prope Gariglianum, Fluium olim litium dictum,
 51 trans Formiam, nunc Molam Caietæ, & Minturnam, cui propinquæ paludes sunt, vbi delituit Marius, fugiens Syllæ persecutionem: Viam aliam habemus extra Portam S. Ioan-
 nis, quæ Porta antiquitus Celimontana dicta est, forsân, quia proxima sit Celio Monti, in Vrbe, vel in eum tendat, eamque refert Albertin. inter Asinariam, & Merrodij: Via hæc (excepto tractu, vsque ad lapidem Memorix Innocentij Decimi recto tramite, cui singulariter incumbere, receptum est, Ill. Præsident Viarum) diuiditur in taxa vnica tamen exactione, alia enim per terram
 54 Marini, & Velitrum iungitur Appiæ prope Chorum, vel circiter; alia per Tusculum, seu Griptam ferratam, pariter Appiæ iungitur, & alia per Castrum Montis Fortini ad Hernicos; eidemque Appiæ iungitur etiã
 57 Via Latina
 58 Itidem nō longè à Templo Sanctæ Crucis in Hierusalem, Porta est, quæ vulgo nuncupatur Porta Maior, antiquitus vero Labicana, ex qua per agrum Labicanum ducatur, seu Neflia à Neflio Nemore, vt Lambertinus aduertit loco citato, *vers.septima &c.* duas habet vias publicas, videlicet per Turrim nouam ad Hernicos; & aliam viam habet, quæ per locum (vulgo Acqua Bulicæ) decit in Aprutium ultra, sub vnica exactione taxarum, quæ tanten distinctè imponitur in
 60 restauratione præd. viarum.

Extra

- 61 Extra Portam S. Laurentij, seu Tiburtinam ita dictam, ex quo per Tyburis Ciuitatem, extendatur, siue Taurinam à capite Tauri, vt *Lambertinus aduertit loco cit. vers. sexta &c.* vbi
- 62 & Exquilinam vocat ab Exquilio Urbis monte, extra Portam huiusmodi (inquam) via est, quam pariter dicit *Lambertinus* ex Strabone, quæ per Tyburem ad leuam ducit pariter in Aprutiũ, & ad dexteram per Comitatu Abbatiz Sublaci, & nihilominus vnica taxa disponitur.
- 64 Aliam habemus extra Urbem viam versus Nomentum Oppidum, ad Portam Nomentanam, siue Viminalem, vt notat idem *Albertinus*, quæ ab Ecclesia S. Agneti dicata etiam S. Agnetis Porta dicta est, hodie
- 65 vero Porta Pia, ex quo à Pio PP. IV. restaurata fuerit, strataque siliçe recto tramite à Quirinali Monte per Viminalem extra prædictam Portam. Et via prædicta diuiditur quod alia versus Ciuitatem Reatinã, alia verò per Nomentanum Agrum, & ipsum Nomenti Oppidum directã sit, quam & Egonensem ab Egone monte dictam aliqui asseruerunt, diuisa vtique taxæ impositione, vnica tamen exactione, vtraque
- manutenctur.
- Porta Collina, siue Salaria, (ad præsens clausa) viam habet, quæ iungitur viæ Collatinæ extra Portam Collatinam, ex quo tendit in Collatiam Sabinorũ Oppidum, ac etiam dicta est Pinciana à Pincio Senatore, eiusdem Collis Domino, vt ex eodem *Albertino in d. opus de mirabilibus nou. & vet. urb. de Portis vers. tertia*. Inter hanc viam Salariam, & Egonensem, siue Nomentanam notat *Albertin. loco cit. vers. Nomentana &c.* Nerone Claudium fugientem, Populi Romani indignatione quarto ab Vrbe lapide in Suburbano Liberti sui, sibi ipsi mortem consciuisse, & hæc de Portis, & vijs.
- Taxæ igitur fiunt à Magistratu Aedilium pro prædictarum viarum restauratione, cum alias viæ transuersales, & vicinales non restaurentur per taxam publicam de Territorio, sed expensis interesse habentium, quibus tamen Magistratus, & Tribunal assistere solet, si libellum supplicem porrigant subscriptum à concurrentibus, & interesse habentibus, saltem pro maiori parte.

DE MODO TAXANDI

Cap. VI.

H Abita viarum cognitio-
ne Taxarūq; in genere,
superest, vt specialem inspiciamus
modū, quo commodius,
& facilius taxæ imponantur, &
exigantur, dum procedatur
iuxta viarum Urbis Tribunalis
stylum, quia optimè sumitur
norma ab Vrbe Roma com-
muni patria, vt supra deductū
est, vbi cunctæ Gentes vndiq;
confluunt, & vbi larem tran-
ferunt, ibique manent, & leges
sumunt, & quandoque diudi-
cant. Ideo Romæ stylum, &
consuetudinem liceat obserua-
re præsertim in materia viarū,
& ædificiorum, vbi summè va-
luit semper, & valet.

Igitur vbi Via Militaris &c.
indigeat restauratione, practi-
cari solet in Vrbe, vt prius
Architectus viæ restaurandæ
deputatus, visitare debeat par-
tes, & loculos reparandos, & de-
scribere; qui & supputando sum-
ptum in genere pro prædicta
restauratione, librat opera fa-
cienda, & disponit notas locu-
lorum, & partium reaptanda-
rum per scandalium, & depu-
tantur aliqui, ex interesse ha-
bentibus, vt dū instruitur iter,

& via restauratur seduli fre-
quentent locum, vt opera pu-
blicè fiant vtiliora, & taxati
non grauentur inutilibus ex-
pensis, disponiturque ab Ar-
chitecto præd. Submagistro ta-
xa, quæ subscribi debet à dictis
Deputatis, & in eorum contu-
maciā subscribitur ab Illustris-
simis Dominis Præside, & Ma-
gistris Viarum, citatis Deputa-
tis, in qua taxa distributæ sunt
portiones prudenti, & discre-
ta mensura solutionum facien-
darum ab eis, qui in illa taxa
comprehenduntur.

Et talem quidem modum,
taxandi solitum dicunt Archi-
tectorum Submagistrorum de
mandato Dominorum Magi-
stratus, quod rationi cōsonum
videtur; debet enim peritiam
habere materiæ, qui taxam di-
stinguit, sicut & viæ restauran-
dæ, & qualitatis Taxandorum,
qui in eamdem viam concur-
runt, & prædiorum, quorum
intuitu taxantur. Debetque
taxa examinari, recognosci, &
corrigi ab Ill. Magistris, vt ne-
mo iniuste grauetur; Est autem
taxa realis non personalis, Bald.
in l. ad instructionem, C. de sacros. Ec-
cles. quidquid sit, quod non
solum concurrere debeant qui
bona possident in Prouincia,
sed & qui vtilitatem viæ ha-
bent iuxta Magistrale cons. 31. Ri-
min.

min. Sen. ex num. 36. & ex num. 38.

v. ergo & c. quia etiam si *Rim.* respiciat transitum personæ, concludit tamen respectu rerum, *in num. 37.* Solet inde Commis-

- 16 sarius, seu Exactor, qui consuevit deputari per oblationem suam meliorem conditionem taxæ facientem, præiuvio ædicto,
- 17 exigere, etiam anticipatè, ut possit Magistratus subuenire fabricatori, qui ingreditur in-
- structionis, seu restorationis
- 81 opus; Indeque suis loco & tempore fit mensura, & quidem Exactor elapso certo termino sibi in instrumento assignato, soluet de proprio, etiam non adhuc exactione perfecta, quia pacto conuenitur, ut suscipiat taxam pro exacta, elapso termino & c.

- 19 Taxantur Districtuales, & extta districtuales, prout infra aduertemus: Necnon aliqui Domini Portarum Urbis, ita appellati, Commendatariorum ad instar, qui in Portis sibi cōcessis, habent Custodes suos ad exigendum certam pecuniam iuxta formam Tabellæ, quæ Typis imprimi solet, qui quidē Portarum Domini sunt, videlicet.

- 21 Portæ Flaminæ, siue Populi, Vrsini Campi martij.

- 22 Portæ Castri S. Angeli, Excellentissimus Præfectus eiusdē

Castri Sancti Angeli.

Portæ Angelicæ, Eminentissimus D. Carolus Cardin. Robertus de Victorijs.

Portæ Fabricæ proprietariū est Illustriss. & Reuerend. Capitulum S. Petri de Vrbe, cui soluitur annuus Canon scutorum 12. à D. Septimia Chiarella, quæ retinet Dominium utile ex persona sui Aui, ut præten-

dit.

Portæ Militum leuis armaturæ D. Capitaneus eorumdem Militum pro tempore.

Portæ S. Pancratij D. Emilius de Caualerijs.

Portæ Portuësis, seu Naualis D. Dux Paganici, & alij DD. de Mattheis.

Portæ S. Pauli, siue Trigeminæ DD. de Capranica.

Portæ S. Sebastiani, siue Capenæ, & Latinæ DD. de Gabriellis.

Portæ S. Ioannis, seu Celimontanæ Illustriss. & Reuerendiss. Capitulum S. Ioannis in Laterano.

Portæ Maioris, siue Labicanæ Excellentiss. D. Princeps Prænests.

Portæ S. Laurentij, siue Tiburtinæ Eminentiss. D. Cardinalis Antonius Barberinus S. R. E. Camer.

Portæ Piæ, seu S. Agnetis, & Nomentanæ R. R. Monaci S. Petri

Sancti Petri ad Vincula .

34 Portæ Salarie , seu Collinæ Ven.Ecclesia S. Mariæ Lauretanæ de Vrbe .

35 Portæ Pincianæ , seu Collatinæ D. Drusilla Spata , & D. Gaspar Aluerus eius Filius, vltimo tamen loco vendita dicitur Dom. Abb. Hieron. Cellesio .

Isti igitur Domini, seu Comendatarij Portarū Urbis sunt pariter taxandi, verum quia eorum prouentus non habent certum, & determinatum fundum, sed sunt merè accidentales in quantitate, poterat dubitari, ad quam rationem taxari deberent, & post excitatas opi-

36 niones varias, illa magis practicabilis Magistratui asseritur acceptata, vt eadem habeatur ratio, quæ habetur de Casalibus ad mensuram Rubrorum, ita vt seruata proportionis regula, quodlibet scutum prouentus prædicti, pro vno rubro reputetur, videlicet vbi vnaquæque quantitas rubri terræ respondeat (v.gr.) scuta tria in anno computatis computandis, si taxetur rubrum quinque iulij, quæ erit sexta pars responsionis cuiusque rubri, ita debeant taxari prouentus Domini præd.

37 Portæ taxandæ, in sexta parte cuiuslibet scuti .

In ceteris quoad Casalia ha-

beatur olim ratio non ad numerum rubrorum solum, sed ad fructuum taxandi Casalibus quantitatem, quod vulgo dicitur à Ricauata, hoc est ad certam summam pro quolibet cētenario introitus; Et hoc præcipuè in casalibus ad ora maritima, quorum mensura incertè dinumerabatur, At postquā

38 ex Alexandri VII. prouidis iussionibus Magistratus Viarum plantas cuiuscumque Tenuræ priuatorum delineatas à peritis Agrimensoribus post accuratā mensuram, produci fecit in Actis Notarij viarum, & ordinatè in libris disponi seruatis de iure seruandis, in actis Tribunalis in authentica forma cū distincta, & explicita declaratione, etiam qualitatū ter-

39 reni, Tenutarum, & Casalium. statutū fuit faciendam esse distinctè taxam ad rationem numeri rubrorum, habita tamen consideratione locorum naturaliter infructiferorum, quæ ratione indicta fuit à Magistratu declaratio prædicta qualitatum terreni distinctè, vt præmissimus, explicitè & medio iuramento faciendi in actis, quod vt eo magis notum esset, & publicè ad valuas Officij, & ad portas Urbis, & priuatim, ci-

40 tati fuerunt iudicialiter anno 1663. Domini Tenutarū præcipuè

- cipue ad mare, vbi propter lit-
 tes arenosum tumuleta areno-
 sa, & terrenum limosum, palu-
 dosum Porrazeta (vt dicunt)
 & similes infructiferas partes
 prædicta consideratio maximè
 habenda erat; citati in quam-
 fuerunt ad faciendam præcisam
 declarationem præmissarum qua-
 litatum, alias videndi declarari
 per Dominos non esse habenda
 in consideratione prætensa lo-
 ca infructifera in taxis suis lo-
 co et tempore faciendis; cum
 alias animaduertere generali-
 ter debeat peritus Taxator, vt
 sterilia, atque arenia, et simi-
 lia, ijs quæ culta et optima sunt
 compensentur, vt in simili ha-
 bemus *de censib. in d.l. 4. C. de cen-
 sib. lib. 11.* 12. 16. 23. 45. 46. 47. 48.
 Hæc de Casalibus, & breuiter
 iterum indicabo infra in vers.
 Casalia.
- Ciuitates, Castra, et loca,
 quæ Communitatem habent
 taxari solent ad rationem taxæ
 Cameralis subsidij triennalis,
 vtensilium militiæ Corsicæ, si-
 ue Gabellæ frumentorum, et
 simulum, quæ tamen regula
 non videtur omnino tuta, cum
 à tempore prædd. impositionū
 status locorum venerit potius
 in deterius, nihilominus quia
 Tribunal sequitur stylum Ca-
 meræ, et ab ea regulatur nequit
 omnino alterare. Solent tamen
 in casibus excessiui grauaminis
 Agentes locorum, et interesse
 habentes recurrere ad Congre-
 gationem coram Illustrissimo
 Præside, vbi æqua, et prouida
 manu, vel moderantur Domi-
 ni, vel confirmant in instanti;
 & si quæ controuersia conside-
 rationem requirat, debet ne-
 gotium referri Sanctissimo; &
 sola facti veritate inspecta ter-
 minari iuxta Constitutionem
 Sixti V. 74. in ordine Cōgreg.
 13. §. si qua vero. Bullar. nou. tom. 2.
 fol. 467. consonam Bullæ Mar-
 tini V. de qua supra; Castra, &
 loca diruta non sunt taxanda,
 nisi habeant annexam tenurā,
 siue aliquos habitatores, quo
 casu taxanda sunt tanquam
 tenuræ, & casalia.
- Casalia igitur hodie indi-
 stinctè taxantur ad numerum
 rubrorum, nisi sint iurisdic-
 tionalia, quo casu minor fieri so-
 let taxatio.
- Inoleuit vsus, vt concedere-
 tur aliquibus priuatis Dominis
 ius reaptandi propriis sumpti-
 bus vias publicas spatio viæ,
 quæ per ipsorum tenutas semi-
 tam habet, & istos eximii à ta-
 xatione publica in restauratio-
 ne eiusdem viæ; & multi tenta-
 runt hoc, & obtinuerunt, vt
 inter cæteros Excellentiss. Dux
 Bracchiani extra Portam leuis
 armaturæ, & Hospitale S. Spi-
 ritus

ritus, RR. Monaci Cassinenses, & Illustris. Marchio Patrius, quarum tamen concessionum consultus debet esse Princeps: sapit enim talis concessio quodammodo immunitatem, & gratiam, quæ pertinet ad Principem non ad Magistratū, qui talem facultatē non habet, *vt ex l. i. C. de oper. pub.* Quod autem strictè pertinet ad restorationem viarum, istæ deteriorēs sunt à transitu, accessu, & recessu equitantiū, & mulionū, ac stabulariorum, & siliū cum belluis, & curribus, iuxta obseruationem Bald. in d. l. ad instructionem, C. de sacros. Eccl. pro commodo, et vtile Dominorum, *vt Rim. Sen. discursit in d. cons. 31. in num. 36. & sequentibus*, & ex qua re lucrum capiunt eius præsent, et factū ad l. ex qua 192. ff. de reg. iur. si quidem assiduis pulsationibus percussa viæ semita deformatur, rumpitur, et effringitur, ita ut cadētibus interim imbris, indeq; decurrentibus per fracturas aquis, omnino impracticabile reddatur iter, et corrumpatur vbique via.

Igitur sæpe sapius habitus fuit discursus pluries à pluribus circa modum restaurandi vias, stratas, et pontes absque taxarum impositiones. Ideoque vt consulto posset Magistratus

pensitare, et opportuno examine rerum salubriōri consilio publicæ vtilitati, prouidere, fuerunt variæ considerationes excitatæ. Et non modo respectu instructionis itinerum, et restorationis viarum publicarum extra Urbem, verum etiā respectu expurgationis viarum, & platearum intra Urbem, hoc autem per modum supplicis libelli directi Eminentiss. Cardinali tunc Pro Camerario D. Carolo Barberino Principi vigilantissimo, materna lingua dispositi, cuius supplicis libelli tenorem recensere libet, et est vt sequitur, videlicet.

Eminentiss. et Reuerendiss. Signi

TRà i gloriosi pensieri, che tengono occupata la mente Paterna di Nostro Sig. sono la polizia, e mantenimento delle vie tanto dentro, che fuori di Roma, pubbliche, e militari, per l'ornamento della Città, e per commodità de' Cittadini; e forastieri. Quanto al primo per le vie particolarmente fuori della Città, che è negotio più difficile; perche l'esperienza hà fatto conoscere, che quanto è più necessaria la disposizione e manntenzione delle vie pubbliche, e militari, e delli ponti per il conuin trafficco, e commercio, tanto meno si è potuto trouar modo, che ne faciliti l'esecuzione, senza grauarne di Tasse,

Tasse, non ostante che per evitarlo habbino sempre riguardato gl'occhi Paterni di Nostro Signore, e della sua me. di Alessandro VII. perciò per parte del Publico l'E.V. humilmente è supplicata à degnarsi riflettere alle considerazioni, che appresso si dedurranno, accioche con la sua prudentissima discretezza il tutto esaminando possa più facilmente V. E. pigliare in questo particolare opportuna risoluzione.

63 Pare che poco utile si renda lo stile di procedere per tassa nelle fabbriche, e restaurazioni delle vie pubbliche, e ponti, che suol farsi dall'Architetto, detto Sotto mastro deputato alla via, che deue ò farsi, ò accommodarsi, lo scandaglio, ò nota de' luoghi d'accommodarsi, e stima del pagamento, tassando le vigne, li Casali, Città, Terre, e Castelli secondo il luogo, dove si lavora, deputando nella Congregatione di Monsig. Presidente alcuni degl'interessati, & entra poi il fabbricatore à lavorare; e deueno li Deputati visitare spesso li 65 lauori, che si fanno, inuigilando che siano di buoni materiali, e ben fatti per utilità del publico; & il lauoro si misura dall'Architetto con l'intervento de' Deputati, e per lo più d'uno de' Signori Mastri di Strade, e dal Fiscale, o altri à chi si ordini da Monsig. Presidente, e dalli Signori per l'interesse del publico, e del Magistrato senza spesa della tassa, ma 67 à spese del fabbricatore di solo vitto, e

caualli, o carrozza, perchi'egli deue legittimare il lauoro: Pare dico, che resti questo modo infruttuoso, imperoche non ostanti le sudette diligenze, sempre risorgono difficoltà, che molte volte lo scandaglio non disegna bene tutti li luoghi necessarij, e però si 68 rende ingiusto, & inutile, con la tassa che se ne fa, la quale si rende ingiusta ancora per altro, perche se è delle vigne solamente, il più delle volte non v'è di persona, come deue, 70 à visitare le vigne, e notare li padroni di esse, e riconoscere il posto, ma si riferisce l'Architetto sottomastro alle tasse vecchie per fuggire l'incommodo di ritornare quegli, che deuono concorrere o per passo, o per scolo di pendenza, onde o mutati li padroni resta offuscato il numero, o non visitando di persona, come si è detto, il luogo in che è posta la vigna, mette il più delle volte in tassa chi non si deue, e ne nascono liti, che prolungano, e diminuiscono la tassa, e bisogna poi aggrauar di vantaggio gl'altri tassati per raggugliare la somma tassata, e pagare i lauori, e così segue tal' hora de' Casali, che molte volte è bisognato leuargli di tassa per esser stati posti in diuersa via, che pure partorisce liti, e molti padroni impugnano la tassa sotto varij 71 pretesti; e non sono senz'errore anco i fabbricatori. Le Città, Terre, e Caselli sfuggono anco loro con varij 72 pretesti il pagamento, o perche pretendino di non passare, o non godere della 73

- della via tassata, o perche sia ingiusta la tassa con la regola del sussidio triennale, o altra regola simile, della quale si serue l'Architetto nel tassare, o perche habbiamo accomodata la via nel proprio Territorio a loro spese, e con altri varij argomenti pigliano causa di grauame, e ricorrendo perciò alle appellazioni, ne nasce n'altra difficoltà, che benché ci siano Chirografi speciali della sa. me. d'Alessandro VII. che non possa dalla Camera Apostolica, ne da qualsivoglia Giudice sospendersi l'esecuzione delle tasse sot o pretesto d'appellazione, o di ricorso, nientedimeno con varij modi si v'adifferendo l'esecuzione della tassa, e resta scoperto il fabricatore; il quale perciò sta veniente nell'occorrenza di nuovo lauoro; e tanto più se il lauoro deue farsi in quei luoghi, doue non sono comode le materie, come breccia, pietra, & altro, e tutto r'flette in danno del publico, perche doue ha cominciato a guastarsi la via v'ad crescendo la rottura, e rende il transito impraticabile, e vie più dispendioso il lauoro di accomodarla.
- Et il dar rimedio a tutti gl'accennati inconuenienti si vende molto difficile per le ragioni suddette; e molte volte ancora o non possono esigersi le tasse, o si esigono con troppo rigore, e dispendio de' tassati, a segno che una congerie di cose così varie, e confuse rende poco fruttuosa l'opera al publico, e molto dannosa al privato.
- Per trouar dunque modo più facile, e sfuggire si fatti grauami, sono stati da diuersi proposti varij modi, tra'quali s'ha discorso più volte, che ogn'uno accomodasse pro rata doue la via passa per il suo, che si conforma alla l. adiles, ff. de via pub. & itin. pub. & c. & l. de vijs C. de Epis. & Cler. e che hanesse poi il regresso contro li vicini, & altri che deuono concorrere per quella rata che gli tocchi, regolandosi in forma di tassa, ma si dicena in contrario, che sarebbe stato di molta incomodità, e difficoltà, che vno debba dar fuori il pagamento per hauerlo a ricuperare con stento, ancorche il Magistrato li assistesse; oltre che anche pareua assai difficile il ripartimento, ma più il ripetere da chi deue concorrere.
- Molto ragionevole pareua ancora, che ogni Comunità fusse obligata a mantenere diligentemen e accomodata la via publica nel proprio territorio, sperandosi, che & il zelo dell'utilità publica, e l'interesse, che la via sia frequentata, & altre degne considerazioni douessero tenere svegliate le Comunità in una fruttuosa operazione; tanto più che deuono le Città, Terre, e Castelli restaurare, e mantenere le vie publiche, come n'insegna la l. honor. §. viarum, ff. de munerib. & honorib. Ma si dourebbe dal Magistrato tenere un Commissario fida'o, che opportunamente andasse rimedendo, come si facciano li lauori, per poterli forzare i negligenti;

genti: e farne fare scandaglio à richiesta della Communità doue si fa il lauro, & ogni altra operazione, che facilitasse l'esecuzione à spese però della medesima Communità.

84 E' stato anco proposto, che fosse bene il costituire una borsa per hauer pronta ogn'anno al bisogno una somma di danaro, come à dire sette, o otto mila scudi annui, per esser pronto il Magistrato agli accomodamenti, che bisognassero per le vie generalmente.

85 Ouero, dare in appalto ogni via miliare à persona idonea, e con buona sicurtà, consegnandogliela però prima accomodata, e che douesse mantenerla, e potrebbe il Magistrato farla visitare ogn'anno per forzare l'Appaltatore in caso di negligenza, il quale però si crede che molto li compisse lo starui vigilante in mantenerla, & andarla accomodando doue bisogni, che così il poco sarebbe 86 bastante, doue essendo negligente, crescerebbono le roture, perloche li porterebbe notabil danno, & interesse considerabile: E, quando si applichi à questo ripiego, è d'auuertire, 87 che il primo accomodamento sarebbe necessario farlo per tassa generale di qualsiuoglia via, e consegnarlaggiustate, come si è detto: Ne faria 88 nuouo il dare in appalto il risarcimento, e conseruazione delle strade pubbliche, e ponti, che si usaua anco dalli Romani anticamente, come osserua Lijuo lib. 41. e lo riferisce

Klok de contribut. cap. 9 nel nu. 29. si come si danan anco in appalto da Cenfori le gabelle delle cane, e miniere, Polib. lib. 6. cap. 15. fol. 419. Andr. Knichen. de iur. territ. in tit. de sax. non. prou. iur. cap. 5. n. 151.

E quando non si approuasse l'appaltare l'accomodamento delle vie, si potrebbe auuertire all'altro sopra accennato della borsa sudetta, con la quale potrebbonfi tenere accomodate le vie di continuo dal medesimo Tribunale, ma bisognarebbe inuigilare continuamente con l'operazione, e respettivamente assistenza di ministri fedeli, & approuati, che si renderia 92 difficile à trouarli sempre, & hauerli sempre.

Si è motiuata la quantità di sette, o otto mila scudi annui per la somma, e borsa accennata, o deposito, 93 perche bilanciata la spesa di sedici anni dal 1670. in qua si vede esser arriuata in tutto à nouantacinque mila scudi, che ripartiti in sedici anni sono sei mila scudi l'anno, o poco di vario, sicche considerato, che in alcun'anno potrebbe esser maggiore, 94 ouero potrebbe anco occorrere qualche restaurazione, o instruzione, fatto Principis, o altro caso considerabile, però è sempre bene, che sia danaro pronto, & in auanzo, oltre che bisognano sempre ministri, e diuerse spese straordinarie.

Per tener piena la sudetta borsa 95 col minor incommodo che si possa, è stato motiuato diuerse volte, che si facci

facci pagare alle porte per ogni be- vigna, cioè numero centomila, e ru-
 stia, che entri o che esca, tre o quat- bia di casali parimente centomila,
 tro quattrini, che computato tutto ogni minima contribuzione ancorche
 insieme puol costituire la somma di di poohi baiocchi per pezza; o pro-
 sopra accennata, e sarebbe questo porzionatamente per rubbio, saria
 modo un'esazione facile, & insensi- bastante a tener piena la borsa su-
 96 bile, e par molto fondata su la ragio. detta.

ne conforme de' carri de' Chierici of- Onero se frà 373. trà Città, Ter- 101
 ferva Baldo nella l. ad instrutionem, re, e Castelli, che sono soliti a con-
 C. de sacros. Eccles. e così praticarsi correre in tassa si ripartisse la sudet-
 nel Regno di Fràcia riferisce espres- ta somma di sette o otto mila scudi
 samente Klok sopracitato nel d. cap. proportionatamente, sarebbe molto
 9. nel num. 30. doue cita Petr. Grg. utile al publico, & insensibile a dd.
 syntagm lib. 3. cap. 13. nu. 15. Ann. luoghi, quali douerebbono in tal caso
 Robert. rerum indic. lib. 2. cap. 3. in far pagare il danaro in Roma al De-
 princip & il medesimo Klok nel lo- positario del Tribunale, per sfuggi-
 co citato num. 33. circa fin. atteso che re l'incomodo de' Commissarij.

Nel resto il modo hodierno di taf-
 97 sare è, che mentre i lauori si fanno
 bestie, e da' carri; e nella medesima frà le vigne si tassano le vigne sola- 102
 opinione d'imponer colletta per le mente, e quando i lauori si fanno trà
 strade a i carri anco de' Chierici, e Casali si tassano i Casali, con li qua-
 Bonadill. politic. para corregidores li concorrono anco li Caste'li, massi-
 fol. 27. num. 307. e si deduce dalla me se la tassa è considerabile, e mol-
 l. iubemus nullam 10. C. de sacros. to più se li lauori passino li Casali;
 Eccles. & iui Bart. con altri, che cita E quando le tasse sono eccessive per
 il medemo Bouadill. nel luogo accen- qualità, e per quantità di lauori, si
 nato; & ancorche potesse questo mo tassano anco li luoghi lontani, e quel-
 98 do dirsi gabella, si rende tanto utile li particolarmente, che con le gascie,
 al publico per solleuamento de' Cit- e mercantie, che portano a Roma go-
 tadini, e delle Communità, che to dono, e ritraggono utilità dalla me-
 glierebbe una maggior gabella, la desima via, come pienamente discor-
 99 quale è l'incommodita delle continue tasse per le strade secondo lo stile ho-
 dierno, che sono perpetue, e grauose, re Rim. sen. conf. 3. l. lib. 1. al n. 36. e
 e sarebbe, come si è espòsto, insensibi- seguenti.

Ma generalmente si deue molto
 bene auuertire, che li lauori siano di 103
 100 Altri dissero, che essendo intorno buone materie, cioè che le selci
 Rovia molte migliara di pezze di siano di selci più tosto grossi, e siano
 bene

bene uniti, e con le sue guide di selci grossi nella linea di mezzo, e dalli fianchi, si come anco le massicciate, che rendono le vie più commodè a praticarsi, auuertendo, che habbino buon letto, che il lauoro di selcie, e massicciata habbia la sua altezza, e buona copertura di breccia, o di seaglia, doue puole hauerfi, o altra materia simile, cō sua pēdēza, e fosse

Volendosi star nella tassa, bisogna

- 104 anco trouar modo facile per esigerla, che sarà sempre dannoso, non potendo sfuggirsi il mandar Commissarij; Attesoche il modo, che si era cominciato a praticare di scriuere alli Prelati Governatori, che facessero esiggere, non riesce facile, come si speraua; e molto meno un altro modo, che si era introdotto di dare il peso dell'esactioni alli Tesorieri delle Prouincie; imperoche in tutto si troua il grauame dell'Esattore Commisario o sia mandato dal Magistrato, o dal Tesoriero, e vi è difficoltà del mandare il denaro in Roma, se per altro non si gli ponesse in
- 105 Tabella d'ordine di N. S. a disposizione di Monsig. Presidente, e de' Signori Maestri di strade, &c. La più facile risoluzione però sarebbe mentre ogni Città, e luogo hauesse cura
- 106 di rimettere la sua porzione, sotto pena a i luoghi contumaci di patire l'incommodo del Commisario, o represaglia, che è così grauoso peso a tutti, difficile da praticarsi, e facile a far preuaricare li Ministri.

Quanto poi alla seconda considerazione dell'espurgo, e polizia della Città, e suo ornamento, la sa. mem. d'Alasandro VII. ha ridotto Roma in assai bella forma, ridotti li tauolati a segno honesto, riformate le mostre delle botteghe, leuati i padiglioni alle porte, & altri impedimenti inutili, ritirate le mostre sporche de' matellari, fatti varij getiti, e fabbriche, & altro, che bene è noto all'E.V.

E per la purificazione dell'aria ordinò opportunamente alli Maestri di strade &c. che inuigilasero a tener pulita la Città non solo dalli sporcizie, e morticine, che sogliono trouarsi gettate per le strade, e dal fango, e dal loto, che proviene dal transito continuo del popolo, e dal traffico di bestie, carrozze, cavri, & altro, ma particulamente dalle scopature, & immondizie, che dalle case si gettano di continuo in strada senza riguardo alcuno, e se ne fanno montoni per Roma in diuersi posti, doue o di notte, o in hore poco praticate si porta immondezza d'ogni sorte contro le Constituzioni de' Sommi Pontefici, e de' Bandi, & Editti del Magistrato, & il prouederci si rende difficile, perche gli esecutori non possono esser per tutto.

Perloche douendosi espurgare, altre volte il Tribunale è stato solito mantenere otto carrette a casetta, ma da molti anni in quà si è dato lo spurgo in appalto a chi hà fatto miglior

110

111

112

113

114

- glier'oblazione , con patto che debba tenere espurgata , e netta Roma , da ogni sorte d'immondizia , e di ordine del Magistrato deua , quando biso-
gni , & a spese di chi si douerd , por-
tar via la copertura , che si pone
dalli muratori sopra l'accomodamē-
to delle strade , e de' calcinacci , e terra ,
con patto che sia obligato a tener die-
ci carrette almeno , e che bisognando
115 posia il Tribunale pigliare a spese
del medemo Appaltatore quante car-
rette bisognino , conforme si è stipu-
lato , secondo la resolutione presane
nella Congregazione dauanti V. E.
con mercede di due mila cinquecento
116 scudi , e con ordine , anzi patto espres-
so , che non lauorino per altri , che per
il Tribunale delle strade & c. per
l'espurgo di Roma , e seruizio di
Noſtro Signore .
- Vn'altro modo si potrebbe anche
117 considerare , che essendo Roma diui-
sa in 14. Rioni , de' quali molti sono
piccoli , & altri in sito rialto della
Città , che non ricerca grand'espur-
go , farebbe utilità il tener stipendia-
ti vent' otto carrettieri diuisi tanti
per Rione , secondo la necessitā d'ogni
118 Rione , che a scudi 80. per qualsuo-
glia carrettiere , conforme si paga , o
poco più al carrettiere , che netta ogni
giorno Piazza Nauona , sarebbero
scudi 2240. e detti carrettieri diuisi ,
119 come si è detto , douessero obligarsi a
tener polito il Rione , che si gli asse-
gnasse ripartitamente , che si rende-
ua facile l'obbligo , e l'esecutione , per-
- che potrebbero li detti Carrettieri
trauagliare anco in altro per loro
guadagno , & utilità ; imperochè po-
chi viaggi bisognerebbono per il Tri-
bunale , mētre lauorassero ogni giór-
no ciascuno nel Rione assegnato , de-
putandosi dal Tribunale vna Perso-
na o più , di autorità in ciascun Rio-
ne , che per seruizio publico pigliaſ-
se senza premio la soprintendenza
dell'espurgo di tutto detto Rione . E
120 potrebbeſi spendere altri cento ses-
santa scudi in due buoni Commissa-
rij , che non hauesſero altra cura , che
inuigilare continuamente a questo
lauoro , con ordini a' Bottegari di do-
uer scopare l'immondezza , come
fanno anco di presente ; e potrebbero
121 tenersi due buoni scopatori per sco-
pare doue non sono botteghe , & am-
mucchiare , che importerebbono altri
scudi 150. l'anno fra l'vno , e l'altro ,
che diuisi l'vno in vna parte di Ro-
ma , l'altro nell'altra , non doueſſi
far' altro il giorno , e la notte al suo
tempo , che vnire , & ammucchiare
122 l'immondezza , sicche il carrettiere
non hauesſe a far' altro , che caricare ,
e portar via ; & altri cinquanta
scudi per pale , scope , & altro simile .
E potrebbero li Sig. Maſtri di ſtra-
da fra di loro diuiderſi li Rioni , par-
te pigliandose cura loro medesimi ,
e parte assegnandone all' Ascesore
Fiscale , & al Notaro per soprain-
tendere con autorità , & hauer cura
dell'espurgo de' Rioni , che si gli asse-
gnassero , mentre non piaceſſe la

deputazione d'un del Rione .

sarebbe una grande spesa, minor servizio, e più confusione .

- 124 O pure potrebbe appoggiarsi questo peso a ciascuno Architetto di ogni Rione ; il che sarebbe molto ragionevole, perchè essi ne ritraggono l'utilità per le selciate , e per li gettiti , e
- 125 per altro ancora , che perciò entrerebbe la regola della lex qua 192. &c. ff. de reg. iur. Con patto che per le funzioni straordinarie , quando esce
- 126 N. S. o altra funzione , necessaria , dovessero unirsi le carrette doue fosse ordinato ; siccome ancora di portar l'acqua l'estate con le botti doue è solito , che sarebbe spesa in tutto di due mila seicento scudi , i quali si hanerebbono cioè dall'appalto della
- 127 Tassa del giulio delle botteghe scudi 1800. Dalle Tasse de' Porti di fiume , e di cane di pozzolana sc. 200. Dalla Tassa delle carrette ferrate sc. 200. E dalla tassa de' cocchi vetturini sc. 400. o d'altro, che meglio paressi
- 128 Si puol considerate ancora , se còplisse , il ripigliar l'uso antico di tenerli otto carrette dal medesimo Tribunale , che non seruißero ad altro , e farci inuigilare buoni ministri , e potrebbe forse il Tribunale con le provisioni de' sieni , sembole , e biade opportunamente farie spender meno di scudi 300. per carretta l'anno ; ma ci vorrebbero altri denari per mantenimento de' ministri , che crescerebbe assai la spesa , con rischio di minor servizio .

Onde più sicuro pare che sia o lo stile , che di presente si pratica dell' Appalto ; ma assai meglio sarebbe l'appigliarsi all'altro modo di tanti carrettieri per Rione con uno stipendio certo a ciascuno , come si è espuesto , con li due Commissarij , e scopatori , & aggiunta la soprintendenza senza interesse di Persone di autorità , o assistenza del Magistrato , e Tribunale , pareria questo un modo assai facile di tener pulita Roma ; e ciascun Rione goderebbe d'un quotidiano servizio d'espurgo ; E se volesse darsi a ciascun carrettiera , più della somma annua di sc. 80. per ciascuno , per trouarne più facilmente , pure ci è modo da trouar denari dall'altre tasse del Tribunale ; e così tutta Roma ogni giorno , & in ogni sua parte hauerebbe la porzione dell'espurgo ; doue con il presente modo dell' Appaltatore passano settimane addoppiate , e mesi in alcuni luoghi , che non sono visitati , e spurgati , perchè dieci carrette non possono esser per tutto , & in tanto cresce l'immundizia , e non bastano i bottegari per scoparla , & in tutto è perdimento di tempo ; doue che tenendo in ogni Rione li Carrettieri destinati , e stipendiati , e netando ogni giorno si renderebbe più facile l'espurgo , e starebbe pulita la Città .

- 129 E' stato anco tal volta usatosi di pagare un tanto per carretta , ma vi
- In tanto si seguita quest' anno 1668. con l'Appalto per tre anni , con

con dieci carrette, con patto espresso, sine legitima causa permittat-
che lavorino sempre, e solamente
per l'espurgo, e si gli sono assegnati
due mila cinquecento scudi l'anno
per mercede di detto appalto, da di-
uerse tasse, come sopra.

Perloche l'E.V. degnisi di confide-
rare l'esperto, e pigliare maturamen-
te quella resolutione, che più oppor-
tuna giudicherà per utilità publica,
secondo il suo santo zelo. Che del
tutto &c.

Vt Deus &c.

- 134 Posui supra recensitas pre-
ces materna lingua expositas,
vt materia, quæ potior est re-
spectu regaliū Principis, eo
facilius à cunctis percipiat; 134
sed nec reticeam ad ornatum
Vrbis plantas, & manutentionem
Arborum, prouidit ius-
sionibus sa.me. Alex. VII. ubiq;
per circuitum in locis apertis
extra ædificia, intra moenia,
tamen Vrbis summa cura, &
vigili cultura dispositarum, et
135 grauior Solis æstus opacæ earum
vmbre moderentur, ac
vt eo magis tuta, & innoxia
corporibus deuota piorum pe-
grinatio foueatur, cecinit
135 *Virgil. 4. Georg. Obuique hospitij
teneat frondentibus arbor &c.* Sum-
munque munus homini datū
arbores, siluesque, &c. inquit
136 *Plin. in probem. lib. 12.* Et plurimi
quidem habitæ sunt Arbores
in iure, itaut eas cedere nō nisi

tur, l. 1. ff. de arboribus ceden. eoq;
minus illæ per urbem disposi-
tæ, quæ consilio plantatæ fue-
runt ad publicam utilitatem, 137
vt dixeram, & contra cedentes,
& deuantantes, publicata sunt 138
edicta cum comminatione
pœnarum, & grauissimæ qui-
dem ab ipso iure communi in-
dictæ sunt, maxime si furtim
committatur actus, vt ex l. 2.
136 & passim ff. de arb. furt. ces. & dixi
ego in meis institution. crimin.
tit. de damno dat. &c. ex qui-
bus inferendo ad prædictas
per Urbem ad pia itinera, ad 140
sacra Delubra visitanda dispo-
sita, apprimè considerabilis res
facile denotatur; & confert il-
lud *Virgil. 1. Æneid. Lucus in
Urbe fuit media letissimus umbra
&c. in Urbe inquam, vbi Nu-
ma religiosissimus Rex lucum
Egeriæ consecrarat, Liu. dixit
lib. 1. vers. Lucus erat &c. sub um-
bra quercus Romanorum Le-
gatorum orationem publicari
voluit Equorum Dux, id. Liu.
lib. 3. ann. 294. ab Urb. cond. & ad
142 ficum ruminalem, vasa argen-
tea, louemque cum quadrigis
dicarunt Aediles Curules ann.
ab Urb. cond. 457. Liu. lib. 10. 143
Romani exercitus cladem in
syluæ virentis, sed astu cesarum
secretè arborum, insidijs obrui-
ti passam in Gallia, commis-
sum*

- sum populi leuamen in Vrbe uersum, hoc spatium ad quin-
 Aedilibus recenset *Lin. versus* que pedes ampliantes propter
fin. ann. 534. lib. 23. vers. prada diuersitatem græcæ vocis, quæ 153
 144 quoque &c. & Lacinia lunoni in diuersis Pandectarum Co-
 sexto ab Vrbe milliario, sacra- dicibus reperitur, in alijs duo; 154
 tum lucum refert *idem Lin. lib. 24. in quo sub vmbra pasce-* Attamen cum nuper Illustris.
 145 bantur pecora, sanè fecundo D. meus Marcellus Abbas Se-
 fructu. Arbores demum aut uarolus Sacri Consistorij Ad- 155
 fructus nobis exhibent ad ve- uocatus meritiſſimus, de quo
 scendum, dulce merum ad po- supra mentionem fecimus, cō-
 146 tandum, quia & vites veniunt quisitis omnibus, quæ ex me-
 appellatione arborum, *l. 3. ff. de dia iurisprudentia, & Penu*
arb. furtim ces., aut ipsarum ra- Eruditionis ad hoc cumulari
 mos ad compescendum medio possunt super hoc satis abundè
 157 igne gelidi hyemis frigora, aut & sapientissimè dixerat in suo
 ad tentoria, & domorum tra- responso in causa vertente in
 bes componendas, aut vallis S. Rotæ Romanæ auditorio
 148 impetum fluminum compri- coram Reuerendis. D. Cerro
 mendum, mille deniq; modis Decano sub titulo Romana,
 profunt nobis arbores, unde Sepis, & Arborum, in hac ma-
 & summè custodiri deest; res teria, non differam sermones
 149 erit examināda in spatio, quod meos; sed ad pleniorē huius
 debet inter vtramque ex duo- rei doctrinam sat mihi duxero
 bus v.g. plantatis arboribus in- tenorem Responsi prædicti vo-
 terponi, & tegulari debemus à bis recensere, quod est vt se-
 150 qualitate radices, vt arbores, quitur.
 quæ latiores agunt radices, la- RECEDENDVM à decisis, &
 tiore etiam spatio indigeant, respondendum esse locum sta-
 vt exemplū tradit nobis Gaius tuto Urbis de duabus confor- 156
 I.C. referens Solonis legem in mibus, cum vltima Sententia
l. si. ff. fin. regund. vbi in fin. distin- confirmet primam, & in sub-
 151 guit spatium Fici, quæ latius stantia cū illa concordet, quod
 agit radicem, & Oleæ nouem sufficit, vt dicatur constare de
 scilicet pedum à cæteris, quæ duabus ad effectum de quo
 spatio duorum pedum contē- agitur *Gloss. in Clem. 1. verb. Ali-*
 152 tæ sunt, quod licet inter non- cuius de sent. & re indic. cum alijs
 nullos Interpretes sit contro- per Rot. coram Buratto decis. 852.
num. 1.

num. 1. coram Carill. decif. 17. nu. 2. & decif. 211. num. 6. coram Eminentifs. Otthobon. decif. 129. num. 3. & 4. & in recent. decif. 98. num. 3. post med. part. 1. & decif. 453. n. 6. & 7. part. 9. & in Mediolanen. legati 27. Iunij 1663. §. Non refragatur in fin. coram Eminentifs. Vicecomite.

Nihil obftante, quod illa Secunda Sententia contineat indiftinctam ramorum inefifionem, Prima verò loquatur dūtaxat de pendentibus. Quia vltra quod, vt in facto bene ponderatur, dicta prima Sententia fuit lata tempore, quo arbores exiftabant; Secunda verò tempore quo D. Aduerfarius arbores inciderat, & fic de illis vt pendentibus amplius non poterat difponere. Nulla hinc potelt deduci difformitas, Animaduertendo quod R. P. D. Scarinciux ludex dictę secundę fententię magis profpexit Indemnitati eiusdem Aduerfarij dicendo, quod deberent circumcidi, & coerceri dicti Rami tractu temporis excrefcetes, adeout nullo vmquā tempore ramorū excrefcentium Vmbra damnum aliquod inferat Vineę ipfius Aduerfarij, quod fanē coincidit cum difpofitis à Iudice Burgi in prima fententia quatenus mādauit incidi ramos tunc pendentes consulendo ei-

dem indemnitati Aduerfarij, cuius damnum euitare fuit mens vtriusque, & fic cum fatis conueniat in fubftantia nullatenus eſt dubitandum de conformitate etiam fi non conueniant in cortice verborū, nam illud, quod magis confultit indemnitati partis non caufat difformitatem fententiarum, vt magiftraliter firmavit Rot. in Anconitana Cenfuum 11. Decembris 1641. d. §. denique non obſtat, & ſque ad finem coram Reuerendiſſimo Domino meo Cerro Decano.

Minus obſtat reſtriſtiua ad data in dicta ſecunda ſententia coercendos nempe eſſe Ramos quatenus illorum excreſcentia inferat damnum, & præiudiciū Vineę D. Bartolomei Aduerfarij, quæ non cōtinetur in prima. Quia cum vt iam diximus in illa virtualiter hoc idem contineatur ponderatis illis verbis in illa contentis coercendos eſſe ramos, quatenus tamen impendeant, quæ idem important ac ſi fuiſſet dictum, quatenus Rami inferunt damnum Vineę D. Bartolomei, cum impendētia non poſſit conſiderari de per ſe, ſed reſpectu damni ex illa prouenientis. Nulla ex illis poteſt conſiderari difformitas, ſed potius eſt dicendum fuiſſe addita ad declarandum magis in ſpecie verba dictę primę ſententię, quo caſu nihil eſt

158

159

est dicendum de nouo illi addidisse nec parit difformitatem ex illa prætensâ, vt post alios egregiè ponderat *Conuar.pract. quest. cap. 25. sub n.6. Adden. ad Burrat. decis. 567. sub num. 8. vers. Verum sententia vltima, & eadem Rot. in recent. decis. 194.num. 4 part. 11.*

161 Maxime quando prout hic additū in secunda sententia venit in consequentiâ alterius, quod in prima continetur. *Adden. ad Burrat. ibid. vers. maxime & Rota post Cenc. de Censibus decis. 188. num. 3.*

Insubstitutens etiâ est pretensa iniustitia dictarū sententiarum desumpta ex eo, quod mandat dictas arbores dumtaxat esse reducendas, & moderandas, quæ tamen cum non essent plantatæ relicto Intervallo præscripto

162 Solone relato per *Gaium in l. fin. ff. fin. regund.* erant penitus euclendæ, & extirpandæ per *Glos. in l. 1. verb. rediget vers. appone C. de Interdict. ibique Salicet. n. 3. circa med. in 4. oppositione Nicol. Valla, de reb. dub. tit. summa eorum, quæ habentur num. 8. vers. ergo si contra factum, 19. Baptista Costa in tract. aut sciebat aut ignorabat distinct. 1. cent. 1. num. 1. & 20. Ruginell. de Arbor. contr. cap. 7. num. 7. Viu. decis. 242. num. 2. quibus addo *Caluin. de Aequitat. lib. 2. cap. 120. n. 1. & seqq. ac nu. 8. Ansfald. conf. 54. per tot. Quia spatium in d. l. final.**

præscriptum non est quinque pedum, vt exaduerso supponitur, sed duorum bene in nostro casu seruatum, quod spatium dumtaxat est relinquendum, ita dictantibus vulgatis, & melioris notæ Pandectarum Codicibus, vt egregiè animaduertit *Alciat. lib. 2. dispunct. cap. 6. & in commen. ad l. quinque pedum n. 2 C. finium regundorum*, cuius doctrinam, & lecturam sequuti sunt communiter omnes, & signanter *Monterent. in Comment. ad Statut. Bononiæ lib. 4. tit. de impediment. arear. tollen. & de arbor. non habent. in præiudic. vicin. verb. Tres perticas Maxill. ad consuetudinem Bari. rub. si vicin. arbor. in vicinis fundum impendat num. 3. Ruginell. de Arbor. cap. vltimo num. 4. Gionagn. conf. 30. num. 12. lib. 2. & ipso etiam non viso legunt *Nenizan. conf. 58. num. 11. Franc. Marc. decis. Delphinal. 501. num. 11. par. 1. Vrsell. conclus. legal. 62. sub num. 59. versic. vt ait idem Francisc. Marc. & nuperrimè ita eandem l. edidit Anton Mornaccius eruditissimus I. C. Gallus in suis observation. ad Ius ciuil. Immo plus aduens Stephan. Forcatul. in cupidin. Iuris perit. cap. 16. sub num. 3. ita scribit: Nec superuacue de quinque pedibus Ius redditur, cum de vno, vel duobus legem tulerit Solon.**

Nihil obstantibus *Anton. Augustin. lib. 2. Emendat. c. fin. ac alijs*
in

in cōtrariū adductis *πέντε ποδες*
 h. e. *Quinque pedes ex Pandectis*
 164 Florentinis, & Plutarcho in
 Solone in d. l. legentibus Quia
 quoad Pandectas Florentinas,
 licet illarum magna sit aucto-
 ritas, non tamen est talis, vt
 discordantibus Codicibus illa-
 rum lectio pro certa sit tenen-
 da cum ipsæ etiam in plurimis
 165 sint mendosæ, & corruptæ, &
 pluries in illis à librariis sit er-
 ratum, adeout multoties Flo-
 rentina melior sit Lectio vul-
 garis, vt ponderant Cuiac. in l. si
 in vacuum 34. circa medium, ff. de
 acquirend. vel amittend. possess. Petr.
 Faber. in l. in Testamentis 12. post
 med. de diuers. regul. iur. antiq. pag.
 76. litt. B. hoc etiam multis de-
 monstrans lib. 2. Semestr. cap. 25.
 Antonius Contius lib. 3. lection. sub-
 cesu. iur. Civil. cap. 3. num. 1. Dua-
 ren. lib. 2. disputat. annuers. cap. 14.
 15. & 16. Federic. Scot. respons. 20.
 num. 23. lib. 4. tom. 1. & nouissimè
 doctissimus D. Iacob. Caimus in
 Patanina Vniuersitate Iuris Civilis
 166 Primarius Professor meritisissimus in
 rubr. ff. solut. matrim. par. 1. cap. 2.
 sub num. 18. Maxime in his, quæ
 ibi græcè scripta leguntur, in
 quibus ferè semper à librario
 fuisse erratum, scribit dict. Petr.
 Faber lib. 1. Semestr. cap. 14. post
 princip. vbi dicit in illis fuisse
 negligentem, & dormientem,
 & lib. 2. eorundem cap. 16. §. at qui-

dem, & antea Alciatus lib. 3. di-
 spunct. cap. 12.

Quo vero ad locum Plutar-
 chi in Solone, licet liber Augu-
 stino visus corruptè loquatur iti-
 dem de quinque pedibus adhi-
 bita voce græca *πέντε* in aliquo
 tamen viso Alciato illius vice,
 167 adest vox *δύο*, quæ duo signifi-
 cat, vt testatur dicto lib. 2. dispunct.
 cap. 6. & in d. commend. ad l. quinque
 pedum num. 2. vbi Plutarchi in-
 terpretem reprehendit C. sin. re-
 gund. iuxta cuius Alciati obser-
 uationes ille est corrigendus,
 cum post bonarum litterarum
 propagationem hac in re plus
 recentiorum obseruationibus
 168 tribuatur, quàm antiquorum
 schedis, vt belle aduertit bo. me.
 D. Vizzanus nostri Collegii dū
 vivebat decus exianium in pro-
 legomen. ad suum libellum de man-
 dat. Princip. num. 28. & 38. ex Rot.
 coram Seraph. decis. 359. num. 20.

Cæteri vero DD. vt Faber. in
 rational. ad d. l. Cepoll. de seruit. vr-
 ban. præd. cap. 81. num. 1. & 2. Petr.
 Gregor. T. bolosan. in Syntagm. iur.
 Vniuers. par. 3. lib. 20. cap. 9. num. 6.
 Valla de reb. dub. tit. 8. num. 8. &
 seq. Petr. Crinit. de Honest. disciplin.
 lib. 25. cap. 4. Cobel. Rodigin lib. 14.
 lection. antiq. cap. 41. in fine, V. u. de-
 cis. 242. num. 2. qui solent pom-
 paticè exaduerso cumulari ad
 demonstrandum, quod plures
 sint sequuti dictam opinionè,

L non

non faciunt ad rem nostram, lectorem; Nam licet vterque, cum nemo illorum hunc articulum examinet, sed simpliciter referendo verba illius legis, legum huius legis Solonis tenent aut loquendo de spatio inter rem referendo vrantur græca arbores relinquendo in illa voce *στέρη*, cuius est latina præscripto videntur verbis *quinque pedes*, nihil penitus disceptantes; & forsan ignorantes an ita in illa sit legendum, necne, sed ita scribentes, vel quia sic corruptè in eorum Pandectis erat impressum, vel quia ita existimarent decepti ab alia lege de quinque pedum præscriptione, quæ longe alium sensum habet, ut animaduertit *Al-*

- 170 *ciat. superius cit. comm. in eam nu. 2.* vbi inde præcisè deceptum Petrum Crinitum dicit, & prius dict. cap. 6. lib. 2. dispunct. & apud eodem meum DD. videre est, qui proinde, ut dixi, non merentur allegari, quia Doctores per trāsennam loquentes non sunt attendendi, cum assimilentur auiibus, quæ eo volant, vbi alia volauit sine ratione sui volatus, nec inde possunt connumerari ad constituendam communem opinionem iuxta plenè cumulat. per *Garon. var. resolut. cap. 2. num. 96. 98. & 99.*

- 172 Indeque procedit etiā quoad *Constantinum Harmenopolum* veterem Iuris nostri Epitomato-rem, & *Samuelem Petitem* nuperum legum Atticarum Col-

lectorum; Nam licet vterque, cum nemo illorum hunc articulum examinet, sed simpliciter referendo verba illius legis, legum huius legis Solonis tenent aut loquendo de spatio inter rem referendo vrantur græca arbores relinquendo in illa voce *στέρη*, cuius est latina *quinque*, ut dixi; Non tamen maior est ipsius habenda fides, quam *Gaio in d. l. final.* cum ab illo, & *Plutarcho* ipsi eam sum- pserint, *Harmenopolus* enim Iuris prudentiam Romanam tantum epitomauit; *Petitus* vero & ex illa, & ex aliis scriptoribus suas leges Atticas compilauit, cum vetus earum exemplar nobis temporum edacitas non reliquerit, & proinde si vti sunt corruptis *Gaii*, & *Plutarchi* Codicibus (prout non semel illis accidisse est in comperto apud eruditos, & signanter tradit *Desiderius Heraldus* insignis I. C. & Aduocatus Parisiensis, de *Harmenopulo* nempe in lib. obseruat. cap. final. vbi præcisè quoad aliud caput huius nostræ legis illum in exemplaria deprauata incidisse obseruat, de *Petito* vero in lib. 2. Animaduersion. in *Salmasij* Obseruat. ad *Ius Attic.* & *Roman.* cap. 13. num. 4. & lib. 3. c. 3. num. 2. & seqq. vbi etiam addit nonnullas ex illis legibus esse falsas, & ab ipso *Petito* ariolante per errorem, aut diuinationem (ex corruptissimis, & non tutis scriptoribus concinnatas) ipsis vitio

173

174

175 vitio est vertendum, nec pro lege Actica est habenda, vt in simili de lege Zenoniana alias l. ex quo 12. C. de edific. priuat. restituta d. Contio ponderauit Rota coram Eminentissimo Domino Cardinali Celso dec. 375. num. 7. vers. ex quibus patet & num. 8.

176 Quæ sine vlla difficultate veniunt admittenda concurrēte pro Alciati, & ipsius sequacium lectura certa, & inenitabili ratione deprompta ex eiusdem Gaii in l. adeo, ff. de acquir. ver. domini. & Iustiniani in §. si Titius Insti. de ver. diu. responsis, ac alijs Iuris sanctionibus, in quibus persæpe discutitur de vitis, arborisque vicini in agrum alterius depræhensione, vel de pressione, & traductione, ac radicum arboris prope confinium posita traductione maxima, ex qua arbor communis efficitur. Certissimum argumentū, quod si quinque pedum spatium interceisset, prout in d. l. final. præsupponitur præscriptum nō admodum fuisset cuiquam integrum vicini arborem in fundum suum quadam quasi propagationis specie deducere, nec arbor quamuis termino ad plantata tot, tantasque radices in alienum agrum effundere poruisset, vt tamquam ex æquo hinc inde radicum partitione 177 facta arbor efficeretur com-

munis, vt in his itidem verbis ratiocinatur Hieronym. Magius lib. 4. Miscellanear. cap. 7. §. quamquam.

Cæterum quoad hoc cessat omnis disputatio, nā quicquid sit de hac opinionum diuersitate; Admissō etiam, numquā tamen concessō, quod in dicta lege esset legendum *parte pedum* 178 h. c. quinque pedes, vt ex aduerso pretenditur, illa nullibi est recepta, sed communi vsu, & generali consuetudine reiecta, & antiquata, adeo ut nullatenus valeat allegari, vt post alios præcise tradunt Neurzan. d. cons. 58. n. 3. Monterent. ad Statutum Bononiens. lib. 4. dist. rubr. de impediment. arbor. tollen. & de arbor. non habent. in præiud. Vicin. cod. verb. tres periticas, vers. sed certe illa lex, pagina mihi 323. Aldoum. cons. 12. n. 19. Giouagnon. d. cons. 30. num. 15. lib. 2. vbi dicit ex Corne. quod ex quo illa lex per desuetudinem abiit 179 non meretur allegari, quia qui eam allegat, incidit in poenam falsi, addendo etiam, quod si illa seruaretur, totus mundus subuerteretur, Petrus Petracin. in subscript. ad respons. Reginell. pro fratre impress. in citato tract. de arbor. cap. vltim. num. 114. & ibidem in alio responso Angel. Caccia. num. 152. & seq. vbi eadē, quæ Giouagnon. ex Corneo repetit verba, & Hieronym. Magg. d. libro 4.

- Idiscellaneos. cap. 7. eod. §. quamquā. opinio *Surdi*, & consequenter
Stante autem ista defuetudine *Natta*, cui *Surdus* innititur est
dictæ legis intrat generalis re- ridicula, & in practica non ser-
gula, quod lex, seu constitutio, uatur, & quod illa lex finalis
quæ non fuit vsu recepta non realiter non seruatur de con-
180 est attendenda, quam in simili- suctudine, sed domus, de qui- 183
bus terminis dictæ legis *Zeno-*
nianæ de Prospectu Maris e-
gregiè expendant post innume-
ros, quos allegant *Gizz. in obser-*
uat. ad decis. 50. Capyc. Latro. n. 17. bus ipsi loquuntur, ædificantur
181 & seq. & Rota coram Eminentissi. nullo intermisso spatio, & quo
mo *Celfo* ad dec. 375. num. 13. ad illud etiam abiit in defuetu-
Nec obstant *Natt. consil. 277.* dinem dicta l. final. ita restanti-
& *Surd. cons. 74. lib. 1. ab vno ex* bus communiter omnibus, &
DD. ex aduerso solitis ponde- signanter ex *Butr. Bald. cons. 384.*
rari testantes de consuetudine sub num. 4. vers. imo dicit lib. 2. *Odo-*
contraria, quod nempe d. lex fred. & *Salicet. in l. Maniana, C. de*
adhuc seruetur; quia ultra ædific. priuat. Corn. cons. 282. num. 7
quod ipsi loquuntur dumtaxat lib. 4. *Bero. cons. 134. in fin. vol. 3.*
quoad spatium quorum, & *Rimin. Iun. cons. 367. num. 27.*
pedum in ædificijs in principio lib. 4. & alij apud *Andreol. contro-*
d. legis relinqui præscriptum, vers. 295. sub num. 15. vers. & hoc
quod proinde nihil commune 184 idem, quos propter eorum nu-
habere potest cum dispositis merum, & auctoritatem *Muta*
in fine eius de interuallo arborū dicit *Surdum* debuisse sequi,
in Prædijs rusticis relinquen- adeout cum non fecerit, subdit,
do, in quibus terminis indiui- quod propter hoc illud consi-
181 dualibus loquuntur DD. per lium videtur sibi nimis cauil-
nos superius adducti, & sic ab losum.
vno ad aliud non licet argu-
mentare iuxta tradita in termi-
nis per *Gyps. in addit. ad Rotam Bo-*
non. diuersor. dec. 110. §. 1. vers. Ter-
182 tium est. Ipsi nominatim reijciū-
tur, & reprobantur a *Mario Mu-*
ta in cap. Regni Sicilia tom. 2. cap.
116. num. 113. dicendo, quod
in contrarium, vt declarat *Ne-*
nizza-

nizzan. *fapius citato consil.* 58. sub
nu. 10. *vers. quia responderetur, Piag-*
gius de Iure consuet. quest. 11. num.

- 186 488. cum consuetudo in hac re
sit illa, quæ totum dominatur,
& regit, vt post alios plenè tra-
dit Io. Baptista Costa in tract. aut
sciebat, aut ignorabat in exaduerso
allegat. dist. 1. centur. 1. num. 19.

- 187 Consuetudo verò ista, vltra
quod vti generalis asseritur à
prædictis DD. quibus vti exi-
mij est omnino deferendum,
adeout Aduersarij cōtrarium
asserentibus incumbat onus il-
lud probandi, vt relictis gene-
ralibus punctualiter dicit Aldo-
nin. dist. cons. 12. num. 20. Apertè
remanet probata in præsentì

- 188 ex quadraginta tribus senten-
tijs in particulari Summario
datis ab Anno 1575. vsque ad
Annum 1657. & sic per annos
82. promulgatis, in quibus sem-
per, & inconcussè apparet ser-
uatum, vt in huiusmodi arbo-
rum plantatione relinquantur
dumtaxat palmi tres. Quæ sen-
tentie cum sint plures, & ema-
natæ in contradictorio iudicio,
nedum illam optimè probant,
verum etiam efficiunt noto-
riam, & vniuersalem, quibus
stantibus satis est illam allega-
re, nec vllam aliam probatio-
nem requirit, vt post innume-
ros, quos cumulat, plenè in
similibus terminis firmat Rota

coram Eminentissimo D. Card. Celsa
cit. dec. 375. n. 14. & seq.

Quod autem dictum spatium
trium palmorum sit in casu
nostro relictum, vltra quod ita
præsumitur, vt testatur Viceco-
mes Placent. in suo tract. de mensur.
pag. 193. *vers. quandoque* expressè
dicente, quod qui plantauit ar-
borem, debitum spatium reli-
quissè præsumitur, quia in du-
bio omnis actus præsupponitur
factus secundum Iuris disposi-
tionem, & faciunt Neuiz. alleg.
cons. 58. sub num. 5. Federic. Scot.
respons. 6. num. 25. tom. 2. lib. 2. &
Michael Caecia in respons. impress.
penes Ruginell. de arbor. cap. vltim.
num. 154.

Satis colligitur ex declara-
tione facta à q. Antonio Vrsi-
no auctore D. Bartholomæi
Aduersarij, in qua expressè fa-
tetur Dominos de Grottis esse
Dominos nedum Sepis, verum
etiam trium palmorum intra
ipsius vineam ibi: *declarauit &c.*
detta fratta integramente spettare al
detto Sig. Nicolò Grotti, e suoi &c.
anzi detto Sig. Nicolò haucrè tre
palmi di terreno verso la vigna di
esso Sig. Antonio &c. Cum autem
arbores sint plantatæ in ipsa
Sepe, necesse fatendum est, di-
stare tres palmos à vinea Ad-
uersarij, cum illud spatium a
nostra Principali possideatur,
vt patet ex dicta confessione,

quæ

191 quæ locum habet etiam contra Dominum Bartholomeum Adversarium, cum confessio Auctoris semper noceat successori, nec ab eo umquam valeat impugnari, ut in puncto tradit Gionagnon. cons. 30. sub num. 20. vetis. quinto denique lib. 1. & generaliter Rot. coram Coccino dec. 151 num. 1. vers. & hæc confessiones, & dec. 181. num. 1. coram Buratt. dec. 243. num. 3. & in recent. dec. 119 num. 1. par. 2. & dec. 578. num. 2. par. 4. cum alijs in Romana Legati 22. Iunii 1650. §. neque in alterius præiudicium coram bo. me. Cardin. Corrado impress. post Bonden. col. luff. legal. dec. 13. n. 4.

Hincque penitus excluditur prætensio, quod Sepes sit in confinio, nam si in confinio posita extitisset Auctor D. Marchæ non declarasset illam totaliter, & integrè spectare ad D. Grotium prout fecit, cum id, quod in confinio est, commune utrique vicino sit, ex quo fines etiam utriusque occupet, ut probat I. C. in l. Arbor, ff. com. diuid. & in l. illud ff. pro Socio, & facit l. adeo 7. §. fin. ff. de acquir. rer. dom. cum alijs per Harprechet, in §. si Titus alienam 31. num. 6. & seq. de ver. diuis. Bacchou. in Not. & animadvers. ad Trentler. vol. 2. disp. 20. thes. 5. litt. D. vers. alia hic occurrit, Alibus. lib. 1. Diepolog. c. 39 num. 28. Raginell. de arbor. cap. 3.

per tot. & præsertim num. 7. & seq. Io. Baptista Gargiar. cons. 92. nu. 9. lib. 1. Georg. Martin. in contrar. non contrar. disp. 2. ib. 24. Hieron. Magg. lib. 4. Miscellau. cap. 7.

Ponderatis præsertim verbis illis eiusdem declarationis intieramente spectare, quæ important plenitudinem, & totalitatem Domini nullam penitus patiundo diminutionem, & restrictionem, Menoch. cons. 687. num. 43. & cons. 918. num. 3. Rot. in recent. dec. 300. num. 10. par. 1. cum alijs per Barbof. diff. 167. n. 1. & seq. & illis alijs habere tre palmi, quæ pariter ad plenum ius, & dominium referuntur, imo etiam ad possessionem l. habere verbum 188. ff. de verbor. signif. cum alijs per Gionagn. cons. 63. num. 2. lib. 1. Gratian. discept. 372. num. 20. & discept. 838. num. 6. 14. & 16. Valasc. consul. dec. 79. num. 2. Rot. coram Buratt. dec. 214. num. 5. & dec. 236. num. 2. Cum verbum habere semper cum effectu intelligendum sit, nomen filiarum 164. vers. habere, ubi Alciat. ff. de verbor. signific. Corat. in l. filium quem num. 60. C. fam. eriscund. Sola ad Constit. Sabaud. tit. de feud. in §. quas quidem num. 4. Cathevan. cons. 37. num. 19. cum alijs per Petr. de Vries in repet. ad Rit. Magn. Cur. Vicar. Neap. 235. par. 2. num. 398. & seq.

Nec obstat, quod Iudex Bur-

gi

- gi in prima sententia, cui inni-
titur D. Martia nostra Princi-
palis enunciauerit Arbores cō-
trouerfas fuisse plantatas in Se-
pe existente in confinio vinea-
rum; quia iudex ita loquendo
in sententia non dispositiuè, sed
enunciatiuè, vt iam dixi, fuit
loquutus, nec ideo illa verba
196 possunt vllatenus nocere no-
stræ Principali, quia verba di-
spositiua sententiæ non enun-
ciatiua Partibus præiudicant,
& attendenda sunt *Contard. de
momentan. possess. limit. 2. §. 5. num.*
197 *19. Scacc. de appellat. q. 17. limit. 6.
membr. 9. Rot. diuers. dec. 34. nu. 12.
par. 2. & coram Buratt. dec. 843.
n. 4. cum alijs per Adden. ad Greg.
dec. 522. num. 11.* Maximè quan-
do prout hic dubitatur de enū-
ciato, quo casu enunciatiua
nullum probationis gradum
constituere valet *Rot. in recent.
dec. 12. num. 5. par. 3. dec. 53. n. 11.
par. 4. tom. 2. dec. 119. num. 14. par.
5. & dec. 245. n. 37. par. 8.*
Minus faciunt verba illa ap-
posita in supradicta declara-
tione facta inter Auctores v-
triusque partis *la fratta, che stà, e
diuide la vigna d'essq Antonio, e
quell'a del Sig. Nicolò.* Quia sta-
tim post illa Antonius addidit
illa alia declaratoria, quod Se-
pis integraliter spectet ad ipsū
Grottum; imò quod vltra illā
habet tres palmos terreni ver-
sus vineam ipsius vicini, vt iam
diximus, & sic nulla ex eis va-
let deduci consequentia decla-
ratoria cōfinium. Verba enim
198 sequentia declarant, restrin-
gunt, & moderantur antece-
dentia *Rot. coram Eminenissimo
Otthobono dec. 61. num. 9. & dec. 76.
num. 7. & 8. & in recent. dec. 709.
num. 8. par. 1. dec. 294. num. 6. par. 2.
dec. 194. num. 55. par. 5.*
Nullius pariter momenti est
id, quod dicitur ad rectam li-
neam eiusdem Sepis in parte
superiori adesse murum, qui à
Partibus fuit declaratus com-
munis, siquidem supplicamus
animaduerti, quod Vrsinus
Auctor D. Aduersarii fabrica-
uit dictum murum in loco, in
quo prius existerat, & conti-
nuabat dicta Sepis D. Grotti
petita prius licentia, & permis-
sione ab ipso Grotto, qui illam
concessit multis intercedenti-
bus pactis, & conuentionibus,
& signanter quod Vrsinus te-
neretur murum illum non solū
suis sumptibus fabricare, sed
etiam in casu quo rueret, vel
in totum, vel in partem sem-
per suis expensis reedificare,
ita quod hoc faciendo *detto Si-
gnor Antonio possi appoggiare, e go-
dere detto muro come commune,* ex
quibus apparet Grottum con-
cessisse dictam partem Sepis
Antonio Vrsino pro ædifican-
do

do muro, non quidem vt sibi præiudicaret quoad dominiū reliquæ partis, & consequenter trium palmorum terreni vltra illam; sed quia illa, mediante dicto muro amplius non indigebat, quo quidem muro voluit Vrsinum posse vti *come comune*, non quia esset talis sua natura, sed in recompensam expensarum factarum ab eodē Vrsino in illius constructione à tutte sue spese consideratis præsertim illis verbis, *come comune*, quæ important solummodo fictionem, & similitudinem, quia si esset verè talis non esset opus, quod intelligeretur vt talis, vt ratiocinatur *Spa.d. conf. 369.n. 10.lib. 2.*

199

200 Cessat demum id, quod dicitur de præsumptione iuris, iuxta quam Sepis in dubio cēsetur posita in confinio. Quia vltra quod *Ruginell. in tractat. de arbor. cap. 7. num. 87.* & alii in decisione citati nituntur illis verbis legis Solonis in principio d. *l. final. ff. fin. regund.* relatæ ibi: *Si quis sepem ad alienum prædium fixerit, insunderitque terminum ne excedit*, vt eademmet Rota animaduertit, quæ quidem verba nullatenus de Sepe possunt prædicari, cum verbum illud *αἰμωρῶς* in illa positum nō illos tres palmos in illa expressè *Sepem* sit vertendum, vt ex *Rugino* posuimus, & incautè fecerunt interpretes omnes, sed

maceriam intelligendo, nempe de muro ex sicco lapide, & temere collecto composito, vt plenissimè obseruarūt viri duo clarissimi, & his in rebus versatissimi *Claud. Salmassius in Miscell. defension. ad obseruat. in Ins. Afticum, & Romanum cap. 13. & Aegid. Menagius Iur. Civil. amantat. cap. 33. §. Solon. apud Gaium.*

201

Animaduertendum, quod nos non sumus in re dubia, & æquiuoca, vt ex aduerso supponitur, sed stantibus præsumptione iuris, & partium confessione supra recensitis, in re factis clara, & manifesta, quod nempe nostra sepis, & arbores sunt positæ in nostro terreno, & vltèrius D. Martia habet tres palmos terreni intra vineam. Domini Aduersarij, nec proinde est opus vlla præsumptione, & coniectura, cū præsumptio cedat veritati, *Rot. coram Greg. dec. 416. n. 6.* & in claris non sit opus coniecturis *l. ille aut ille, ff. de legat. 2.*

202

Nec obstat, quod in supra dicta declaratione post illa verba, *hauere tre palmi &c.* subsequatur illa alia, *e quelli godere, e possedere solo per risare, & accommo-* dare la fratta, ex quibus videtur illos tres palmos in illa expressos fuisse concessos Dominis de Grottis potius iure seruitutis, &

ad

ad certum, & determinatum effectum, quam Iure Dominij attenta natura illius taxatiuæ, solo, quæ est excludere omnia alia, iuxta tradita per *Surd.conf. 572.num. 46.* Tum quia ista non est transactio, siue noua concessio, vt ex aduerso dicitur, sed declaratio Vrsini ad fauorem DD. de Grottis, vt iam diximus, & colligitur ex illis verbis sponte &c. *declarauit &c.* in principio ipsius Instrumenti, & illis in fine periodi, *E così detto Sig. Antonio per la verità dice, e dichiara,* & proinde Vrsinus per eam nihil poterat veteri dominio

303 corundem Dominorum de Grottis præiudicare; nam qui declarat nihil de nouo addit siue dando, siue auferendo, *liberedes palam, §. si quid post in fine, ff. de testam. cum concordant. adduct. per Barbof. axiom. 66. num. 1. & sequent.*

Tum quia stantibus supradictis verbis generalibus intueramente spectare, & habere tre palmi, &c. plenū ius, & dominium importantiibus, quæ præcedunt, & sunt posita antecedenter ad illa specialia, solo per accommodare, d. *risare la fratta*, ista ab illis recipere debent declarationē, & ampliationem, non autem

204 illa restringere, & coaugustare, quicquid esset dicendum quando verba specialia præcederent

generalia autem sequerentur iuxta distinctionem Bartol. in l. donationes §. species num. 1. ff. de donat. quam cōmuniter à DD. receptam testatur *Gluagnon.conf. 63. num. 24.* vbi egregiè id firmat, reiecto *Laderchio.conf. 32* ac aliis in hoc subtilizantibus, & *Polydor. Ripa obseru. 64. num. 7.* & 8. vbi quod aliter sibi nequit

persuadere. Et facit etiā *Gloss. in l. si mulier C. de iur. dotum*, in qua expressè dicitur, quod si quis habet ex cōcessione duos pedes terreni, vt solū proiciat aquam non ius seruitutis aquā proijciendi, sed plenum dominium concessum videtur, quia principaliter consideratur id, quod in oratione præcessit.

Tum demum, quia illa verba, Solo per accommodare, d. *risare la fratta* fuerunt addita ratione frequentioris, & communioris vsus, & praxi relinquendi in plantandis Sepibus dictum spatium ad effectum illas rescindi, vt benè demonstratur in facto, quibus stantibus dictio

207 solo nullatenus potest restringere antecedentem dispositionē generalem, vt egregiè tradit *Grat. discept. forens. cap. 121. n. 20.*

Et hinc cessat præterita iniustitia sententiarum quoad Fontes, & Foueam cum illud spatium trium palmorum pertineat ad D. Martiam nostram.

M prin.

principalem iure dominij, non
 208 autem iure seruitutis, vt exad-
 uerso supponitur, quo cessante
 debet cessare iniustitia super
 eo fundata *Surd. conf. 150. n. 78.*
Rot. coram Seraph. dec. 8 29. n. 6. &
in recent. dec. 90. n. 2. in fin. par. 2.

Cæterum in casu nostro tol-
 litur omnis difficultas animad-
 uertendo, quod agitur de ar-
 boribus vetustissimis non de
 recenti, sed longè ante, patien-
 tibus, & acquiescentibus Au-
 thoribus D. Aduersarij, planta-
 tis, vt in facto benè pondera-
 tur, quibus stantibus hodie non
 potest amplius ab ipso peti,
 quod extirpentur iuxta *gloss. in*
 209 *l. Maniana verb. determinetur, C.*
de edific. priuat. quam sequuntur
communiter DD. vt tradit Ne-
wizzan. conf. 58. vbi quod cum
ea transeunt omnes; nec vllus
illam impugnatur, cum alijs apud
Surd. conf. 233. num. 6. Giouagn.
cons. 30. num. 18. & seqq. lib. 2. &
Jo. Bapt. Costa in tract. aut sciebat,
aut ignorabat dist. 1. cent. 1. num. 2.
& 3. Causalean. de Brach. Reg. par. 6.
sub num. 622. & Piag. de Iure con-
suet. quest. 11 num. 486.

Parum obstantibus, quæ di-
 cuntur de præscriptione non
 admittenda in hac materia ex
Ruginell. de arbor. cap. 7. nu. 27. &
seqq. propter naturalem motum
 210 *eorundem arborum dum num-*
quam maneant in eodem statu,

Quia, omisso quod *Ruginell.*
 scripserat contra communem
 DD. omnium assertionem, vt
 tueretur propriam causam, nec
 proinde magni æstimari debet
 211 ipsius auctoritas, iuxta tradita
 de similibus Doctoribus per
Rot. in recent. dec. 438. num. 10. 12.
& 13. par. 9. relictis illius argu-
 mentis vti leuibus, & parui
 momenti, quæ hic non refert
 212 discutere? Respondetur nos
 non agere vigore præscriptio-
 nis, sed ratione longæ acquie-
 scentiæ, & taciturnitatis Au-
 thoris D. Martij, cuius acquie-
 scentiam, & patientiam hodie
 ipse nequit reclamando impu-
 gnare, vt punctualiter firmat
Giouagn. conf. 30. sub nu. 20. vers.
quinto deniq; lib. 2. Ex quibus & c.

Marcell. Seuerol. S. Confist. Adu.

Et vt plenior habeatur eru-
 ditio huiusmodi materiæ distā-
 tiæ arborum proposi. i. etiam
 inserendam hic resolutionem
 Sacræ Rotæ in eadem causa Se-
 pis, eamque confert examina-
 re præcipue ex §. *quinimmo*, vbi,
 & in sequenti, aliqua obiter
 habetur circa eamdē materiā.
R. Cerro Dec. Romana Sepis,
& Arborū Ven. 15. Ian. 1668.

ORTA controuersia occa-
 sione Arborum existentium,
 in Sepe diuisoria inter Vincā
 Martiæ, & Vincam Bartho-
 lomæi, necnon ex causa quo-
 run-

rundam Fontium cum vasculis factis propè Sepem. Iudex Curiaë Burgi per sententiam pronunciauit, incidendos esse ramos Arborum in Sepe, & propè eam existentium per quindecim pedes incipiendo à terra, aliosque ramos, ac ipsas Arbores etiam suprà fundū Bartholomæi impendentes, & insuper dixit Fontes esse demolendos, ac foueum esse replendum, *Summ. Bartholomæi numer.* 1. quæ sententia licet fuerit reuocata per R. P. D. A. C. met, in alia tamen instantia confirmata fuit per R. P. D. Scarinicum, qui declarauit, quod si Arbores tractu temporis excrescerent, vt earum umbra, damnum inferret Vineæ Bartholomæi, illarum rami 15. pedes altius à terra circumcidantur tam quò ad altitudinem, quàm latitudinem, vt sunt verba sententiæ. Post hæc deuoluta causa ad Rotam, Martia allegando pro se duas sententias conformes prætendebat esse locum Statuto Vrbi, *lib. 1. cap. 180.* ea ratione, quia cum vltima sententia primam cōfirmet, & in substantia cum illa cōcordet circà incisionem Arborum, & demolitionē Fontium, videtur intrare Statutum, ad quem effectum satis est, vt conformitas sit in substantia,

& effectu, licet in verbis, & modo aliqua considerari possit discrepantia, *Gabr. de execut. rei indic. concl. 1. num. 33. Rota coram Penia dec. 258. num. 1. iuxta Venet. impress. & in rec. decis. 21. num. 3. par. 3.*

Sed Informantes pro Bartholomæo ad excludendam, conformitatem dicebant, vltimam sententiam D. Scarincij continere solum indistinctam, ramorum incisionē nulla facta mētionē de impendentibus suprà fundum alterius Vineæ, & vltius loqui cum restrictiua, quatenus ramorum excrescentia inferat damnum, & præiudiciū dictæ Vineæ, de qua restrictione nulla sit mentio in prima sentētia; cum enim vna plus altera contineat, & inter se discordent in qualitate essentiali, respectu, scilicet, ramorum pendentium, quorum restrictio expresse demandatur in l. 1. ff. de Arbor. ceden. indè prætendebant illas non esse conformes iuxta tradita per *Alex. conf. 77 num. 1. & sequent. lib. 2. Burfatt. conf. 219. numer. 6. Menoch. consil. 509. num. 17. cum alijs per Adden. ad Buratt. decis. 567 num. 8.*

Quinimò subiungebant sententias esse iniustas, quo casu cessat dispositio Statuti, quod loquens de duabus conformibus semper intelligi debet de

validis, & iustis, *Rot. dec. 179. n. 1.*
 212 par. 7. & alibi passim; & iniustitiam resultare ex eo quod cum Arbores, de quibus agitur, non fuerint plantatæ dimisso spatio quinque pedum à fundo alieno, ut præscribitur in *l. final. in fin. ff. finium regund.* non debebant solum reduci, & moderari, ut dicitur in sententiis, sed quidem à radicibus euelli, atque extirpari, ut per *Gloss. in l. 1. verb. rediget, vers. oppone C. de interd. ubi Salicet. nu. 3. circa med. in quarta opposit. Nicol. Vall. de reb. dub. tit. summa eorum, quæ habentur, num. 8. vers. ego si contra factum inter tract. mag. tom. 18. fol. mihi 329. Io. Baptista Coll. de fact. scient. & ignorant. dist. 1. centur. 1. n. 1. & n. 20. Ruginell. de Arbor. controu. cap. 7. num. 7. Vin. decis. 242. num. 2.*

Ad quod obiectum tollendum negabat altera Pars veritatem d. l. final. ff. fin. regund. signanter ubi firmat, quod in
 214 plantandis arboribus requiratur distantia quinque pedum à fundo vicini; etenim Alciat. lib. 2. dispunct. cap. 6. dicit dictam legem factam Athenis per Solonem, & maxima ex parte à Iuriscōsulto Gaio Græcè scriptam malè fuisse Latine translatam per Bulgarum, qui loco
 215 illorum verborum, alia autem ligna quinque pedes, scribere de-

buisse, alias autem arbores duos pedes. Cuius Alciati sententiam sequuti fuerunt *Maxill. ad consuet. Bar. rubr. Si vicini arbor in vicini fundum impendat num. 3. & plures alij congesti per Gionagn. consil. 30. lib. 2. n. 13. & Ruginell. ubi supra cap. ult. num. 4.*

Sed fuit replicatum Alciati sententiam aut non esse amplectendam contra verba clara textus, qui iuxta castigationem impressionem in Pandectis Florentinis loquitur de quinque, non autem de duobus pedibus, cum quo concordant verba Plutarchi in vita Solonis relata à *Rugmell. cap. 7. num. 1. ibi, Definivit etiam plantationis mensuras, cum qui in agro quid plantaret, quinque pedibus à vicino abesse iussisset, qui vero sic, vel oleam nouem, de quo etiam testatur Cels. Rod. gm. lect. antiq. lib. 14. cap. 41. in fin. Gregor. Tolos. in Syntagm. Iur. vniuers. par. 3. lib. 20. cap. 9. num. 6. Odofred. in d. l. final. in fin. vers. si alias arbores, Nicol. Vall. ubi supra d. num. 8. Cepoll. de seruit. urban. præd. cap. 81. num. 1 & 2. Riminald. Iun. cons. 367. n. 24. lib. 4. Vin. d. decis. 242 num. 2. præsertim cum idem Alciatus expressè reprobetur ab Anton. August. lib. emendat. 2. cap. ult. Cuiat. in dicta l. final. num. 2. alijsque relatis à gloss. margin. ibidem, & faciunt deducta per Fachin. controu. Iur.*

216

217

Iur. cap. 35. litt. D. usque ad fin.

Aut in omnem casum dicebatur pro parte Bartholomæi difficultatem cessare, ex quo dictæ arbores sint plantatæ in confinio cuiusque vineæ, & sic etiam deficiat distantia duorum pedum. Esse autem in confinio probari, tum ex sententia Iudicis Curie Burgi, qua vititur Martia, ibi, in confinio vinearum ambarum Partium, tum ex Instrumento concordie inter Auctores colligantium celebrato, ibi, *la fratta che stà, e divide la Vigna di esso Sig. Antonio, e quella del Sig. Nicolò*, tum demum quia ad rectam lineam eiusdem Sepis in parte superiori adest murus, qui à Partibus fuit declaratus communis; quibus omnibus ad stipulatur iuris præsumptio, secundum quam Sepes censetur in dubio posita in confinio, ut ex verbis *d. l. fin. ff. fin. regund. tradit Rugmell ubi sup. d. cap. 7. n. 72. Rota in recent. decis. 95. num. 9. & seq. & decis. 158. num. 7. par. 8.*

Ad assertam verò consuetudinem pro parte Martiæ allegatam, quod in conficienda Sepe soleat relinqui spatium duorum palmorum, & ad dictum Instrumentum concordie, ubi prætenditur auctori- bus Martiæ fuisse concessum situm trium palmorum intus

Vineam Bartholomæi, responsum fuit, consuetudinem non fuisse sufficienter probatam cū suis requisitis, de quibus per *Menoch. conf. 545. num. 20. & conf. 1239. num. 16. & concordiam*, non tribuere dictam quantitatem terreni iure dominij, sed solum iure servitutis ad certū, & determinatum effectum, ibi, *solo per accommodare, ouero fare la fratta, ut ponderando dictam taxatiuam solum cōsultuit Surd. conf. 572. num. 46.*

Et hinc desumebatur etiam iniustitia sententiarum quoad Fontes, & Foucum, quia cum concordia non tribuat tres palmos terreni iure dominij, sed solum iure servitutis, inde Bartholomæus Dominus fundi nō dicitur prohibitus intra proprium situm effodere foucum, aliisque facere ad placitum iuxta dispositionem *Text. in l. quoties la 1. §. servitutum. ff. de servitut.*

Demum fuit allegata præscriptio, ex quo arbores sint nūris annosæ, & auctores Bartholomæi non reclamauerint ex deductis per *Giouagn. resp. 30 per tot. vol. 2. & in simili de quinque pedum præscriptione notauit Cuiac. in l. quinque pedum C. fin. regund.* Sed ultra quod in facto negabat alrera Pars arborum antiquitatem, adhuc asseribat in hac materia non ad-

219

220

221

322

223

218

224 admitti præscriptionem, siue
 225 quia arbores propter naturalē
 motum numquam manent in
 eodem loco, & statu, & sic
 quotidie grauant, siue etiam
 quia ubi est naturalis motus
 continuus, non est continua
 possessio, & pluribus alijs ra-
 tionibus defendit *Ruginell. d. cap.*
7. num. 27. & seqq. & comprobatur
Magon. decis. Florent. 6. ante num. 4.
vers. & quamuis.

Quibus omnibus perpensis
 hodie DD. responderunt non
 esse locum Statuto de duabus
 vtraque Parte informante.

Prædd. autem quamuis Pri-
 uatorum rura respicientia, in-
 struunt nihilominus etiam ad
 publicum lus, & peritiam Ta-
 xarum.

DE IMMUNITATE Taxarum. Cap. VII.

1 **I**mmunis scilicet absq; mu-
 nere & vere dicitur à vaca-
 tione à muneribus, vt ex *l. pæn.*
 §. duo ff. de vac. mun. & ex *l. un. C.*
 2 de vacat. publ. mun. lib. 10. & Im-
 munis est esse otium declara-
 uit Cicer. in Verr. & quidem
 3 otiosus dici quisque posset qui
 est immunis, sed verbum otii
 probum cantauit *Eliodor.* re-
 citato à *Socrate Carmine vlt.*
non Probrum est operarios; est cessa-

tio probum & c. nihilominus da-
 ta est immunitas in argumen-
 tum meritorum, ex quo enim
 quisque tenetur subire publica
 munera, vt ex *tit. C. de Immunit.*
nemini conced. lib. 10. et de muner. &
honorib. & quemadmodum Civil.
munera induc. & de excus. mun. in
C. eod. lib. 10. Ideo à Commu-
 ni Regula probrosi otij aliquæ
 certæ personæ excipiendæ visæ
 sunt, quæ tamen ex rebus bene
 gestis lus quoddam abstinendi
 a muneribus, & curis publi-
 cis, vacandi sibi ipsis incum-
 bendi causa meruerunt.

Hinc ad præseruatas quo-
 que res & personas à publicis
 muneribus non incongruè ex-
 tensum est à iure nomen hoc
 Immunitas, quia eadem ferme
 ratione fouetur.

Est autē Immunitas vel per-
 sonalis, vel localis, vel realis,
 vel gentilitia, vt de priuilegio
 recenset distinctionem *Bart. in l.*
1. num. 2. vers. primo casu ibi: vnde
dicuntur ff. de mand. Princ. nec
 est aliud immunitas, nisi spe-
 cies priuilegij, vt supponit ex-
 pressè idem *Bart. in l. 1. num. 1. &*
ibi annot. C. de indi. lib. 10. & Vil-
lagut. de extens. legum cap. fin. circa
princ. appellauit immunitatem
priuilegium, & libertatem, &
Archidiaconus in Can. cum deuotissi-
mi 12. quest. 2. appellauerat secu-
 ritatem à muneribus, & à ve-
 xatio-

- 13 xationibus. Personalis indica- nis filio tribuit.
- 14 tur in l. 3. C. de excus. mun. lib. 10. Et est Immunitas species pri-
 Localis in præcepto Dei ad uilegij. Priuilegium siquidem, 19
 Moysen Numer. cap. 35. ibi: quod dicitur quædam priuata
 Decernite quæ Vrbes esse de- lex c. priuilegium dist. 3. c. Abbate 20
 beant in præsidia fugitiuorum, de verb. significatione, tamquam
 & passim habetur in tit. C. de ijs, genus prædicatur de pluribus
 qui ad Eccl. confug. sicut ex Bulla differentijs specie, aut enim
 Gregor. XIV quæ incipit, Cum dicitur libertas, vt in Ecclesia, 21
 alias & c. impressa penes Donat. quod consuluit Bald. conf. 246.
 de Asyl. ante principium mate- antiqua querela & c. in princip. lib. 3
 15 rix. Et si quæ sint similes, sed aut priuilegium iurisdictionis, 22
 propriè ad rem nostram dici- vt v. gr. in Vrbe. et alibi Natio
 tur Immunitas localis, quando Florentina habet ex concessio-
 aliqua Ciuitas, vel locus ex ne sa. me. Leon. X. sub auspicijs
 gratia Principis, vel ex con- Serenissimi Magni Ducis Flo- 23
 uentione inita cum ipso Prin- rentiæ ius eligendi sibi Consu-
 cipe, vel Republica eximitur à lem, qui simplicem iurisdictionem
 solutione gabellarum, & collec- habet super Curialibus
 tarum, de quibus Cicer. 5. Ver- Florentinis, habetque propriū 24
 rin. ibi Immunes Ciuitates, & Tribunal, et Notarium; et con-
 16 betur in l. 4. §. quamquam in qui- gregari solent in māsione eius.
 busdam ff. de censibus, dicitur autē dem sui Tribunalis, Mercato-
 localis, quia solus locus, & bo- res omnes ad cambiorum ne-
 na omnia in eo contenta ha- gotia: Itidem et Natio Genuē-
 bent immunitatē respectu eius- sis, et Ultramontanæ Consules
 dem loci, & bonorum, unde 25
 17 personæ recedentes à loco, & auditorio Camerarij Riparum,
 bonis prædictis si non solum, statis iurisdicundi diebus sedent 26
 corpore, sed etiam animo spo- in loco audientiæ cum alijs of-
 lient se possessione naturali, & ficialibus.
 ciuili perdent immunitatem. Sunt et priuilegia Prælatio-
 18 prædictam. Realis verò est, quæ nis, et alia inter quæ omnia, 27
 residet specialiter in aliqua cer- verbum Immunitas præbet nobis
 ta re, vt idem Cte. loc. cit. ibi, Im- ansam discurrendi in exa-
 munes agros, liberosque & c. mine, & ratiocinio materiæ
 & Plin. in panegir. ibi, Eandem immunitatis in genere: Nostri
 immunitatem in paternis bo- tamen operis propositum ad

- ea dirigetur inuestiganda, quæ in re ædili aliquam prætere-
 valeant exemptionem à solu-
 tione taxarum in viarum, &
 pontium instructione, & re-
 stauracione; quod vt eo facilius
 percipiamus, recensendæ à no-
 bis sunt distinctiones immuni-
 28 tatis. Et assumptis Realem,
 considerare possumus hanc in
 bonis patrimonialibus ipsius
 Principis, vt in *l. fin. C. de priuileg.*
 29 *Dom. Aug. lib. 11.* quæ talis im-
 munitas nõ sine legitima cau-
 30 sa præseruatnr, quia videlicet
 illorum redditus frequentissi-
 mē deputat ipse Princeps ne-
 cessitatibus publicis, vt in *d. l. fin.*
 31 & ex hac decidendi ratione,
 bene possumus desumere nul-
 lius bona hanc habere in ven-
 tre immunitatis virtutem in
 32 hac materia, cum ad eximen-
 dum illa Principis debeat talis
 concurrere præponderans cor-
 respectiuitas, quam nullus ex
 33 subditis prætere-
 distinguendum tamen est inter
 Domum Augustam, & Bona
 Patrimonialia Principis: Do-
 34 mus Augusta, quæ & diuina
 dicitur, non eximitur à resta-
 ratione viarum, *l. ad instructionem C. de Sacr. S. Eccles. l. pen. C. de Priuileg.*
 35 *Dom. Aug. lib. 11. cum similib.* Pa-
 trimonialia autem bona Prin-
 cipis, quæ in Vrbe sunt bona
 36 Camere Apostolicæ, vt Tenu-
 tæ eiusdem Camere, & pro-
 uentus, quia omnia hæc fructi-
 fificant, & erogantur in confer-
 uationem Status Ecclesiæ; sol-
 uitur enim ex talibus fructibus
 merces omnium præsidiorum,
 & omnium officialium Status
 Ecclesiæ, & aliæ fiunt inæsti-
 mabiles impensæ, quæ pro ne-
 cessitatibus publicis erogantur,
 vt ex *d. l. fin.* Ideo quia bona 37
 patrimonialia Principis decla-
 rantur immunes à taxis in *ead.* 38
l. fin. propterea debent esse im-
 munia omnia bona Camere 39
 Apostolicæ eadem ratione, vt
 supra indicaueram, sed regu- 40
 lariter nec ipsa quidem Sacra
 Ecclesia excepta tamen facie
 ipsius Ecclesiæ, realem, siue
 localem immunitatem in con-
 tributione restorationis viarum
 retinet regulariter *d. l. ad instru-*
ctionem, & ibi gloss. & DD. C. de
Sacr. Eccles. & d. l. pen. C. de pri-
uileg. Dom. Aug. & magis expressè
habetur in §. ad hæc sancimus, in
Auth. de Ecclesiast. tit. ibi: itineris
 sternendi, aut pontium ædifi-
 cij, vel reparationis, si opus
 fuerit ad instar aliorum posses-
 sorum huiusmodi opus, & San-
 ctas Ecclesias, & Venerabiles
 Domos complere, dum sub il-
 la possident Ciuitate, sub qua 41
 tale sit opus, &c. et ibi *gloss. in*
verb. subsistere: et satis sit confi-
 derare, quod taxæ soluuntur
 ratio.

- ratione bonorum pro restauratione viarum, vt ex l. *adiles* §. *construat ff. de via publ. Specul. in tit. de Cens. §. 1. vers. collectio enim* &c. et ita praticatur in Tribu-
 42 nali viarum Urbis, vt ratione bonorum soluatur taxa, & ratione rerum scilicet vehiculorum, equorum, & cæterarum belluarum ad vehendi vsum.
- 43 Quo vero ad localem, nullus est locus de iure communi, qui valeat sibi immunitatem in collectis ædilitijs vendicare,
- 44 dum ipsa sacra loca ad taxarum solutionem coguntur *d.l. ad instructionem*, & ex supradictis alijs iuribus, nisi specialiter a Principe eximatur, vt erat in Vrbe Fabrica S. Petri in ædificatione maxime Porricus Alexandrinæ, & similes, quæ nihilominus subiecta inde fuit Magistratui ædilium, pro solutione taxarum in varijs Chirographis super hoc à Summ. Pontificibus emanatis, et alia Loca.
- 47 Aduertendum tamen est, quod loci immuni vehiculi, muli, ac etiam alia animalia ad vecturam non possunt in eadem immunitate numerari,
- 48 nisi saltem tria concurrant, quod videlicet locus immuni habeat agros proprios, & fundos, propriosque habeat vehiculos, & mulos, & alia animalia ad vehendum, tertium quod
- loci sui propria vehant, alioquin, si alienum quid in tribus hisce sit, non iuuabit immunitas, sed cogendus locus immuni-
 49 nis erit ad solutionem taxarum portæ & viæ taxatæ, quæ opinio eo magis roborata deducitur ex *Affl. in tract. de feud. in tit. quæ sint regalia* &c. in num. 91. vbi refert, & sequitur opinionem Baldi in cap. 3. in num. 15. de *Pac. Constant.* & prædicti Auctores loquuntur de Ecclesia in genere, & bonam reddunt rationem, quia videlicet plaustra, & vehicula destruunt vias, & stratas, vnde non solum mouentur isti DD. ex regula vtilitatis communis Reipublicæ in hoc ordinario onere ratione bonorum, sed etiã propter damnum, quod inferunt, quæ duo vincula magis ligant: si vero Pater naturalis *instit. ciu. de adopt.* & ibi DD. cum similibus.
- Personalis immunitas primo consideratur in Ecclesiasticis personis, vt à dignioribus initia sumamus, *vulgata l. 1. & 2. ff. de alb. scrib.* quarum personarum iura perpendenda à nobis sunt in materia collectarum in genere, vt species inde facilius calculo supputemus: Iamque notissimi iuris est Ecclesiasticas personas in genere, sicut & res ipsarum.

- 55 iure humano, & diuino, im-
 56 raunes esse ab exactionibus per
 laicos impositis, *cap. quamquam
 de censu. in 6. cap. 1. de immunit. Ec-
 cles. eod. lib. 6. gloss. ibid. in verbo
 Diuino & c. Abb. cons. 13. par. 2. in
 princ. & a taleis nou. vel collectis*
 bonorum, etiam quæ acquisi-
 57 uerunt d. c. 1. & à pedagogis, vel
 guidagiis, respectu bonorum
 propriorum, *c. presenti Clement.
 de censib. videlicet patrimonialium,
 Abbas in cap. ex litteris n. 3.
 vers. ex quo infero de vit. & honest.
 Cleric. quia gabellæ, & datia
 soluantur de rebus propriis*
 58 *Abbas Panorm. cons. 6. lib. 1. ante
 num. 2. vers. csi diceret; Vnde cum
 persona Clerici sit immunis,
 d. cap. 1. de immunit. in 6. can. 46.
 in Concil. Toler. Concil. Trid. sess.
 25. cap. 20. de reform. ita & Cle-
 ricorum bona, quæ sequuntur
 60 conditionem personæ, Abbas
 d. cons. 6. ibid. Caus. decis. 64. n. 10.
 Decian. cons. 51. d. num. 15. & seq.
 lib. 3. sicut etiam sunt immunes
 Clerici ab inscriptionibus, l.
 sanctimus, la 2. C. de Sacros. Eccl. &
 ibi gloss. in verb. inscriptionibus:*
- 61 Cæterum omnimoda exemptio
 Clericorum, eorumque immu-
 62 nitas à gabellis collectis, & qui-
 buscumque impositionibus, sa-
 tis superque recensetur, ac ma-
 iorè sane discussa comproban-
 tur à Magistrali decisione con-
 firmatoria alterius in recent. par.
9. dec. 412. & post eam sequitur
 satis affluens ibid. annotatio; &
 concordant citata in dd. iuribus;
 c. non minus, & c. aduersus de im-
 munit. Eccles. c. 1 & c. clerici de im-
 munit. in 6. cum plurib. alijs similib.
 sed & pro solutione, & exactione
 63 ne contra Clericos plura con-
 currunt examinanda, cum ipse
 Summus Creator, & Redem-
 ptor Deus Christus Dominus
 iusserit Petro, vt staterem in
 ventre piscis repertum daret
 etiam pro se, & natus est sub
 64 tributo Tiberii Cæsaris, & iussit
 dari tributum *cap. magnus 11. qu.
 1. & ibi Archid. fundatur autem
 hæc regulæ exceptio secundum
 ius ciuile, & canonicum, etiam
 in ratione communis utilitatis
 65 laicorum, & ipsorum clerico-
 rum, Abb. & DD. communiter in
 d. vulgato cap. non minus, & cap. ad-
 uersus de immunit. Eccles. id, Abb. in
 cons. 6. lib. 1. & cons. 13. lib. 2. De
 eius in cap. Ecclesia S. Mariae de
 constitut. cum concord.*
- Interim vt vtilius ratiocine-
 mur, & eo facilius apprehen-
 damus quidditatem, & quali-
 tatem materiæ immunitatis re-
 censere, & declarare distinctè
 terminos diuersorum onerum
 conabor pro viribus.
- Publica onera sunt aut ordi-
 66 naria, aut necessaria, aut ex-
 traordinaria. ordinaria sunt
 impositiones antiquæ ip-
 sâ Rei-

- Reipublicæ fundatione ordinata illius sustentatione, vt passim Plato de Repub. sunt enim
 67 (vt inquit Cicero pro Pomp.) vectigalia pro Republica imposita, nerui ipsius Reipublice;
 68 Vnde bene scripserat *Aristot. lib. 7. Polit.* Ciues diuites necessarios esse Reipublicæ: isti namque soluunt facilius vectigalia, & onera: & redeunt ad rem nostram, vel sunt impositiones legitima consuetudine introductæ, cuius initii memoria non extet iuxta considerata à *Salyc. in repet. l. vectigalia C. non. vectig. inst. non poss. in num. 6.* & refert ex historicis *Diodor. Sic. lib. 2. cap. 2. de reb. antiq. Alex. ab Alex. lib. 4. cap. 4. & 10. & præcipue in d. cap. 2.* vbi de ædilibus curulibus discurrit.
- 70 Onera necessaria sunt, quæ urgente necessitate pestis, famis, aut belli (quæ Deus auert) à Republica imponuntur, et hoc legitime factum dicitur,
 72 quia necessitas facit etiam de illicito licitum, *Gerard. de Petrasanct. singul. ult.* et in simili necessaria exactionis refert
 73 *Dion. in Aug.* Extraordinaria vero sunt nouæ impositiones, et gabellæ, quæ vt plurimum, reprobantur in iure *Novar. de grauamin. vassallor. grauam. 37. &*
 74 *38.* et vtrouique refert *Innocentius in c. innouamus de cen.* sib. et alios; præcipue quando tangunt clericos, *c. 1. & c. Clericis de immnn. in 6. d. c. non minus, & c. aduers. ex. r. de immnn. Eccl. c. sanctum est 23. qu. ult.* et propterea Princeps sibi ipsi reseruauit ius imponendi gabellæ, vt in *toto tit. C. non. vectig. inst. & c. & ll. allegatis, C. de vectig. & comm.* quam sententiam iuris ciuilis, confirmant sacri Canones in *c. super quibusdam 26. & ibi gloss. de verb. signif. & in d. c. innouamus 10. de censibus.*
- 77 Redeunt igitur ad onera ordinaria, quia hæc ad sustentationem Reipublicæ constituta fuere, sunt enim neruus ipsius Reipublicæ, vt notauit ex Cicerone pro Pompeio, & quidem nihil esset Respublica, nisi à priuatorum ciuium substantijs foueretur, vnde summa ratione exiguntur, & reducamur in memoriã, quod etiam ante conditam Urbem, Græcorum Imperium varijs priuatorum
 78 locorum oneribus sustentabatur, sicut & Leptisin Affrica singula in dies talenta Cartaginensibus pendebat pro vectigali, vt refert *Alex. ab Alex. lib. 4. cap. 10.* vbi & plura loca recenset circa solutionem vectigalium; & Romæ in proposito discursu antiquitus ex agris, & noualibus decima seminum dabatur à singulis ciuibus, &

DE IMMUNIT. TAXAR.

- à Colonis idē *Alex. loco cit. vers. antiquis etiam &c.* Et post interfectum Iulium Cēsam in Senatu, cum ob multa bellorum incommoda Respublica esset exhausta pecunijs, Ciues Romanos omnes suarum facultatum quintam, & vigesimam partem contribuisse, notatur in *Theatro vitę hū. lib. 19. tit. vestigalia*;
- 81 Tributa vero, quia generatim soluntur pro sustentatione Coronę Regis, qui est ipsa Respublica, hoc idem seruari debet, vt de Indis refert *Alex. ab Alex. lib. 4. cap. 19. & de Egyptijs*;
- 82 qui vestigalia in tres diuisant partes; prima ad sacrorum ministeria, & priuatę vitę cōmoda offerebant, secundam Regi, & ad belli, & vitę cultū tribuebant, tertiam vero militibus, vt ex *Diod. Sic. lib. 2. cap. 2. de rebus antiq. & gabellę* exigēte vsu, introductę sunt, vt scripserat *Bertach. in suo tract. de gabell. inter tract. vniuersal in prob. num. 2*;
- 83 *vers. ne igitur &c.* & in toto fere orbe terrarum custodiuntur, & exiguntur; Intelligi tamen debet de gabellis, & collectis ordinarijs, cum alias, strictē considerando verbum gabellę intelligi possit etiam de extraordinarijs, & iniustis impositionibus nouis, quę absq; aliqua necessitate, nec ad publici regiminis fomentum, & alimentum imponuntur, sed à quibusdam Baronibus absque necessitate, & legitima causa imponuntur, vt supponit allegatus *Nonar. de grauaminib. vassall. tom. 3. grau. 37. n. 3. & passim in eodem opere, vassallos inutiliter extenuari*; itaut quemadmodum Sext. Tarquinius Gabij Ciuitatem per ciuium opulentium destructionem potitus est ita Barones aliqui diripiendo (inquit *Nonar. loc. cit.*) vassallorum bonis potiuntur, dum excessiue, & iniuste exigunt collectas, vnde ad similitudinem causę destructionis Gabiorum Gabellas ita dictas, non inuersimiliter notarem: cui consonat *tex. c. vlt. in fine prin. 94. distinet. & c. quia plerique ext. de Immunit. Eccles. & c. cum Apostolus de censibus*. Collectę autem & gabellę ordinarię, & iustę, & sunt, quę imponuntur dum ita expediat pro conseruatione Regni, vel quod Princeps ita indigeat are, vt non valeat occurrere publicę vtilitati, quās duas causas aduertit idem *Nonar. grau. 58. num. 2. ex Roland. conf. 1. num. 5. 1. vol. 2. & Capic. in l. inuest. in verbo Collecta vers. temporibus &c.* Ceterum gabellę verbum apud antiquos non inueni vsitatum; sed potest secundum hodiernam distinctionem gabella dici impositio procedens

ab ipso Principe, etiam inuitis
vassallis; collectam autem esse
impositionem, alicuius con-
tributionis editæ à Ciuitate,
mutua ciuium conuentione,
& voluntate, pro eadem Ciui-
tate, & Communitate substan-
tanda, vt supponit Klok de con-
tribution. cap. 5. ex n. 104.

Sed relinquamus terminum
Gabella tamquam odiosum, &
transcamus ad diuersas species
impositionum, & collectarum;
premittendum autem est, quod
huiusmodi onera sunt aut per-
sonalia, aut realia, aut mixta,
personalium prima species est
vestigal, quo verbo vniuntur
communiter DD. & Auctores
antiqui, vbi de materia im-
positionum, & collectarum di-
scurrunt, vt de antiquis Liu.
Aul. Gell. Alex. ab Alex. & alij;
de nostratibus vero Bertach. in
diff. tract. de Gabelk. Ferrett. eod.
tract. de gab. Bald. & Thomas. de
Collectis tract. de estim. & Collect.
Auell. de iur. Adolob. & alij; Diuus
autem Thomas super Epist. 13.
ad Romanos lect. 1. in fin. vestigal
restringit ad id, quod soluitur
pro custodia mercimoniorum,
quod nos dicemus potius gui-
dagium; vsus est autem Diuus
Thomas super epist. 13. ad Rom.
d. lect. 1. in fin. hoc termino vesti-
gal, tamquam termino gehe-
rali, vt de gabella intelligunt

Compilatores iuris ciuilibs in tit.
C. vestig. non. inst. non poss. ex re-
scripto Seueri, & Antonin. ib id. in
l. 1. & 2. & Galieni, & Valer. in
l. 3. eod. tit. & ex rescripto Constan-
tin. in tit. C. de vestigalib. & com-
miss. sed proprie ad faciliorem
rei intelligentiam; non ita be-
nè accommodatur; Vestigal
siquidem propriè dicitur quæ-
dam quantitas, quæ exigitur à
Stationariis, & Publicanis, vul-
go Gabellariis pro rebus, quæ
aut mercimo nij gratia vehun-
tur, vt latè Bertach. in suo tract.
de gab in preludio, vel quæ non
sint propria; aut fiscales, vt be-
nè distinxit Constantinus Im-
perator in l. vniuersi, C. de vestig.
& comm. & cõsonat rescriptum
Gratiani in l. à legatis eodem tit.
quæ excitata quantitas erat ex-
traua pars rerum, quæ vehen-
bantur, & declarauerat idem
Grutian. in l. ex præstatione eod. tit.
C. de vestig. & comm. Et vestigal
distingui à collecta scribit Six-
tin. lib. 2. de regalib. c. 6. n. 13. in fi. &
diuersam esse rationē obserua-
uit Klok. de contributionib. cap. 19.
num. 384. vbi in dubio iudican-
dum contra fiscum, & collectā
scripsit ibidem Klok num. 622. per
l. 10. ff. de iur. fisc. Couarr. var. resol.
lib. 1. cap. 18. cum alijs allegatis ab
eod. Klok loco cit.

A solutione igitur istorum
vestigalium debent præseruari
immu-

98

99

100

101

102

103

- immunes Clerici, etenim non
 104 est onus merè reale, sed mix-
 tum, vt infra melius distingue-
 mus in vnaquaque specie on-
 rum huiusmodi; excepto tam-
 105 men si pro reparatione viarum
 sit inpositum, quia tunc rei
 necessitas impellit, & commu-
 nis utilitas, omnes æqualiter
 respicit absque personarum di-
 stinctione vulgatis iuribus, *leg.*
ad instructionem, & ibi *DD. C. de*
 106 *sacros. eccl. l. 4. §. is vero 2. ff. de*
cons. Aldouin. conf. 59. n. 16. adeo ut
 nulla immunitas etiam cleri-
 calis, nec vlla cuiusvis dignita-
 tis prærogatiua excuset quomin-
 us quilibet indistinctè pro ra-
 ta subsidium præstet, *Klok de*
contributionibus cap. 9. ex num. 63.
& 67. per l. 1. & 2. C. de nauib. non
excus. lib. 11. & dicemus infra.
 Est inquam onus mixtum
 vestigial, quoniam etsi solua-
 107 tur pro rebus, non soluitur pro
 rebus, vt res sunt, sed quatenus
 non sint propriæ illorum, qui
 eas portant, sed personarum
 exemptarum in *d. l. vniuersi*, vi-
 delicet aut fisci, aut simi-
 lis.
 108 Nec posset replicari ex ead-
 em *l. vniuersi* circa negociation-
 es, hoc enim non præsumitur
 in Clerico, qui debet abstinere
 109 ab illicitis, *cap. negotia:orem 38.*
distinç. nec sæcularibus negotiis
 Clerici implicantur, *c. mali-*

tus 21. qu. 3. cum duobus canonibus
ibidem sequentibus c. te quidem 11
quest. 1. c. Clerici ab indignis 14.
quest. 4. cum similibus: Et crede-
 tur iuramento illius, vel eius
 famuli, quod res illæ sunt pro
 eius vñu, nisi tamen qualitas
 rerum, & personarum ostende-
 ret negotiationem, vel esset in
 promptu probatio negotiatio-
 nis, vt benè distinguendo scri-
 bit *Bertach. de Gabell. part. 7. in*
num. 13. & quando res, quas se-
 cum habet Clericus, essent ci-
 tra vñum Clericorum, nihilo-
 minus cum persona Clerici sit
 immunis, vt late supra diximus,
 non poterit ab eis aliquid exi-
 gi, nisi forsàn res veheretur ne-
 gotiationis causa, *Clem. presente,*
& ibi gl. de cens. Federic. de Sen cõf.
111. Quasuo talis est &c. vel si
 res fuerint alienæ, cui speciei
 vestigialis conueniant aliæ spe-
 cies, videlicet portorium, *gloss.*
in cap. super quibusdam de verbor.
signific. vbi & Salinarium; Item
 & Archimandia secundum ex-
 positionem *Baldi in c. 1. in princ.*
 quæ sint regalia in vsib. feud.
 in quo *cap. 1. itidem & Tollo-*
num exponit Bald. vt refert
Bertach. de gabell. in prelu. in n. 2.
 sicut gabellam, datum, & col-
 lectam, confundit in eodem
 genere *Wesemb. conf. 303. nu. 77.*
vol. 7. Rip. conf. 186. num. 6. Klok
d. tract. de contribution. cap. 5. n. 128.

- 119 Angaria pariter est verbum generale impositionis, sed in re personalis, quia restringitur ad eum casum quando personæ imponitur onus soluendi de proprio, *Hostiens. in summa de Immunit. Eccles. num. 3. gloss. in d. cap. non minus, & in l. neminem, C. de Sacros. Eccles. Imol. in cap. quia 10. quest. 3. num. 2. Hostien. in summa de imm. & ex cap. conuenior 23. quest. 6. Dec. in cap. Ecclesia S. Mariae de constit. num. 224. ubi refert Signorol. conf. 21. Statuta ciuitatis &c. col. 2. Nat. conf. 280. num. 5. in fine, & probat l. via sternenda circa finem, ff. de priuileg. veteranorum ibi, & naues eorum angariari vidit, vt seruiant proprii Domini sumptui, quo casu pariter non poterunt adstringi Clerici à Principe laico, quia non sunt illius subditi, *cap. Ecclesia Sancta Maria de constit. cap. Si diligenti de foro compet. & ex eam. 2. 3. & passim 11. quest. 1. sed sunt omnino exempti à constitutionibus laicorum, & illorum edictis non ligantur DD. communiter in d. cap. Ecclesia Sancta Maria, & præcipue Abbas, Calderin. & alij relati per Surd. consil. 301. num. 12. vers. etenim est &c. cum aliis, quos refert, & sequitur Rota in recent. par. 9. decis. 412. num. 30.**
- 122 Perangaria est aliud onus impositionis, sed mixtum *Hostien. in summ. tit. de immunit. in num. 3. vers. perangaria &c. quia tunc ita dicitur, quando impositio respicit seruitium personæ sumptibus alienis, gloss. in d. l. neminem, & Innoc. in d. cap. quia cognominus 10. quest. 3. gloss. in d. cap. non minus, & ibi Host. vers. tot angarijs &c. quo casu pariter per ea, quæ diximus clerici non cogentur à laicis, ex præmissis.*
- Tributum est onus aliquando personale, & aliquando reale, personale dicitur capitis, reale dicitur soli, vt benè distinctionem supponit *Paulus l. C. in l. fin. §. Diuus Vespasianus ff. de cens. & de utroq. scripsit Vlpianus in l. atatem in eod. tit. & dictum est à tribuendo, vt passim ex d. tit. ff. de censib. distinctionem autem inter vectigal, & tributum, tamquam reale ponit *gloss. in l. 1. §. primo in verbo pendeant ff. de publicanis, & vectig. videlicet tributum solui ratione soli, textus autem supra citati distinguunt expresse personale tributum à reali; & aduertendum circa præmissa ad actionem personalem in rem scriptam, vt dirigi actio efficaciter valeat iuxta casuum diuersitatem. Vbi igitur situm est onus ipsa re absque respectu certæ personæ, nisi in quantum possidet fundum obnoxium, concludit *Bar. in l. fin. C. de exact. tribut.***

- butalib. 10. per illum text. in num. 1.* & precipue in vers ex quibus &c.
 129 Ecclesiam teneri ad soluendū tributum prædiorum, quæ ad eam peruenerunt habētia qualitatē tributariā, vbi proculdubio intelligit de tributo reali, & res eo casu transit cum onere suo, vt in cap. 54. Concil. Later. 4. relat. in summ. consil. omn. fol. mibi 545. pro solutione tributi, & consonat actus Christi Domini apud Matth. cap. 17. circa staterem in ore piscis, scilicet dramma signatum imagine Regis, vt notat Archid. in cap. tributum 23. qu. 8. quia habebat qualitatem tributariā, ideo iussit Christus dari pro tributo, non obstante quod deueniret ad manus Petri, & propterea exponit Urbanus Papa in d. cap. tributum, quod Ecclesia soluit tributum de exterioribus bonis, vt explicat gloss. in verbo de exterioribus &c. scilicet quia cū onere ad eam peruenerant, c. cum non sit in homine extr. de decimis, & d. l. diuinam, & consonant c. si tributum, & c. magnum quidem 11. qu. 1. cum concordantib.
 131 Liqueat igitur, quod loquendo in genere onerum mere realiū, quando res erat obnoxia tributo, vel cuilibet aliæ impositioni laicorum, antequam veniret ad manus clericorum, debeat transire cum eodem onere, Anchar. in cons. 303. nu. 4.
 132
- Et præcipue in vers ex quibus &c. Decius in cap. Sancta Maria de consitut. num. 215. & 241. Henric. Boich. in cap. non minus num. 5. de immunit. Eccl. Surd. conf. 262. n. 2. lib. 2. Bertach. de gabell. par. 7. n. 21. vers. qua vero postea &c. Egid. Thom. de collect. cap. 2. n. 32. vers. sed si prius &c. Abb. cons. 53. in num. 1. vers. certum est &c. ibi, nisi essent, par. 1. &c. Hostiens. in summ. de immun. Eccl. & alij DD. in eap. non minus de immun. Eccl. Cin. in l. placet num. 1. in fine C. de sacrosf. Eccl. & ibidem Barr. in l. de ijs, C. de Episc. & Cleric. notat Cardin. Belarm. ad Concil. Trident. sess. 25. cap. 20. Imola in cap. fin. de vita, & honest. cleric. Calderin. cons. 7. post num. 2. de constit. Ruin. cons. 111. post num. 1. vol. 5. Barbat. consil. 1. num. 10. & 12 lib. 3. Anchar. cons. 96. num. 6. Guidopap. quest. 79. & 281. in adnot. in verb. pro rebus &c. Azor. instit. moral. lib. 5. cap. 13. vers. est igitur &c. tom. 1. Bonau. de censur. Bull. cæn disp. 1. q. 19. par. 3. §. 3. num. 17. 18. Suarez de cens. Bull. cæn disp. 21. sect. 2. post n. 99. Bell. disquisit. cleric. d. numer. public. §. 3. per tot German. de sacr. sa. imm. lib. 3. cap. 17. post num. 27. & 156. Bard. de iur. Eccles. vn. lib. 1. cap. 39. §. 5. num. 37. Barell. de Reg. Chart. per tot. cap. 63. num. 23. 31. Lotther. de re benef. quest. 36. num. 30. lib. 3. Gaill. obseru. 52. num. 12 lib. 2. Less. de iust. & iur. lib. 2. cap. 35. dub. 3.*

Roma

Rota coram Merlino in Alben. Gabelle dec. 908. & in recent. dec. 339. in par. 6. & coram Penia dec. 1079 Klok de contribution. cap. 12. n. 74. & 87.

- 133 Sed ut habeat locum hæc regula debent tria concurrere in ipso onere imposito rei, ut sit certum, invariabile, & perpetuum, *Abb. d. conf. 53. nu. 1. lib. 1.* distinguit autem Abbas inter tributum, quod possumus dicere responsionem certam, annuam, siue canonem, & inter collectas Cōmunitatis, quæ solent alterari secūdum diuersitatem temporum, & opportunitatis, & sequitur Imola, & DD. in cap. ult. de vita, & honest. cleric. recensendo Imola diuersitatem opinionum in num. 16.
- 134 *ex vers. una est &c.* & cōcludunt denique omnes quod ubi onera habeant mixturam rei, & personæ, nullo modo possint esse noxia clericis, *Imol. ibid. Bart. in l. rescripto §. fin. ff. de mun. & bon. num. 4.* sed ubi onus est infixum ipsi rei debet procul dubio ferri à quolibet successore in ipsa re, etiam clerico. *Abb. post. Bart. & alios, quos allegat d. conf. 53. lib. 1. num. 1. vers. certum*
- 136 *est &c.* secus autem in collectis, & impositionibus extraordinariis etiam non excessiuis, quia cum emergant postquam res venit in dominium Ecclesiæ,

& clericorum non possunt cadere super ipsa re, quæ est extra laicorum commercium: collectæ autem, tributa, & quælibet impositiones, quæ emanatæ fuerant iam antea super ipsis bonis, quæ ideo, quando perueniunt ad manus clericorum iam erant obnoxia Cōmunitati in tributis, & collectis, ideo remanere pariter obnoxia debent eidem iuri, iam antea quæsito, ut concludit pariter in hoc casu *Bart. in d. l. rescriptæ. ex inducta opinione Innoc. in c. postulasti de for. compet. & affert etiam exempla, eumque refert, approbando Abb. in dicto conf. 52. nec redditur dubia hæc opinio, ex quo collectæ possint recipere alterationem per augmentum, quia saltem pro quantitate antiqua collectarum remanent firma iura Cōmunitatis in ipsa re; Amplius illud augmentum assumeret naturam primæ impositionis, & tributi tamquam accessoriū, quod ingreditur naturam rei, cui accedit *Rot. in par. 1. diuers. decis. 589. num. 1. & coram Ludou. in dec. 132. nu. 8. & dec. 544. n. 14. & in recent. par. 1. decis. 391. nu. 7. & par. 2. dec. 94. num. 3. Surd. decis. 78. num. 11. & decis. 88. num. 10. Magon. decis. Florent. 34. num. 4. & sequutus est Gratian. discept. c. 446. num. 28. & cap. 540. num. 3. & accedens**

- 140 cedens fundo augmentum, clerici succedentes in ipsa re, 146
retineri potest loco pignoris à
creditoribus, *Franc. dec. 38. num. 4.*
¶ 6. & idem ius statuitur tam
141 in vno, quam in altero, vt re-
spondit *Rota in recent. par. 2. decis.*
68 2. num. 4. & 7. Grat in dec. 213.
Benè tamen distinguit *Ias. in l.*
seruum filij 46. §. si procula, ff. de
leg. 1. videlicet aut accedit ex
142 *facto eiusdem primi disposito-*
ris, & habet eandem naturam,
secus autem si accedat facto
alterius in vers. fin. ex l. chorus 77.
¶. arca, ff. de leg. 3. & ex notatis per
Raphaellem Cuman. & Alex. in d. §.
si procula: vnde vbi augmen-
143 *tum collectarum proueniret non*
ab eodem impostore, sed ab
alio, & postquam bona deue-
nerunt ad clericos non potest
144 *habere eandem naturam, eoq;*
magis si fuisset factum augu-
mentum te non amplius inte-
gra propter mutationem Do-
minorum, & deuenisset ad cō-
ditionem hominis, à qua inci-
145 *pere non poterat; Verumta-*
men non propterea tollitur
prima impositio, quia immu-
nitas superuenientis domini
clericalis non debet trahi ad
bona, iam registrata in Castro
ante transitum ad manus im-
munis, Ias. conf. 83. col. 2. vers. item
per tale rescriptum &c. vol. 3. quē
refert, & sequitur Surdus conf.
262. num. 13, sed soluere debent
clerici succedentes in ipsa re,
sicuti soluebant eorum ante-
cessores, *Luc. de Penn. in l. fin. C. de*
exact. tribut. lib. 10. & adstipula-
tur id, quod scribit Hostiens. in
summ. tit. extr. de imm. Eccles. nu. 3.
vers. sed prius dictum &c. expo-
nens de censu, & tributo certæ
rei imposito, & melius con-
currit consideratum à Bald. in
l. placet C. de sacros. Eccl. qui re-
gulariter offertur in contrariū,
ipse enim in d. l. placet num. 11.
vers. ego dico &c. firmat, quod
147 *Ecclesia tenetur ad collectam*
indictam antea super bonis,
quæ in æstimo sunt, & reddit
ibi rationem, quia scilicet est
onus iam firmatum, Barbat. d.
conf. 1. num. 55. Ideoque non
148 *potest tolli prima impositio,*
quæ dicitur conuersa in tribu-
tum, Barbat. conf. 1. num. 11. vers.
nisi antequam &c. & transit cum
149 *suo onere atiam ad manus Ec-*
clesiæ, vt probauimus, & se-
quitur idem Barbat. d. conf. 1. ex
num. 9. & seq. si autem illa pri-
150 *ma supprimeretur in totum, &*
noua collecta, seu tributum
imponeretur eo casu noua pro-
cul dubio non deberetur à cle-
ricis propter resistantiam iuris,
nec deberetur solui verus, quia
suppressa esset, prout de legato
151 *scribit Ias. in d. §. si procula num. 6.*
quod videlicet si domus legata
152 *diruta fuerit, & in area domus*
noua

- noua ædificata sit non deberi siue mēſura terreni certa quæ iam diruta eſt, & dam rata fructuum fuerat legiti-
 propterea legatum extinctum timè collectata à Principe, Bart.in d.l.placet num.10. vers.in-
 eſſe, nec deberi nouam, quia dic. vel ex Statuto (& eo for-
 non comprehenditur in lega- tius)quia illius diſpoſitio æqui-
 153 tenetur Eccleſia ſi v.g.collecta, paratur ſtipulationi, notat gloſ. 159
 ſiue tributum fuiſſet quidem in rubr.C.de decret. Decur. lib.10.
 impoſitum antequam perue- quam refert, & ſequitur Bald.
 niret ad manus clerici, & Ec- in conſ.2.num.5. lib.1. ex l.1. ff. de
 cleſiæ, ſed incertè, & indeter- legib. & reddit rationem, quia 160
 minatè, quo caſu non poſſet ſiunt per interrogationem, &
 determinari poſtquam perue- reſponſionem ſingulorum ho-
 nit ad Eccleſiam,vel clericum minum, vnde remanent hy- 161
 in illius præiudicium, Angel. de pothecata etiam ſingulorum
 Vbald.conf.24. vers. ſed pro collect. bona pro impoſitis collectis:
 154 &c. At regulariter vetera on- Et propterea tenentur clerici,
 ra ſemper tranſeunt infixæ in ſi ſuccedant in hæreditate ci- 162
 iſſis bonis in quemcumque uiuium laicorum vt ſupra obli-
 ſucceſſorem, adeo ut nec ad- gatorum, quia videlicet quan-
 mittatur pactum in cōtrarium, do peruenierūt in clericos fue-
 l.2. & ſin.C.ſine cenſ. vel reliq.&c. rant iam obligata, & hypothe-
 155 Cæterum ea, quæ dicuntur de cata pro præſtationibus,& col-
 tributo intelliguntur de colle- lectis ab Auctoribus clerico-
 cta, & de qualibet impoſitio- rum, prout in caſu Statutorum
 ne, Angel. de Vbald. conſ.24. vers. Communitatis Florentiæ con-
 156 aut eſt incertum &c. & omnia hæc ſuluit Angel. de Vbald.conf.206.ex
 veniunt appellatione cenſus, num.2.vers. quidquid autem ſit &c. 163
 vt paſſim in tit. de cenſib. & C.eod. ultra quod ſi ex prædictis bo-
 tit. lib.10. & facit d.l.2. & ſin.C.ſine nis obligatis, & hypothecatis
 157 cenſu &c. & nemo poteſt emere vt ſupra recipit commodum
 fundum cenſui obnoxium, clericus, & illis fruitur, debet
 quod nō ſubeat onus ipſi fun- etiam recipere eorum onera,
 do inhærens, l.2. & paſſim C.ſine & hoc ipſa ratio ſuadet, Cle-
 159 cenſ. vel reliq. fund. comp. non poſſ. ment. prima de cenſ. & ipſa æqui-
 & debet Eccleſia ſubire onera, tas requirit, vt diſcurrit Diuus
 quibus ſubiecta erant bona, ex Gregor. in epiſt. 42. ultra prædictā
 quibus quælibet metrocomia, Clement.1. de cenſ. iuxta vulgatam
 l. ſe.

- 164 *l. secundum naturam & c. ff. de reg. iur. Anchar. conf. 96. num. 6. Equitas autem est substantiua qualitas præcipuè iuris Canonici, vt notissimum est, sicut pariter non ambigitur Ecclesiam esse cultricem iustitiæ, Din. Gregor. epist. 11. ad Iulianum in c. quærendum, ex §. nam & quippe de pœnit. dist. 2. cap. 1. §. sed diuersam, de alien. feud. Mantic. de tac. & amb. lib. 13. tit. 46. num. 16, Vasq. illustr. controu. lib. 1. cap. 7. num. 1. Thoming. conf. 9. num. 77. & conf. 33. num. 22. vol. 1. Wesemb. conf. 121. vol. 1. Oldendorp. 1. conf. Marp. 5. num. 25. Io. del Castill. 2. quotid. controu. iur. cap. 5. num. 43. Klok de contribution. cap. 12. num. 219*
- 166 *Unde illud Christi Domini, reddite quæ sunt Cæsaris Cæsari, & facit cap. 1. §. sed diuersum de alienat. feud. in vsibus feudorum, Barbat. conf. 1. num. 5. vers. cum Ecclesia lib. 3. Sed de iure, clerici non tenentur contribuere in grauaminibus Reipublicæ, nisi in certis casibus expressis in d. cap. non minus, & in similibus iuribus; sed benè laici subditi contribunt; & contributio ad fauorè Reipublicæ grauatur consistit ex æquo, & bono, illa siquidem est ad instar Matris, suorum ciuium, eique tenentur ciues succurrere; & ratione respectus, & charitatis æquiparatur Ecclesiæ, l. fin. C. de sa-*
- crof. Eccles. Bald. in d. cap. clerici de iudic. num. 2. in fine, Anchar. conf. 111 in num. 5. Onera enim ordinaria, & necessaria sustentationem ciuitatis, et ciuium respiciunt: rationem iustitiæ, et æquitatis prohibitionis alienationis bonorum in Ecclesiam intelligemus, quando non inducatur ad diminutionem libertatis Ecclesiæ, vt dicunt Bald. in d. c. clerici, Anchar. in dicto conf. 111. & Barbat. in d. conf. 1. tom. 3. & vid. conf. 14. tom. 1. passim, adeout concludat idem Anchar. in casu consimili, obligari Ecclesiam etiam pro impositionibus realibus futuris, sed pro rata tantum possessionum laicorum ad eam deuolutarum in d. conf. 303. num. 5. et consuluit idem Barbat. loco cit. num. 26. ex Ancharam. et Bald. posse ciuitatem præiudicare Ecclesiæ in quærendis, et valent præmissa contra clericos, etiam si clerici acquirerent mediante emptione, siue permutacione, aut per ultimam voluntatem, quod firmat Andr. Barbat. d. conf. 1. vbi refert conf. 206. Angel. in d. causa Florentina, et ex illius doctrina mouetur num. 16. bona nō obligata (vt ipse subdit) per quascumque, aut qualescumque manus ambulent, vel quocumque titulo decurrant, semper ambulant, et decurrunt cum*
- 170
171
171
172
173
174
175
- sua

- fua causa, l. si conuenerit, §. si fundus, ff. de pignorat. act. non. & l. si debitor, ff. de distract. pign. l. si prædium ff. de emet. d. l. fin. C. sine censu, vel reliquis &c. Angel. d. conf. 106. n. 2. vers. quicquid &c. et propterea
 176 concludit ex d. doctrina Angel. quod bona obligata pro præstatijs soluendis communi Florentiæ remanserunt obligata ad id postquam transierunt in hospitale ex l. incola in gloss. ff.
 177 ad municip. quam adducere Angelus scribit Bart. loco cit. n. 17. ubi testatur de tuta conscientia, et confirmat Luc. de Penn. in d. l. fin. quem sequitur Remig. de Gonny in tract. de charitatu. subsid. Quo vero ad distinctionem certæ, vel incertæ impositionis; Certa dicitur v. g. duodenaria
 178 pro tornatura quolibet anno etc. Angelus ibidem vers. nam ut collecta &c. Incerta autem est illa, quæ indeterminatè, et quod
 179 ubi ex statuto disponitur, ut v. gr. pro certa mensura terræ soluantur decem in perpetuum quolibet anno, quod esse tributum firmat Bald. in l. finali n. 8 C. sine censu, vel reliquis &c.
 180 Vnde concludendum est pro validitate collectarum, et onerum realium contra bona clericorum, ut refert Bonon. in sua sententia vini vectigalis sol. mihi 23
 182 ex num. 18. eaque maximè, quæ super eis fuerunt imposita antequam ad clericorum, et Ecclesiæ manus peruenirent, idem Bonon. fol. 132. ex num. 25. vers. 183 primo modo &c. dum habeant certitudinem, inuariationem, & perpetuitatem, ut supra præmissum est, & teneri clericos, & Ecclesiam ad ipsa onera, tributa, & impositiones ordinarias, liquet ex l. neminem, C. de sa- 184 cros. Eccles. ex d. c. si tributum 11. q. 1. ex c. generaliter 40. §. nouarum, vers. posthumo nihil &c. 16. qu. 1. & facit l. de ijs C. de Episc. et Cler. Abbas in d. c. non minus in num. 16 vers. sed ego distinguendo &c. de immun. Eccl. per c. dilecti de don. et per c. quanto de cens. quod firmat ibidem Abb. tam proueniendo 185 ex dispositione priuatorum, quam ex dispositione publica, 186 maximè in soluendo vectigali, quod est onus inere reale, l. Imperatores ff. de publican. & vectigal. maximè in oneribus ordinarijs 187 pro vijs, & pontibus &c. debitum ab ecclesiasticis exigendū; l. ad instructionem, & l. neminem C. de sacros. Eccles. d. l. nullus C. de curs. publ. lib. 12. & ubique DD. cum cæteris supra latè recensitis, & plenissimè scribit Andreas Barbat. in d. conf. passim, & diffu- se, & respondit optima rationatione ad cōtrarias opinio- nes, ac præcipuè ad Abb. & Bald. & potissimum vindicant sibi locum præmissa ubi agitur 188 de

- de communi bono, & vtilitate tam clericorum, quam laicorum, *Barbat. d. conf. 1. num. 56. ex Anchar. in d. cap. 1. de immu. Eccl. in 6. vers. sed ulterius circa hoc:*
- 189 Eoque fortius pro possessionibus antea obnoxiijs certo tributo, & collectæ, vt probatū est, & additur optimus *tex. in d. cap. generaliter §. iuxta Sanctionem 16. quæst. 1. ibi.* fundos, & mancipia vestra nullus nouis collationibus obligabit &c. *vbi gloss. in verbo collationibus &c.* exponit de extraordinarijs, vel super indictis nouis collationibus, ergo à contrario veteres collationes nō prohibentur, quia contrariorū contrarij sunt effectus,
- 191 *Arist. lib. 5. polit. c. 8. circa princ.* noua autem vectigalia prohibuit etiam Concil. Lugdun. sub Bonifac. VIII. Sum. Cōcil. fol. mihi 557. Eis autē, quæ firmauimus contra clericos non obstant iura, quæ communiter pro parte eorum allegantur, inter quæ viget *d. c. non minus extr. de imm. Eccl. desumptum ex Concil. Later.* quia *in d. c. non minus &c.* re-
- 193 darguit S. Concilium inuasam, & penē suppressam iurisdictionem Ecclesiæ à laicis, & onera extraordinaria excessiua citra iuris rationem ab eisdem imposita clericis, & ecclesijs, & angarias; vnde iure merito, hæc enim omnia prohibentur direc-
- 194 tæ, & simpliciter imponi laicis, tam de iure diuino, *ut in sac. pag. numer. cap. 3. et 8. et Esdra ex cap. 4. et 5.* quam de iure nature, *ut ex Iulio Casin suis Comentar. lib. 6.* quam etiam de iure canonico, *ut in d. c. non minus, et c. aduersus de immu. c. peruenit 86. distinct. c. quamquam de censib. in 6. & alijs iuribus supra relatis;* vnde improbat excessiuitatem S. Concilium Lateranense, vt legitur in *tex. ibi:* Isti autem onera sua fere vniuersa imponunt Ecclesijs &c. & ibi: Et tot angarijs &c. & ibi: De bonis Ecclesiarum, & clericorū, & pauperum Christi vsibus deputatis, volunt ferè cuncta compleri &c. & ibi: Iurisdictionem etiam, & auctoritatem Prælatorum, ita euacuant, vt nihil potestatis eis in suis videantur hominibus remansisse &c. iuncto ibi: Fieri de cætero talia prohibemus &c. videlicet talia excessiua onera,
- 198 supra diffamata; verbum enim talia est relatiuum, quod ideo restringitur ad supra disposita, vt ex doctrina *Rota coram Ludouic. decif. 433. nu. 9. & 10. cum concordantibus,* & confouet hoc expositio *Abb. in d. cap. non minus in num. 1. ibi:* Prima pars manet, et aggrauat horridam oppressionem Ecclesiæ &c. et ulterius ibi: sed isti omnia onera sua,
- 199 fere

fere imponunt Ecclesijs, et iurisdictionem ecclesiasticam sibi in totum usurpant &c.

- 200 Et propterea cum dispositio d. c. non minus, restringatur ad actus excessiuos, et irrationabiles, non potest amplecti cæteros casus ordinariorum onerum, vt de restringente se ad vnā actionem, quod non possit extendere iudicium in aliam cōsultuit *Signorol. conf. 350. num. 3. vers. sed est deductum &c.* et dici solet, quod vt cognoscatur intentio disponentis, videndum est quo nomine agatur; actus enim agentium non operantur
- 201 præter eorum intentionem, *vulgata l. non omnis ff. si cert. pet. l. in agris ff. de acquir. rer. dom. Alex. conf. 118. lib. 2. n. 13.* & resolutio
- 202 quantumuis generalis restringitur ad expressā: *O' drad. conf. 184 n. 9. vers. nititur etiam &c.* sicuti absolutio sententiæ generaliter disponens, restringitur solum
- 203 ad causas expressas. *Bald. conf. 41 r. lib. 5.* Alia ratio dicendi in d. cap. non minus fuit, iurisdictione ecclesiastica, vt indicaui ex textu, ex quo laici procedebant contra clericos, et Ecclesias in materia onerum, non
- 204 solum in petendo, sed etiam in iudicando, vt ibidem, et d. c. aduersus quod, pariter non obstat nostro negotio, quia non intendimus defendere iurisdic-

tionem laicorum in genere, contra clericos, sed ostendere, quod mens sacrorum Conciliorum, et Summorum Pontificum, in materia collectarum, et tributorum, non fuit eximendi clericos, et Ecclesias à legitimis, et honestis solutionibus onerum pro bonis immobilibus, quæ possident, vltra, quod recognoscunt hoc à legibus humanis; lex enim diuina dedit eis solum decimas, et primitias, vt discurret *Bald. in d. l. fin. num. 12. C. sine censu &c.* & propterea debent regulari ab humanis dispositionibus in casibus, de quibus supra ratiocinati sumus. Quæ quidem intentio iuris canonici benè desumitur ex d. c. non minus, et ex d. c. aduersus, quod pariter est desumptum ex Concilio Lateranensi, ibi enim causa mouens Patres fuit rigor in exigendo taleas, et collectas, et nimis grauari clericos per impositas collectas, et taleas excessiuè, et iniuste à laicis, vt in principio, et paulò inferius in verbo aggrauare, quod denotat excessiuitatem oneris, quia grauare est onerare, vt ex *Cap. in verbo Grauo.* Vnde verbū aggrauare auget impositionē, & *Lin. lib. 7. de bello pun. 2. scripsit*, inopia aggruari subditos &c.

Atque

- Atque idem animi motus *in verbo malignus*, additis alijs
- 213 Patrum S. Concilij in d. c. non verbis detestationibus, quæ satis consideranda sunt tamquam
 minus, et d. c. aduersus fuit in Summo Pontifice Alexan. IV. prolata à Papa, qui curam habet Ecclesiaram, d. cap. 1. circa
ut ex cap. 1. de imm. in 6. in illis 217
verbis: quibus in illis commissæ est
executio iustitiæ secularis molesti
sunt, nimirum Ecclesijs super pluri-
bus, & infestis &c. & ibi: totque
temerarijs ausibus &c. quia vide-
licet inuadebant Scabini, seu
- 214 Consules iurisdictionem eccle-
 siasticam, et opprimebant cler-
 ricos excessiuus, et exorbitan-
 ribus taleis, et collectis, unde
 improbat Summus Pontifex
 eorum temeritatem, et iniusti-
 tiam, ut præcipue in eodem cap. 1.
in fine princ. ibi: Ac detestabilis
malignorum audacia, & insolentium
nefaria temeritas propulsetur &c.
 quinimo denotant prædicta
 verba prolata à Papa excessi-
 uitatem non modo, sed & atro-
 citatem actuum propter ver-
 bum *infestis* ex Græcis verbis
- 215 *αγριός κταρός* plusquam inimi-
 cum significantibus, et notauit
 Nonius latrocinium esse infe-
 stationem, & Cic. lib. 3. de Repub.
- 216 Maris latronem vocauit infe-
 stum, et propter verbum dete-
 stabilis, quod denotat maledi-
 ctionem, et abominationem,
 ut ex Cic. in offic. nulla tam detesta-
 bilis pestis &c. et verbum *maligno-*
rum &c. quod denotat qualita-
 tem sceleris, ut aduertit Calepin.
- in verbo malignus, additis alijs*
verbis detestationibus, quæ sa-
tis consideranda sunt tamquam
prolata à Papa, qui curam ha-
bet Ecclesiaram, d. cap. 1. circa
fin. princ. c. 1. in extrauag. de Imm.
ultra quod loquitur ibidem.
 Summus Pontifex in casu no-
 uarum collectarum imposita-
 rum super bonis clericorum,
 post illorum acquisitionem, ut
 d. c. 1. in §. volentes, ibi, *possessio-*
nibus ab eisdem Ecclesijs, vel perso-
nis ecclesiasticis legitime hactenus
acquisitis &c. & dictio hactenus
 denotat præteritum, usque ad
 diem actus, l. 1. in princip. ff. de
 oper. nou. nunc. Grat. cum pluri-
 bus quos allegat in dicton. 72,
 quo sensu narrat Summus Pō-
 tifex inducta grauamina in. eod.
 cap. 1. in §. sanè intelleximus, ibi,
prætextu bonorū quæ acquisierunt
&c. ut in simili recenset Gra-
tianus Constitutionem Leonis
Imperatoris in c. generaliter 16.
quæst. 1. in §. nouarum, & inferius
ibi, nihil extraordinarium ab hinc
super inditum ne flagitetur &c.
 Excessum gabellarum exagerat
 etiam Bonifacius Octauus in
 c. clericis eod. tit. in 6. ut aduertitur
 ibi in summario, quod scilicet
 Summus Pontifex improbat
 excessum laicorum in imposi-
 tione collectarum, & talliarū
 contra clericos, ut in princ. d. c.
 clericis, ibi, *clericis laicos infestos*
&c.

- 222 *Et* cuius verbi significationem exposui denotare auctoritatem supra in *vers. quinimo*, quod augetur dum sequitur post dicta verba, dictio, oppido, quæ a gloss. interpretatur valde iunctio inde inferius ibi, ad illicita frena relaxant, nec prudenter attendunt, quam sit eis in clericos, ecclesiasticasque personas, & bona interdicta potestas &c. quorum verborum sensus est (iunctis prioribus verbis) vt non imponantur collectæ irrationabiles, & nouæ, vt diximus, & quod pro collectarum exactiōe contra clericos, et ecclesias non adeatur potestas laicalis, sed ecclesiastica, vt passim desumitur ex toto eod. c. clericis; vnde hoc pariter non obstat quinimo correctæ fuit constitutio huius c. clericis à Summis Pontificibus
 223 successoribus, confirmantibus totam rem impositionis, ac exactiōis collectarum in dispositis in Cōcilio Lateranensi, scilicet d. c. non minus, sed generaliter in d. c. aduersus, vt ex constit. Clement. V. in Concilio Vien
 224 nen. anno 1311. relat. in Clement. vnic. eod. tit. de immuni. et ex constit. Benedicti XI. relata in extrauag. 1. eod. tit. Clemens siquidem reuocauit in totum in d. Clem. vn.
 225 & Bonedictus reformauit, vt in d. extrauag. cap. 1. de immunit. quod concinnè recenset gloss. in
 d. c. clericis; Lateranensium igitur Conciliorum constitutionibus fuit à nobis data responsio in *vers. nec obstant iura &c.* et eadem responsio accommodatur cuiuscumque iuri pro clericis expresso, et ponderato. 228
 Soluet igitur tributum clericus, seu collectas in casu rerum descriptarum in catasto, et æstimo antequam venirent ad manus ipsius.
 229 Bona prædicta exactiōi collectarum, obnoxia esse conueniunt omnes communiter, vt probaui, et sequitur Bald. in d. l. fin. C. sine cens. vel reliquis &c. num. 11. et 12. et reddit ibi rationem, quam indicaui supra in
 230 respons. ad c. aduersus extra de immunit. surd. d. conf. 26. 2. e: Barbat. d. conf. 1. lib. 3. passim per totum, vbi plura ponderat, et explanat, ac plurimos citat. Idco ponemus hanc veram, et amplectendam conclusionem, clericos non esse collectandos à laicis pro tributis, et impositionibus super bonis eorum inconsulto Summo Pontifice. Quo verò
 231 ad exactiōem onerum realiū ipsis competentium, vel onerum ordinariorum ab Ecclesia permissorum conueniendus esset, sed corā eorum Ordinario, & distinctionem esse faciendam inter onera tributi, & onera collectæ descriptæ super certis bonis,

bonis in cataſto, & æſtimo Cōmunis; & ſciant generaliter clerici honeſtè eos viuere, debere, & tantum poſſidere, & habere vt modeſtè viuant, *c. de his, et c. ſi monachus* 16. qu. 1. Klok *de contribution. cap. 10. n. 48.*

Quoad immunitatem clericorum in genere collectarum ordinariorum, vel extraordinariorum perſonalium, vel realium, diximus, nunc verò ſeſtere eo fortius poſſumus ad 232
taxas pro inſtructione, & reſtauratione viarum, ſcilicet teneri clericos, et Eccleſiam etiā ad ſolutionem taxarum pro inſtruendis, & reſtaurandis viis, & pontibus, *vulgata l. ad inſtructionem, C. de Sacroſ. Eccl. cum eis, quæ latius ſupra deduximus;* 233
ſed & ad ſolutionem gabellæ ſi imponeretur ſoluenda ad Portam Ciuitatis pro inſtructione, ſeu reſtauratione viæ publicæ ſentit Bald. in d. l. ad inſtructionem in num. 2. *C. de Sacroſ. Eccleſ. iacob. Buſt. in ead. l. ad inſtructionem, quem citat, & in cap. 1. num. 15. de pace Conſtan. Aſſiſt. de feud. in tit. quæ ſint regalia* 234
&c. vbi et gabellas impoſitas pro reſeſtione murorum Ciuitatis Bald. in d. l. ad inſtructionem, 235
aut pro reſeſtione pontium, & viarum, vt ex d. l. ad inſtructionem, et ex c. quamquam de cenſib. in 6. tenet Specul. in tit. de cenſib. S.

nunc dicendum verſitem pone quædam vicinia &c. *Aſſiſt. loc. cit. & tenentur etiam ad mundādam viam propter fetorem, Barbat. in rubr. tit. de rebus eccleſiæ non alienan. c. 21. verſ. 23. vide Bald. in l. 1. C. de contrab. empt. Barbat. in l. nullus C. de curſ. publ.* Quo verò ad 237
forum quamuis iure communi cogi nequeant clerici, & Eccleſiæ per ſæculares Iudices, *c. 1. de immun. eccleſ. Aſſiſt. in diſto tit. quæ ſint regalia.* Nihilominus 238
in Vrbe, & Statu Eccleſiaſtico clerici tam ſæculares, quam regulares ſubditi ſunt Magiſtratui ædiliū curulium, & Eminentiſſimo Cardinali Camerario in ordine ad eundem Magiſtratū, quod plenè ſtatutum legitur in Conſtitutionibus tot Summorum Pontificū, vt latiſſimè *Bard. de facult. Magiſt. viar. et iur. protomis.* præcipuè in motu proprio ab eodem, per extenſum deſcripto Pauli III. qui ibidem priuatiam declarat iuriſdictionem prædictā Magiſtratus ædilis, ibi, *ipſi ſoli* 239
&c. & ibidem præſatus Summus Pontifex expreſſè voluit 240
inducere priuatiam iuriſdictionem; dictio enim ſolus excludit omnes alios, *Grat. diſt. 254. ideoque priuat, vt de diſtione ſolum id. Grat. diſt. 255. n. 2. per c. cum Eccleſia extr. de cauſ. poſſ. et propriet. & idem Sum-*

- Summus Pontifex Paulus Tertius in eodem Chirographo recenset, & confirmat alios motus proprios similes Martini V. Eugenii IV. Sixti IV. Alex. VI. Iulii II. & Leonis X. ac aliorum, & quotidie practica-
 241 tur in Vrbe. Nec valent extra eam ordinarii ecclesiastici impedire, quia ita mandat Summus Pontifex supremus Princeps, & debet Ciuitates, & loca subdita ab Ecclesia Romana normam, & regulam sumere, eamq; sequi, & amplecti iuxta illud, Regis ad exemplum totus componitur Orbis, & maxime respectu iurisdictionis Magistratus ædilium, qui completur, ut alias præmisimus Sacram Congregationem Emin. Cardinalium super vijs &c. Emin. Camerarium, Illustrissimum Præsidem, & Illustrissimos DD. Magistros Viarum.
 242 Qui quidem Magistratus ædilium necessarius est in Republica, ut desumitur ex Bulla pluries sup. allegata Martini V. & supponunt idem omnes Summi Pontifices, vsque in præsentem diem in eorum constitutionibus, & motu proprijs passim pro tempore factis in hac materia respectu viarum, ædificiorum, & ornatus Urbis Romæ, cuius quidem Magistratus iurdictio erat antiqui-
 243 tus vsque ad centesimum lapidem, *l. i. ff. de offic. Pras. Urb.* quid quid hodie dicatur restricta ad quadragesimum lapidem illa specialis DD. Magistrorum viarum, ut recenset D. Cardinalis Tuscus in litera R. conclus. 366. & ultra districtum, ubiq; per Statum Ecclesiæ extenditur, ut præmisimus, & infra aduertemus: Debent denique cuncti normam, & ordinem sequi Ecclesiæ Romanæ, quæ est omnium aliarum Ecclesiarum Mater, & Magistra, *c. fin. de foro comp.* estque superior, & omnes Ecclesiarum Episcopi eam tamquam Matrem & Caput venerantur, & ad eius recurrunt præsidium, *ut ex c. omnes Episcopi cum duobus cc. sequentibus, et passim 2. qu. 6.* & curam aliarum habet à qua omnia iura exeunt, & ad eam redeunt, ut discurret *id. Tusc. d. lit. R. conclus. 363.* & conferunt deducta per *Oldrad. conf. 172. in princip. num. 4. et conf. 244. num. 8. vers. item obiectus &c. et vers. non obstat si dicatur etc.* & errare non potest, ut latè *Feder. de Sen. cons. 131. casus talis etc. in princ.* Extenditur igitur, ut præmiseram, Iurdictio Magistratus totius, ubique per totam dictionem ecclesiasticam, ut de Emin. Camerario supra satis, ex constit. Sixti IV. recensui, & de S. Congregatione Emin.

Emin.DD. Cardinalium super vijs, pontibus &c. liquet ex alias allegata Constitutione 73. congreg. 13. fa. me. Sixti V. sicut & Illustriss. D. Præsidis viarum ex Bulla fa. me. Leon. X. la 24. Bullar. nou. tom. 1. qui representat totam Cameram. Nunc autem, antequam de alijs personis immunibus loquar respectu viarum, non incoègruè interponere celsui quædam responsa cum resolutione in causa, quæ in materia Taxarum pro vijs, & immunitatis ventilata fuit; resoluta tamen in prima instantia ad exclusionem immunitatis, earumque tenor est, vt infra sequitur.

CIVITATES Aſculi, et Montis Alti, eiusque Præsidentis, adstringi non debent ad solutionem taxæ extra Portam Piam, quia in eis deficit vtrumque requisitum; nam neque sunt de Territorio Urbis, vt est notissimum, neque commodum percipiunt ex via extra Portam Piam, cum earum Ciues, vt mihi supponitur, ingrediantur in Urbem, vel per Portam Flaminiam, vel per Portam Sancti Ioannis.

Hæc procedunt de Iure, & fortius in casu nostro corroborantur consuetudine non soluendi d. Taxam continuatam per plura sæcula, vt constat ex

perquisitione taxarum facta, per Notarium, citato Procuratore Fiscali, per quā probatur negatiua solutionis, Mandell. cons. 789. num. 2. Cyriac. contr. 512. num. 1. Capic. Latr. consult. 68. nu. 8. et 10. et seqq.

Neque obstat solutio facta de annis 1624. 1648. & 1649. quia cum tunc immineret proximus annus Iubilæi, solutio illa habuit causam, et rationem particularem, quæ non viget in præsentī taxa; Consuetudo enim tantum habet potentia, quantum actus, *Surd. decis. 131. num. 8. Seraphin. dec. 1040. num. 2. Altograd cons. 61. num. 12. lib. 2.* et probari debet in eadem specie, ac concurrentibus eisdem qualitatibus, *Cyriac. controu. 201. num. 169. cont. 209. num. 74. contr. 251. num. 46. Rota dec. 45. num. 34. par. 8. rec.* Proindeque non extenditur de casu ad casum, *Surdus d. decis. 131. num. 9. Cyriac. d. contr. 251. num. 46. Rota dec. 124. num. 18. dec. 722. num. 28. part. 4. tom. 3. et dec. 421. num. 9. par. 9. rec.*

Alioquin si solutio illa consideraretur vti generaliter facta, et non in casu particulari proximi Anni Iubilæi vti difformis à tot alijs taxis, non deberet attendi, nec induceret consuetudinem, *Rota dec. 97. nu. 13. par. 8. rec. Ludonif. decis. 162. num. 9. et ibi Aaden. num. 15.* Et recur-

260

261

262

263

264

265

256

recurrendum esset ad ius commune, quo inspecto, hæc pars non tenetur ad solutionem ex præallegatis.

- 267 Hinc patet nos non versati in terminis exemptionis, sed
 268 in terminis non compræhensionis; exemptio enim præsupponit antecedentem subiectionem, *Oldrad. conx. 172. n. 13. Pen. dec. 1074. num. 5. Rota decif. 207. num. 3. par. 2. diuers. Gratian. discept. 918. num. 9. et 32.* Nos
 269 autem dicimus, quod hæc pars semper fuit libera, & nunquā subiecta solutioni, quod valde differt ab exemptione, *Surd. conf. 234. num. 39.*

Quare &c.

Angel. Ridolphin. Adu.

- COMMUNITATES nostræ principales tamquam constitutæ extra districtum Urbis nō adest memoria, quod conlueuerint concurrere ad taxas expensarum factarum pro reparatione viarum intra districtum, nisi in occasione Sanctissimi Iubilæi Anni Sancti. Ideo in hodierna
 270 taxa videtur grauata, & ab ea exgrauandæ, & in eam libertate non soluendi similes taxas
 271 manutenendæ, etiā contra officiales habentes pro se assistentiam Iuris, ut punctualiter *Posth. de manut. obseruat. 45. sub n. 22. verb. Ideoq. assistentia Iuris non suffragatur, Rota post eum dec. 646.*

n. 56. vers. quando enim &c. & dec. 416. alias 2. sub n. 3. vers. hæc vero si nullus &c. C. de præscript. in nou.

Quæ doctrina de plano procedit; semper enim est manutenibilis possessio libertatis, non soluendi, signanter quādo est alicuius temporis considerabilis, & plusquam decennialis etiam si resistat ei ius commune, *Rota dec. 595. num. 4. p. 1. diuers. & dec. 32. n. 8. vers. ideo etiam si possessio sit contra ius est manutenibilis &c. post tractatum Posth. de manut.*

In proposito verō fundatam habemus nostram intèrionem in immemorabili consuetudine non concurrendi ad similes taxas, ex qua immemorabili libertas non soluendi optimè resultat, & illius vigore potest allegari melior titulus de mundo talis, qualis de iure requiritur *Vasquez in tract. quest. Illustr. cap. 81. n. 13. & cap. 84. num. 10. 11. & 14. vbi dicit tali casu esse, præsumptionem iuris, & de iure, quod præcefferit legitimus titulus, Surd. conf. 262. num. 23. & 24. vbi quod immemorabilis sufficit ad acquirendam libertatem non solum ab oneribus; sed etiam a subiectione, & homagio.*

Imo sat esset ad hunc effectū lapsus quadraginta annorum, *277* *tex. est expressus in l. fin. C. de fund.*

278 *fund. patrim. lib. 10. Bart. consil. 19. Decian. cons. 44. num. 10. vol. 2. Ro-*
incipit Commune Spolet. vol. 1. n. 7. lan. cons. 59. num. 17. vol. 1. Gonzal.
vbi quod non potest imponi onus ei, qui per quadraginta
aunos nihil soluit, Bald. cons. 257. super regul. Cancell. regul. 8. gloss.
33. num. 2.
 282 *Minusque attento, quod in*
alia penultima taxa anni 1663.
Communitas Reatis fuerit ta-
xata, & soluerit.

279 *Nostra autem immemora-*
bilis fundatur in Protocollis
taxarum, & libris Archiuij
Tribunalis, in quibus factis di-
ligentis non reperiuntur istæ
Communitates vnquam de-
scriptæ, nec taxatæ ab imme-
morabili in taxis viarum reap-
tatarum extra occasionem An-
ni Sancti, vt Notarius fidem
facit, quæ omisso descriptio-
nis concludentissime probat li-
bertatem immemorabilem nō
soluendi, vt docet Bart. in l. 1. C.
de exact. trib. lib. 10. Crauet. consil.
111. num. 13. Surd. d. cons. 234. n. 8.
Mascard. de prob. conclus. 834. num.
36. & concl. 975. num. 40. Genua
de scriptura priuat. lib. 4. tit. de lib.
ration. gabel. num. 4. Cyriac. controu.
512. num. 1.

280 *Non attentis priuilegijs, &*
facultatibus amplissimis Tri-
bunalis in contrariū allegādis,
non .n. derogant immemora-
bili specialiter, & expressè, vt
 281 *requiritur, & sine qua deroga-*
tione non tollitur immemora-
bilis, iuxta gloss. communiter
receptam in cap. 1. de rescript. in
6. Gabr. concl. 1. num. 27. de rescrip.

Tum quia taxatio fuit facta
in scut. 700. & deinde auditis
iuribus Cōmunitatis fuit mo-
derata ad sc. 500. pro hac vice
tantum, & sine præiudicio quo-
 283 *rumcumque iurium Commu-*
nitatis, vt in actis, quæ clausu-
la præseruauit omnia iura Cō-
munitatis; Adeout potius cor-
ruat actus, quam iura agentis,
Mart. de claus. par. 1. claus. 158.
num. 2. Put. dec. 6. num. 1. & 2. lib. 3.
in correct. Buratt. dec. 44. num. 1.

Tum quia solutio fuit facta
 284 *cum debitis protestationibus,*
& metu mandati, ac executio-
nis, quæ propterea in nihilo
præiudicauit, l. is, qui plus, ff. de
condit. indeb. l. qui sine causa ff. de
condit. sine caus. Gratian. discep. 501.
num. 2. vers. adeout, & Duran. dec.
373. num. 17. & 18. vbi plures.

Tum quia ista dedit causam
 285 *præsenti liti; Ideoque non est*
habenda in aliqua considera-
tione Greg. dec. 417. num. 4. Rota
dec. 200. num. 22. post tract. de ma-
nutent.

Tum demum, quia dum,
 286 *hic actus sonat in pati, non in-*
duxit

duxit approbationem in Communitate, *Gabr. de appell. concl. 2. num. 23. lib. 2. Scacc. de appell. q. 17 limit. 2. num. 6.*

Ac propterea attento maxime rescripto Sanctissimi pro iustitia, est locus deletioni è taxa istarum Communitatum, de iustitia, ex supra allegatis, prout speratur, & supplicatur.

Quare &c.

Hannibal Simonettus Adu.

Responsum autem fuit pro aliis Taxatis ad exclusionem immunitatis Communitatum Afuli, Nursiæ, & Reatis, videlicet.

287 AD instructionem, & restorationem viæ publicæ omnes indistinctè tenentur, *l. absit, §. 1. de privileg. Dom. August. lib. 11.*

288 eiusque impositiones, & collectæ ab omnibus subeundæ sūt, iuxta doctrinam *Guidop. qu. 7. Nat. conf. 215. num. 1. Bald. in l. ad instructionem in princ. C. de sacros. Eccles. vt de censibus habetur in l. omne, C. de censib. lib. 11.* Viarum siquidem manutentio opus piū est, & publicum, *Alberic. in d. l. ad instructionem in princ. Bonadill. politica para Corregidores lib. 2.*

290 cap. 18. *fallen. 27. ex num. 304.* Et fieri debet expensis possessorum in prouincia, in qua, via, & ageres restaurantur, per taxam pro quātitate patrimoniorum, *vulgata l. per Bisbiniam, C. de im-*

mun. nemin. conced. lib. 10. Neque Clerici, neque Ecclesiæ immunes sunt à refectione viarum, §. 291 *ad hac sancimus in auth. de ecclesiastic. tit. vulgata, l. ad instructionem, & ibi DD. C. de sacros. Eccles. DD. in c. non minus de Immun. Eccl. Bonadill. d. fallen. 27 ex d. nu. 304.* Eo igitur magis tenentur laici, qui ea via vtuntur, *vt ex l. 3. §. hoc autē 292 vers. ius autem, ff. de itiner. actuque priu. iuncta l. 1. ff. de via pub.* Quales sunt Communitates aduersariæ, concurrente potissime regula, qui sentit commodum &c. ex vulgata regula iuris, & est observatio *Surdi conf. 690. nu. 6. & ratione vsus, & commodi discurrit pro concursu ad solutionem taxæ, Rim. Sen. 293 d. conf. 31. ex n. 36. & seq.* Etiam si distent Communitates vltra districtum ab Vrbe, quia taxa, de qua agitur magna est, excedens scuta 8000. vt constat in Actis, in quo casu taxantur etiam extra districtuales, vt 294 in taxa longe minori, videlicet 400. florenorum, dixit esse magnam, *Rim. Sen. d. confil. 31. num. 44.*

Vnde nulla lege, aut ratione possunt immunitatem præten- 295 dere à taxis viarum; accedente maxime quod ista præten- 296 sa ex aduerso immunitas vergit in cōsiderabile præiudiciū aliarum Communitatum eiusdem viæ

vires, quæ proculdubio grauiori taxa onerarentur contra regulam seruandæ æquitatis, ad
erit autem lex dist. 4. quod apprimè fauet casui nostro.

Deniq; non possunt præten-
 297 dere immunitatem obtinuisse ab officialibus; inhibetur enim hoc generaliter in l. 1. C. de immunit. nem. conced. lib. 10. iuncta l. 1. C. de operib. pub.

Neque ostendunt immunitatem obtentam à Principe; quinimmo iste iubet refectione viarum, & inhibet immunitatem, in l. 2. C. eod. tit. de immunit. nem. conced. & iubet solui taxam pro viis, & pontibus à Ciuibus
 299 tamquam de re necessaria, Iustm. in §. si qui autem, vers. sed etiam in Auth. de mandat. princip. & ibi declarat gloss. in verb. ciuilibus.

301 Eoque magis in casu nostro, quia vltimus status est, quod anno 1648. & 1649. fuerunt taxatæ, & taxam soluerunt Communitates Aduersariæ, et Communitas Nursiæ, quod fatentur, ex quo actu tollitur etiam excitata præscriptio, quæ nihilominus contra
 302 nostra iura publica nullas haberet vires, l. præscriptio C. de operib. pub. cum similibus; amplius, prætensa præscriptio Aduersariorum fundatur in iure negativo, quod scilicet non fuerint

taxatæ Communitates, sed hæc talis præscriptio non potest incipere nisi à die contradictio-
 nis, *Rimin. Sen. d. conf. 31. lib. 1. ex* 304
num. 50. vers. ad secundum, per l. hæc autem, & ibi DD. ff. de seruic. urb. præd. vnde cum nihil obtinuerint in contradictorio iudicio, nihil valet non vsus taxandi, vt desumitur ex deductis ab
Alex. conf. 136. alias 135. lib. 2. ex 305
num. 19. et rationem adducit, quia per non usum non tollitur lex, et ius collectandi ex declaratis à Cyn. in l. 2. C. quæ sit long. consuet. v. expediti, Bart. in probemio, ff. §. & antea, cum alijs per Alex. loco cit. quinimmo contrarium probant actus Aduersariorum in solutionibus factis, vt probauimus, et quia 306
fundamur pro parte Tribunalis in affirmatiua, sufficit vnicus actus, Rim. d. conf. 31. ex n. 5. cōcurrente pro Tribunali viarum, iuris assistentia ex deductis, quemadmodum vnicus actus solutionis sufficeret, vt Aduersarij amitteret priuilegium immunitatis si quod prætendere 308
valuissent, Festasius de collect. in fin. p. 5. num. 32. quem refert
Surd. conf. 262. num. 17. v. dicit vnicam &c. Sed et ex eodem actu 309
resultat præsumptio, quod Communitates Aduersariæ vtantur ea via, et ex ea commodum, et vtilitatem habeant alias non
 fuisset.

fuiſſent taxatæ , quapropter tenentur ad taxam,iuxta ſenſum l.1. ff. de via pub. *Rimin. Sen. d. conf. 31. à num.36. & ſeqq.* etiam argumento ducto à l. adiles, ff.eod.tit.iuncta l.3. §. hoc autem, v. ius autem, ff. de itin. actuque priu. Spec.in tit.de cenſ. §. nunc dicendū, verſ.ratioque per l.2. §.vicinales,ff. ne quid in loc.pub.

310 Ultra quod ſi quam exemptionem præſendere poſſent, illa remanſit ſublata à ſa. me. Alex.VII.per eius,d. Conſtitutionem *In ſublimi &c.* 22. Auguſti 1636. confirmatoriā aliarum à Prædeceſſoribus emanatarum , nec docetur ex aduerſo de aliquo prætenſo titulo oneroſo ,

311 De validitate taxæ conſtat ex reſolutione Actorum,iuxta ea, quæ de ſententia firmantur à *Rota coram Caputaquen dec. 260. par.3.cum concordantib.& Taxa* in ſubſtantia nihil aliud eſt, quam noſtri Magiſtratus ſententia, vt ex Spec.de ſenſ.ex nu.2.

312 & quidem manu Regia lata, qua damnat, aut abſoluit iuxta ſibi datam à Domino prudentiam ex facultate ei tributa à ſa. me. Martino V.per ſuam Conſtit.9. Bullar. nou. tom.1. fol. 249. & ex auctoritate,et manu Regia ex Chirograph.iupra recensitis cap.4. et de ſententia

313 314 diſcurrit Card.Tuſc.lit.S.concluſ.

106. quæ fertur inter Fiſcum, Actorem , et Reos taxatos, vt ex cap. forus de verb ſignif. ipſaq; 315 demum materia viarum validat taxam ex ſupra deductis.

Quare &c.

Alexander Brugiottus Adu.

Exinde proceſſit ſententia, contra prætenſam immunitatem anno 1663. ab Illuſtriſſ. Præſide, et D. Aſſeſſore viarū, et motiua ſententiæ dedit D. Hercules de ludicibus Auditor Illuſtriſſ. D.mei Sacchetti tunc Præſidis, quorum tenor fuit vt ſequitur, videlicet .

316 DVBITATVM fuit de duobus in cauſa Taxæ reſectionis viæ Conſularis extra portam Piā ; Primum de poteſtate Congregationis taxandi Communitates longinquas extra Diſtriſſū, & ſecundum, an eædem Communitates ſitæ in diuerſa Pro- 317 uincia, nec ſentientes commo- dum, de iure teneantur conferre in d.viæ reſectionem.Pro fundamento horum duorum extremorum ſituationis in loco, & vtilitatis, allegabantur Petr.Vbald.de collec. num.37. inter tract. tom.12. fol. 98. Gilian. ad Stat.Peruſ.in verb.via num.6.Rim. Sen.conf.31.num.47.lib.1. Sola ad Conſtit.Sabaud.tit.de repar. & manut.viarum gloſſ.1.num.12.

Quibus addebamus text. in l. forma §. 40. ſi vero, ibi, in ca

Q Ciui-

Ciuitate profiteri debet, in qua ager est, ff. de cens. l. omne 4. ibi, omne Territorium censeatur, C. de cens. lib. 11. Auth. de Eccles. tit. col. 9 §. ad huc, ibi, dum sub illa possident Ciuitate, sub qua tale fit opus, & facit quod nemo debet duplici onere grauari, Aymon. conf. 101. num. 23. Franc. dec. 89. num. 5. per text. in l. nauis onusta, §. cum autem, ff. ad l. Rhod. de iac. dec. 682. num. 3. in fin. par. 1. rec. Cyriac. qui loquitur etiam quod

318
319
101
319
320

Communitas sit sub eadem ditione, eodemque Principatu, controu. 154. num. 5.

Inspecto præsertim commo-
modo, vel utilitate, quam
Communitates negant ex tali
refectione viarum percipere,
c. qui sentit de reg. iur. l. secundum
naturam. ubi Dec. in princ. ff. eod.
& in puncto viarum ponderat
text. in l. Prator, §. viarum vers. re.
fessio, ibi, Ideo de communi fit,
quia vsum, vtilitatemq; com-
munem habet, ff. ne quid in loco,
vel itin. pub.

Pronunciauimus tamen Cō-
munitates teneri conferre, quia
potestas, & iurisdictio Congre-
gationis est clara, vel inspicia-
mus, quod taxæ fiunt de ordi-
ne Congregationis Eminentiss.
Cardinalium, quibus concessa
fuit facultas, & omnimoda po-
testas in vniuersa ecclesiastica
ditione temporali Sixt. V. const.

74. nou. bull. tom. 2. fol. 465. vel
etiam in sola Congregatione
Illustriss. & Reuerendiss. Præsi-
dis, qui habet iurisditionem
super stratis tam Vrbe, quam
cæterarum Ciuitatum, & lo-
corum ditionis ecclesiasticæ ex
const. Leonis X. la. 24. §. 6. d. bull.
tom. 1. fol. 435. de potestate verò
Papæ eam concedentis nefas
est dubitari, cum omnis iurisdic-
tio in Vrbe, & tota ditione
ecclesiastica spectet ad Princi-
pem, l. 1. §. cum lege, C. vet. iur.
enuel. Alex. conf. 16. num. 13. lib. 5.
Rol. d. Vall. conf. 1. num. 134. lib. 2.
Abb. conf. 82. sub num. 2. vers. hic
non obstan. lib. 1. Bar. in extranag.
ad reprimen. verb. totius orbis sub
num. 9. & 10. & ab eo profluit,
& refluit tamquam flumina à
mari, & ad mare, Abb. conf. 6.
num. 2. lib. 2. Capic dec. 9. num. 14.
Rosental. de feud. cap. 5. conf. 5. & 8.
num. 3.

Et quia viarum Consulariū,
sicut communis est vñsus ita
dicitur commune commodū,
& vtilitas. Vnde commune
debet esse onus, & concursus
Communitatum subditarum,
vt clarè deciditur in d. §. viarum,
cuius dispositio ex intrinseca
ratione retorquetur, & con-
gruit text. in l. per Birbiniam, ibi,
cæterasque Prouincias, C. de immu-
nit. nem. conced. lib. 10. quem text.
perbellè ponderat Riminal. dicto
conf.

326 *conf. 31. nu. 39. ad 43. vbi demon-*
strat ad expensas concurrere
omnes, qui sunt de Prouincia,
scilicet sub eodem Imperio, nō
attento an sint in Territorio.
 327 *Quinimo & in nostro proposi-*
to distinguit, quod aut impen-
sa refectiois viarum, vel pon-
tis, quæ duo in iure parifican-
tur, vt optimè probatur per tex.
in l. ad instructionem, C. Sac. Ecles.
Cepol. de ser. urb. prad. cap. 70. de
popul. num. 5. & idem Rimin. d. conf.
 328 *31. num. 27. & 40. est parua, &*
tunc conferunt solū illi de
Territorio, aut impensa est ma-
gna, vt in casu nostro, quia
ascendit ad scut. 8. mil. & isto
casu pro excessu alij etiam re-
motiores de Prouincia confe-
runt, vbi allegat Butr. in suo con-
silio decissuo 13. & Guilel. in l. ne-
minem, C. sac. san. Eccles.

Non obstant ergo superius
 allegata pro negatiua, quia
 corruūt cessante supposito ter-
 ritorij, & non vsus, cum vtrum-
 que probemus iuribus, & au-
 ctoritatibus adesse.

Nec faceffit Cyriac. quia &
 ipse non impugnat distinctio-
 nem Butrij relatam à Riminal.
 329 respectu magnæ impensæ, quin
 imò admittit data paupertate
 vicinorum, rursus nec ponde-
 rat autoritates, & iura addu-
 cta per Riminal. Vnde ei defe-
 rendum non est, vt testatur

idem Cyriac. *contr. 50. num. 3. & 4.*

Consuetudo negatiua non
 releuat; quia non habet requi- 330
 sita contradictionis, nec super
 ea fuit obtentum in contradi-
 ctorio iudicio, *Alex. conf. 136.*
nu. 19. 20. lib. 2. Riminal. d. conf. 31.
num. 49. & quia sumus in facult-
tatiuis, Tusc. in verb. consuetudo
conclus. 801. n. 20. & seq. ponit 331
exempla vsq; ad fin. & quia ve-
nit casus, quod pluries istæ Cō- 332
munitates fuerunt taxatæ, &
conculerunt, & sic per actus ta-
xationis excluditur consuetu-
do, Buratt. dec. 23. num. 7. & facit
Lancell. Gall. conf. 25. num. 28. 30.
Cyriac. contr. 156 num. 12. 13. 14.

Nec tandem obstat, quod 333
 taxatio fuit in casu particulari,
 vnde non tollit contrariam
 consuetudinem, quia hodie
 non queritur de inducendo iure
 ex consuetudine, sed de ex-
 clusione illius per actus con-
 trarios taxationis, & solutionis, 334
 qui per se attenduntur, & præ-
 ualent, nec aliter attenditur
 casus, vel non vsus, *Riminal. in*
sape citato conf. 31. num. 60.

Et ideò &c.

Nunc resumentes discursū
 nostrū circa immunitatis cessa-
 tionem à Taxis in materia
 viarum, sunt etiam qui perso-
 nalem immunitatem præten- 335
 dunt, vt ex priuilegio propter
 duodecim filios, sed reijciunt

tur per *l. rescripto*, §. *quadam*, ff. de munerib. & bonorib. & disponitur expresse in *l. sunt munera*, & explicat ibi gloss. ff. de vacation. & excus. mun. & in *l. neque tempore*, C. de muner. patrim. lib. 10. & plures sententiæ formali iudicio huiusce dispositionibus coherentibus emanatæ sunt; cæterum viarum instructio, & restauratio non est munus personæ, sed locorum, *l. honor*, §. *via* ff. de muner. & bonor. sicut munus hospitum recipiendi, *l. 3. §. munus eod. tit.* & die 14. Martii anno 1644. in Congregatione coram Illustriss. D. Præsidente resolutum vulgatur non obstat privilegia 12. filiorum ad se eximendum à solutione taxæ viarum &c. & inde confirmatum in alia Cōgreg. simili 29. Martii 1645. factō prius verbo cum Sanctissimo.

Liquet igitur nullum exemptum esse à solutione taxarum pro instruendis, sternendis, & restaurandis viis, & pontibus, *d. l. ad instructionem*, C. de Sacros. Eccles. & *d. l. penult. C. de privilegiis. Domus Aug. lib. 11.* & ibi gloss. & in *l. 2. C. de immunit. nemin. conced. lib. 10. cum concordat.* adeo ut nec ipse Princeps gaudere voluerit immunitate indistincte dum passus est taxari Domum Augustam, ut ex *d. l. penult. & d. l. ad instructionem*, præterquam in

genere immunitatis realis ratione scilicet bonorum, super quo voluit etiam reddere rationem in *d. l. fin. C. de privilegiis. Domus Aug.* quæ sanè æqua est, & fouenda, ut considerauimus supra hoc eod. cap.

Hinc inferendum est, quod illi, qui per gratiam, aut aliquam conuentionem rationabilem, & correspectiuam eximuntur à Principe à solutione taxarum, gaudent omni genere immunitatis in hac materia, Et præcipue si fuerit expressum in diplomate, seu in contractu respectiuè, & ratio est, quia personalis immunitas trahit secum alias species, iuxta distinctionem, de qua supra in §. *quo verò ad localem* &c. Querendum tamen à nobis est, vitrum idem Privilegium Immunitatis suffragetur Conductori, & Cessionario ipsius personæ immunis, & cum distinctione respondetur; Videlicet aut Dominus immunis solum locat Prædium & Plaustra, aut equos, vel simile, quibus vititur, cum suis iuribus, & dicendum est gaudere, quia locatio habet in ventre cessionem, ut emptio, & venditio, quibus proximatur. *prin. tit. inf. de locat. & cond. l. 2. ff. eod. tit. & cessio nihil aliud est quam quedam venditio*, Imol. in *l. modestinus in princ. ff. de solut. maximè ferendo*

336

337

338

339

340

341

342

343

344

- ferendo fructus prædii condu-
 345 cti pro suo usu, non autem
 causa mercimonij faciendi, quo
 casu uti simplex cōductor gau-
 dere non potest immunitate
 personali Domini locantis, ad
 l. ius singulare ff. de legib. cum simi-
 346 libus, quemadmodum diximus
 de ipso Domino mercimoniū
 faciente rerum suarum, ut eo
 casu non gaudeat immunitate,
 347 qua tunc gaudere diximus tri-
 bus concurrentibus, videlicet,
 ut habeat prædium propriū,
 ut habeat propria plaustra, vel
 animalia, & ut ducat frumen-
 ta, fenum, & fructus proprio-
 rum prædiorum, quod seruari
 audiui ex laudabili consuetu-
 348 dine Tribunalis viarum, po-
 tissimè quia Immunitas, & pri-
 vilegium supponitur personale
 in casu nostro, & bona prædicta
 & res præseruatas esse ab one-
 ribus & taxis contemplatione
 Personæ immunis, Aym. Gra-
 349 conf. 239. num. 4. Luc. de Penn in l.
 fordidorū ad med. C. de excus. mun.
 lib. 10. Ias. conf. 39. col. 2. ad fin.
 lib. 3. & non potest transire ad
 alios, l. 3. in fine, & l. forma, §.
 quamquam, ff. de censibus, l. 1. §.
 permittitur, ff. de acqu. quotid. & est.
 Bart. in l. 1. ff. de mand. Princip.
 Gratian. discept. 276. num. 67. &
 discurret passim in sequenti-
 350 bus numeris quando non ex-
 tinguatur priuilegium cū per-
 sona, ut est si transiret ad hæ-
 redes, ubi in eos etiam diriga-
 tur, Bart. in l. 1. num. 2. ff. de mand.
 Princip. quo casu transibit in
 351 suos, non autem in extraneos,
 idem Bart. in d. l. 1. nu. 2. post gloss.
 C. de priuileg. dot.
 In qua quidem materia im-
 munitatis aduertendum est eā
 non posse concedi, nisi ab ipso
 Principe, adeo ut Constantinus,
 352 & Constantius Imperatores au-
 dientes plurimos adeptos fuisse
 immunitatem à ludicibus im-
 probarunt eam tamquam illi-
 citè datam, & ab inde inhibue-
 runt in eorum rescripto ad
 Casulinum in l. 1. C. de oper. publ.
 & Senerius sancierunt Gra-
 353 tian. Valent. & Theod. in l. 1. C. de
 immun. nemin. conced. & ibi notat
 gloss. Vnde dignoscitur non
 posse Magistratum concedere
 immunitatem à taxis, cum nec
 354 etiam possit Princeps si reco-
 gnoscat superiorem, maximè
 concedendo immunitatem in
 præiudicium Tertij, ut latè scri-
 bit Abbas Panorm. in cap. peruenit
 extra de immunit. Eccles. præcipuè
 à num. 13. & hoc adeo verum
 est, ut neque per conuentio-
 nem videatur posse concedi
 355 immunitas à Magistratu; cum
 356 enim Fiscus sit similis pupillo,
 quia damnosa illi cuitantur,
 c. nec damnosa 25. qu. 2. & ad instar
 minoris restituitur, laiti Prætor,
 §. ho-

357 *§. hodie, ff. de min. sequitur dicen-*
 dum, quod Fiscus numquam
 obligetur, nisi accedat auctori-
 tas Principis supremi. Et eius
 auctoritatem non transire ge-
 358 neraliter in Magistratū ipso iu-
 re; diuersimode enim comittit
 Princeps auctoritatem Magi-
 stratibus, & Iudicibus, *ex l. 1. 2.*
3. & passim tit. ff. de iurisdic. om.
iud. & ordinariē, ac cōmuniter
 assumuntur Iudices à Principe
 in partem sollicitudinis, non in
 plenitudinem potestatis ex no-
 tissimis. Cæterum nullus gau-
 359 det Immunitate à refectione,
 & instructione viarum, & pon-
 tium, vt ex præmissis apparet;
 360 Nec quidem illa duodecim fi-
 liorum, *vt d. l. rescripto, §. qua mu-*
nera, ff. de mun. & bon. cum alijs
 supra citatis; minusq: illa Cle-
 ricorum, vt latè, & repetitè à
 nobis supra recensitum fuit.

F I N I S.

